Prenumerera på
CANADA,
enda svenska veckotidning i Canada. Prenumerationspris $1 per år i förskott. Till Sverige $1.50.
Tidenstryckeri för utförande af allt slags tryckeriarbete. Engelsk-svenska och norska ordböcker jämte skandinavisk litteratur.
P. O. Box 254. 259 Fountain st.
Winnipeg Man.

CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Advertise in
CANADA,
the only Scandinavian weekly in the Dominion. Reaches the Scandinavian settlements all over the country. Good Advertising medium. Rates made known on application.
A well equipped job-office for work in different languages.

ÅRG. XII Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 28 September No. 39

Provinc, Librarian

ESKIMÅERNA PÅ CANADAS ISHAFSKUST.

— 'Constable' Calphin af beridna polisen anlände nyligen till Edmonton från Herschell-ön vid Canadas norra kust. Han har gjort en intressant färd. Lemnande Edmonton i Maj ett år sedan tillsammans med superintendent Constantine, rodde han utför en flod, 250 mil, till Fort Murray. Därifrån fördades de med Hudson Bay bolagets ångare till detta bolags nordligaste post Fort McPherson vid Peelfloden. Från Fort McPherson fördades de i början af vintern öfver hundar.

Ändamålet med resan var att göra undersökningar, ty man da de amerikanska hvalfångarne, såsom påståtts, sålde rusdrycker till och demoraliserade eskimåerna. Polisen fann detta påstående oriktigt, säger Edmonton Bulletin.

Enligt Mr. Calphins utsago äro eskimåerna driftiga och intelligenta. De jaga året rundt för att erhålla pälsverk. Sin mesta handel göra de med de amerikanska hvalfångarne, från hvilka de erhålla bössor, ammunition och tobak. De taga inga smycken och förakta de simpla prydnader, som beundras af indianerna. Bytesnandeln med hvalfångarna är fördelaktig för eskimåerna. De få väl betaldt för pälsverket, ty amerikanerna bringa sina varor sjöledes direkt från San Francisco. Sedan hvalfångarne betalat den canadiska tullen, kunna de sälja mjöl vid Herschell-ön för $1.75 pr 100 lbs., medan det kostar Hudsons Bay bolaget $25 att frakta så mycket mjöl från Edmonton. Hvalfångarne komma in väl försedda med bytesvaror och göra stora affärer med eskimåerna. Ingen bäfver eller varg tages på norra kusten, men hvita räfvar, björnar och [illegible] finnas i öfverflöd. Infödingarna byta till sig stål och äro på sitt sätt utmärkt händiga. De förfärdiga goda fällknifvar af simpla stålstycken.

Eskimåerna kunna ej betraktas som vildar. De äro sällskapliga och önska lefva i bästa förstånd med pälshandlarne. Deras lägsta karaktärsdrag består i öfverdrifven vidskepelse, och de hafva ännu mera än indianerna en stor vördnad för de s. k. medicinmännen eller trollkarlarne, som med vilda ceremonier söka bortdrifva sjukdomar.

Inga ceremonier existera vid giftermål, utan parterna helt enkelt komma öfverens att lefva tillsammans.

Hvarje stam har sin egen tatuering, hvarmed de stämpla sig på hakan, kinderna eller pannan. De hafva äfven läpparna genomstungna och fiskben insatta däri.

Eskimåerna jaga 'moose', rådjur, bergsget och 'cariboo' på Klippbergen. På detta sätt erhålla hvalfångarne färskt kött och komma ej i fara att få skörbjugg. En egendomlighet med eskimåerna är att de ännu tända eld med flinta och ej vilja hafva tändstickor.

Under vintern lefva de i snöhyddor, och om sommaren lefva de i tält på stranden. Att en plats ligger mera skyddad för vinden fästa de intet afseende vid, utan vilja de hafva sitt läger nära vattnet.

Lifvet i höga norden är ganska enformigt. Vintern räcker nio månader och sommaren tre. Solen går icke ned från den 30 maj till den 12 juli. Isberg kunna ses vid kusten året rundt. På vintern uppstå häftiga snöstormar utan ringaste förebud. Om sommaren är vädret också mycket ombytligt. Någon annan ved än litet drifved finnas ej på ishafskusten.

De amerikanska hvalfångarne voro duktiga män. De kommo från San Francisco genom Behrings sund. Manskapet betalas i proportion till fångsten, hvar och en med en bestämd procent. Hvalbåtar medtagas och bortbytas till eskimåerna för omkring 100 dollars värde pr styck.

Det finnes endast få naturliga hamnar på norra kusten. Den bästa är vid Herschell-ön, men det är möjligt, att hvalfångarne komma att flytta sitt hufvudkvarter till någon annan canadisk ö. Sergeant Fitzgerald är nu med sex man stationerad vid Herschell-ön.

C.P.R. TÄNKER ANSKAFFA YTTERLIGARE $25.000.000,

som skall användas bland annat till:

En ny bana från Sudbury till Toronto, 230 mil lång;

Konstbevattning i Calgarys närhet, $1.000.000 att börja med;

Inköp af två nya 18 knops ångare för atlantiska leden. För allt detta behöfves penningar, och nya aktier skola utsläppas till ofvannämnda belopp.

— Bolagets driftkostnader under förra året voro 69,42 procent och nettobehållning 30,58 procent mot 63,97 och 36,03 procent under 1903. Den stränga vintern är ansvarig för ökade driftkostnader.

— Bolaget sålde 968,854 acres för $4.10 genomsnittspris. Utestående å landkontrakt är nu $15.282.308.

OLYCKOR PÅ C.P.R.

— C.P.R. kan med sanning säga, att en olycka aldrig kommer ensam. Knappast hade man slutat att tala om Sintaluta affären, så kommer röfvarhistorien från British Columbia. Sedan vi lugnat oss, körde det östgående tåget af vid Dexter, lyckligtvis utan att någon skadades. I onsdags fingo vi mottaga den senaste nyheten, att en sammanstötning egt rum på Medicine Hats bangård, rätt utanför stationen. Ett västgående tåg hade inkommit, och ett östgående kom in samtidigt, och lokomotiven möttes. Ett växlingslokomotiv stod och blåste ut en massa ånga, hvilken fullkomligt dolde utsikten för det inkommande tåget, med ofvannämnda resultat. Ett antal personer fingo skråmor, ingen dock af allvarligare natur. Det allra sista var, då Winnipeg Beach tåget föll i diket 10 mil från "Beachen". Ingen skadades.

SKILNADEN MELLAN RYSKA OCH JAPANSKA OFFICERARE.

Det stora antalet fallna ryska officerare, synnerligast generaler, beror på olika teorier. De japanska generalerna ordna och styra härens rörelser, medan ryssen anfaller i spetsen för sina män. General Kuroki och hans stab befinner sig alltid litet bakom slaglinien och sköta det hela förmedelst telegraf och telefon. Elektricitet har aldrig förut användts på slagfältet i sådan hög grad som af japanerna. Hvarje brigadier står i förbindelse med sin kommendant förmedelst telefon eller telegraf. Ingeniörkåren etablerar telefonlinier med största hastighet. Skjutning höres på afstånd, och vips äro ingeniörerna ute med bambopålar och packhästar, hvilka bära rullar af koppartråd, och så fort som dessa kunna afrullas, bygges telefonlinien. Ryssarne synas ej använda telegrafen, eller åtminstone synas inga spår efter den.

Det ryska anföratesättet är mera briljant och lager måhända soldaterna större mod, men japanernas väg är mera affärsmässig. De vänta ej applåder från 'fjärde raden'. Den uppgikt, som öfvas i fråga om telegram, hindrat officerarne dock att få deras rättmätiga lof. General Okzawa är både god strateg och ledare, men hans namn saknas i tidningarna.

General Kuroki är en stillsam, tillbakadragen man. Ibland synes det som om han så väl utarbetat sina planer, att han sitter helt lugnt och väntar utgången. Under de kritiska timmarna den 31 juli, då hans infanteri avancerade mot de ryska höjderna, satt han i förgården till ett kinesiskt tempel och pratade med sina adjutanter.

Ryssarna hafva sina musikkårer, hvilka spela om aftnarna och på marsch, och deras soldater göra sina anfall under trumhvirflar. De sjunga sina aftonsånger rundt om lägereldarne, och mången lång hör den japanska utposten ett hiligt korus.

I japanska armén åter höres ingen musik, ej heller festas det. Närmaste sprithandel är 51 mil borta, och som resultat finnes intet sådant att dricka. Te, cigarretter och solfjädrar äro soldaternas lyxartiklar; att fiska, skrifva hem och läsa tidningar deras nöjen.

NORTHWEST PARLAMENTET.

Den 22 ds. kl. 10.30 öppnades kammarens förhandlingar af guvernör Forget, åtföljd af den vanliga poliseskorten. Största delen af medlemmarne voro närvarande.

Guvernörens öppningstal bäförde först till årets gröda, hvilken på det hela taget är god. Detta i förening med högre priser kommer att gifva farmaren god lön för årets möda.

Ingen särskildt viktig lagskipning väntas. Endast åtskilliga förändringar skola göras för att hålla jämna steg med landets utveckling. Han nämnde och, att centralregeringen visat sig mycket tillmötesgående i fråga om financiel hjälp. Frågan om sjelfstyrelse har tyvärr icke gjort stora framsteg under det gångna året.

MEDBORGARESKAP

bör tillförsäkras af alla landsmän, som vistats här i tre år. Angående naturaliseringen i nordvestterritorierna föreskrifves i lagen följande:

Ansökningshandlingen måste uppsättas minst två veckor före domstolens sammanträde i Clerk of Courts kontor, innan naturaliseringen kan beviljas. De som bo i Territorierna och önska komma i åtnjutande af canadiensiskt medborgareskap, böra genast söka naturalisering, för att kunna deltaga i det stundande dominionvalet. Hänvänd eder till de liberala klubbarne i eder valkrets.

DE SJU MUNKARNE.

Början med detta nummer af tidningen, kommer ni att läsa regelbundet annonsen om "7 Monks" botemedlen, de mest utmärkta mediciner, som finnas i världen. De hafva vunnit ära och ryktbarhet öfver allt. De innehålla de bästa och starkaste kurativa ämnen den medicinska vetenskapen känner, tagna u rväxtriket, och äro preparerade på ett sätt, som gör dem angenäma att taga in. Den första dosen ni tager skall öfvertyga eder om dess hälsogifvande. Det förnämsta af våra preparat är Ion-icure, hvilket renar och stärker blodet, stimulerar nerverna och bygger upp systemet i allmännet. De öfriga äro för speciella fall. Dessjämte hafva vi vårt "Oracle" department, som besvarar alla frågor rörande sjukdomar, fritt. Vid insändandet af en etikett af våra mediciner, jämte edert födelsedato, skola vi sända eder ett "Horoskop af edert lif".

När ni är sjuk och [illegible], använd '7 Monks' mediciner, och de skola bota eder, när andra misslyckas.

Säljas hos alla apotekare.
7 Monks Company. — Box 142,
Winnipeg, Man.

CANADA RUNDT.

— Pastor J. M. Farell predikar i Tyndall nästa söndag.

— Fem C.P.R. konduktörer i Calgary hafva afskedats.

— Sir Wilfrid Laurier väntas öppna valkampanjen för Dominion genom ett tal vid den liberala demonstrationen vid Sorel, Quebec, i afton.

— Windsor Hotel i Sault Ste. Marie nedbrann den 22 ds. Förlust $25.000.

— Det säges, att Saskatoon skall nås af Canadian Northern från öster och omedelst få konkurrens med C.P.R.

— Stadselände. En drucken moder, sanslös på golfvet och 5 halfnakna barn, ätande vatten och bröd, var en syn som mötte två poliser i 83 Haytes street, Toronto.

— Efter att hafva vägnats mot England i Sydafrika, skola nu ett 50-tal boerfarmare slå sig ned i Alberta.

— Patrick Healy misstogs för en björn af en jaktkamrat, hvarför Fort William, och som resultat ligger den unge mannen döende.

— Magloire Hogue i Montreal dömdes att hängas den 18 nov. för hustrumord.

— Arbetarpartiets kongress i Montreal har hållit sina möten. Bland resolutioner som antagits voro följande: att partiet såge med glädje och ville understödja lagskipning mot försäljning af rusdrycker; att arbetarkandidater för parlamentet borde uppsättas hvar sig göra låter; vidare borde telefonsystemet tillhöra staten.

— Man har ej haft så kall september på östkusten på 34 år. Frost har hemsökt de östra canadiska provinserna och Förenta Staterna och anrättat stor skada.

— Stationsagenten i Cowley har skuddat Canadas stoft af sina fötter och flytt.

— "Canada" utkom ej förliden vecka, emedan vår sättmaskin gick i olag. Vi försökte vårt bästa att få ut den på förlagen, men på morgonen sagda dag var den lika ständigt 'täfit'. Nu ha vi den klar igen och vidtagit sådana anordningar, att något dylikt ej skall behöfva hända framdeles.

Utgifvaren.

— 'Canadian Manufacterers' Association' gaf en bankett den 22 ds., till hvilken voro inbjudne flere politiskt framstående personer. Sir Wilfrid Laurier var den förnämste talaren. Han omnämnde, att förslag gjorts att upprätta en likartad tullag för hela det brittiska kejsardömet, men att olikheterna i klimat, civilisation och produktionsförmåga läge emot. Hvad han själf trodde vara det bästa, vore speciella traktater, hvarigenom banden mellan moderlandet och kolonierna skulle allt mer stadfästas. Det vore möjligt att hafva samma tullag för Storbrit-

— Professor G. T. Kendall, från New Orleans, har under forsknings resor i norra Manitoba funnit kopparmalm, innehållande 40 proc.

— Jordskalf i östra Ontario har förklarats af geologer vara provinsens sjunkande till fast botten.

— C. P. R.-tåget öfverkörde och dödade en kvinna två mil från Ottawa den 12 dennes.

— Montreal ämnar gifva lord och lady Minto en afskedsfäst.

— Järnvägs kommissionärerna höllo ett sammanträde i Edmonton hvarvid stadens önskningar togos i betraktande. En järnvägsbro från strand till strand, hvilken alla järnvägar kunde bruka, en gemensam station och mera dylikt är stadens önskan. Grand Trunk Pacific begär nästan allt för mycket, medan man tror, att C.P.R. allaredana rrangerat för land.

— Vådaskott. Geo. Bishop, postmästare i Estevan, samt W. Godson, hotellvärd i Carievale, dödades af våda under jakt.

— Ångbåtsförbindelse mellan Mexico och Canada på Stilla hafvet har arrangerats. Båtarna, som ägas af en skotsk firma, skola gå mellan Vancouver och en mexikansk hamn.

— Canadas officiella tacksägelsedag blir den 17 november.

— Halifax har haft tvänne allvarsamma eldsvådor inom en vecka. Skadan löper upp i hundratusental. Stark storm rådde vid båda tillfällena, och endast genom soldaternas och sjöfolkets ansträngningar hejdades eldens framfart.

— En gammal Don Juan är Wm. Renniuk, som efterspanats för att hafva enleverat en 17 års flicka från en ranch i närheten af Calgary.

— C.P.R. har riktat ett spörsmål till Soo verken, om de kunna åtaga sig leverans af 40,000 tons skenor nästa år, början med 10,000 tons i februari. Svaret har blifvit jakande.

— En större eldsvåda förstörde Canada Hardware Company's i Montreal magasin och lager.

— Fred Coleman, arbetande på C.P.R. elevator B föll 50 fot och skadade sig ytterst illa.

— Som liberal kandidat för Saskatchewan, efter afgångne Davies, har valts J. H. Lamont.

— En gynnare i Belmont, Man., fanns vara ohäk mot hustrun. Grannarne samlades då och gåfvo honom ett väldigt kok stryk och tvungo honom att lemna byn. Var snäll mot gumman!

— Det lönar sig att vara god skytt. Skarpskytten Perry, som vann kung Edwards pris, mottogs i sitt hem, Vancouver, med största ärebetygelser. I främsta rummet bars han i guldstol från stationen och regementets musikkår spelade, hela regementet var ute, och sist men icke minst blef han förärad $1000 från stadsborna och silfverservis från sina kamrater.

— De olika järnvägs- och konstbevattningsföretagen i södra Alberta hafva sammanslagits under namnet "The Alberta Railway and Irrigation Company".

— Polismästaren i Portage la Prairie har afskedats, emedan han for ut och jagade utan lof.

— Italienarne ämna bilda en förening här i staden.

— Likskådningsjury, sammankallad att sitta öfver George Pipers vid Rennie funna lik, fann på grund af skottsår i hufvudet, att mord förelåg.

— En amerikansk landtbruks intresserad i Manitoba, har gjort sig mödan sammanställa byggnadsstatistiska uppgifter. Dessa visa, att Winnipeg i år har gifvit tillstånd att uppföra 1,715 byggnader till ett värde af $7,[illegible], och öfverträffar själfva New York med $865.585.

— En af församlingarna vid det nya St. Boniface sjukhuset föll ned från fjärde våningen och slog sig så illa att hans lif är i fara.

— C.P.R. har fällts att böta $4000, därför att dess konduktör, uppå tillsägelse, ej trädde emellan och hindrade en passagerare att blifva uppklädd mellan Brampton och Toronto.

— En telegrafstation har öppnats vid Athabasca Landing. Detta är den nordligaste i Canada.

— Både Pressed Steel Car Company och American Locomotive Company ämna bygga stora verkstäder i Canada.

— Sultana grufvan vid Rat Portage har åter börjat gifva guld. En ådra bärande synnerligen rik kvarts har upptäckts.

— En C.P.R. lokomotivförare dömdes till 2 års fängelse för fylleri under tjänstöfning.

— Som kandidat för den efter McCreary ledigblifna valkretsen Selkirk har uppsats J. S. Jackson, från Stonewall. Mr. Jackson har haft erfarenhet i lokal politik, såsom talman i provinshuset under Greenways regering.

— Huru det kommer att gå med Ross regering i Ontario, är svårt att veta. Genom domstolarnas utslag hafva så många liberala förklarats förlustiga sina säten, att regeringens majoritet försvunnit. Upplösning af kammaren och nya val väntas snarast.

— Ontario ämnar klämma efter järnvägarna inom provinsen. En kommitté tillsattes att behandla frågan. Ordföranden i densamma Mr. Pellepeue förklarade, att de olika banorna måste finna sig i att betala minst $2.000.000 om året i skatter.

— Thos. Atkin öfverkördes och dödades af en tröskmaskin invid Macdonald.

— C.P.R:s inkomster andra veckan i september voro $933.000.

— Mätningar skola företagas i och för Georgia Bay kanalen.

— En stackars finne sökte begå självmord i närheten af Kamsack under feberyra. Han skadade sig illa i halsen och ljumsken, men förbands. Lemnad obevakad aftog han förbanden och öppnade såren på nytt. Han togs då in till Dauphin, hvarest två doktorer sydde ihop honom. Han lefde ännu några dagar sen, fast mycket vek.

— Den stora mjölkvarnen, som Ogilvie Milling Co. skall bygga i Fort William, blir den största och finaste på den amerikanska kontinenten. Produktionen blir 3,000 tunnor om dagen. Kontraktet har lemnats till Nordyke firman i Indianapolis.

WINNIPEG.

— Baptistförsamlingens förre pastor G. A. Johnson passerade i tisdags Winnipeg på återvägen från Sverige till Staterna. Den nye pastorn K. A. Johnson väntas anlända från Sverige omkring tisdagen den 4 oktober.

— Vår aktade unge landsman P. Meyer har haft det missödet att få två fingrar nästan afsågade. Det tros dröja öfver 5 veckor, innan han blir i stånd att återtaga sitt arbete.

— Ett vin, som är hälsosamt och alkoholfritt, är det i dagens nummer annonserade Kola-vinet. Det har varit i marknaden en längre tid och redan hunnit få sitt rykte befästadt. Försäljes hos Swedish Importing Co.

— Våra farmare skola säkert känna sig intresserade i Mr. Beemans annons om spannmålsrensare. Denna apparat har vunnit en stor omsättning i nordvästern och Firman önskar introducera den hos skandinaverna. Säljes på 10 dagars försök.

Skrif genast efter wholesale priser!
BEEMAN and CO.
127-129-131 Higgins ave., Cor. May str.
WINNIPEG, MAN.

— Årets hveteskörd har börjat exporteras. I förra veckan mottogs upp till onsdagen 160,000 bu., största delen hvete, från platser längs Pembina-linbanan. Högsta priset betalades vid Hartney med $1.06 pr bushel. Priset växlade för öfrigt mellan 88 och 96 cents pr bushel.

KRIGET.

Änskönt japanerna berättas långsamt rycka fram mot Mukden, har intet af vikt hörts från denna del af krigsteatern. Förståsigpåare mena, att Oyama har funnit sig föranlåten ändra sina anfallsplaner på grund af manspillan vid Liao Yang. Ryska spioner meddela, att ett stort antal trupper skickats från Liao Yang att hjälpa taga Port Arthur. Sju brigader inkallas nu i östra Ryssland för att sändas till Kuropatkin.

De japanska fältherrarna förstå sig på att stänga vägen så väl för spioner, att inga nyheter läkt ut angående arméernas rörelser mot Mukden.

Måndagens depescher tillkännagåfvo, att japanerna lyckats bemäktiga sig ytterligare 9 fästen vid Port Arthur samt att vattenförrådet var i deras händer.

Ryssland har nu vaknat upp till att se nödvändigheten af mera trupper, och 600.000 man väntas taga fältet i de närmaste månaderna. Gen. Grippenberg har utnämnts till befälhafvare för armén No. 2, som nu sammanbådas.

Kejserliga ukasen angående arméns utkallande menar, att Ryssland ingalunda ämnar ingå på någon förlikning, utan att det tvärtom ämnar göra de största ansträngningar att drifva japanerne ut ur Mandschuriet.

Tack vare kung Edwards taktfulla uppträdande har man i Frankrike börjat i högsta grad använda både engelska seder och engelskt språk. Marinen [illegible] ses röka sina pipor, hafva byxorna uppvikta och nyttja flanellsskjortor. En stor mängd franskt folk har besökt England, hvilket ej skett på många långa dagar.

Mukden måste tagas af japanerne, ty där är den rätta platsen för deras vinterkvarter. Ej mindre än 9 armédivisioner sägas avancera mot denna nu för Kuropatkin så viktiga punkt.

Det har varit lugnt och stilla på krigsteatern, sedan Kuropatkin drog sig tillbaka till Mukden. Tillståndet i de båda arméerna synes gifva vid handen, att intet allvarligt kan företagas på veckor.

Japanerna, som måste öfvergifva Liao Yang, hafva lägrat sig på Taitse flodens stränder hvarest de reparerat den bro, som af ryssarna förstördes under flykten.

Trots ryska generalstabens misstro, att Oyama kunnat vara beredd att avancera, besannas det ej mindre. Förstärkningar ankommo till japanska hären, men Kuropatkin har ock haft tid att förstärka Mukden mot kommande öfverfall. Käjsar Nikolaus har bestämt sig för att sända en andra armé till Mandschuriet.

Generalerna Rennenkampff och Samsoroff hafva företagit rekognoseringar, hvilka haft till följd många sårade och döda, men ock gifvit Kuropatkin värdefulla upplysningar om Kurokis styrka och ställningar.

Från Port Arthur komma [illegible]ner börja blifva odugliga genom det ständiga skjutandet. Minor hafva därför lagts på en radius af 2½ mil omkring Port Arthur. En ny höjd har intagits af japanerne.

Man väntar, att Port Arthur skall blifva utsatt för ett allmänt anfall både till lands och vatten. Japanerna tros ämna bemöda sig att få kontroll öfver vattenledningen.

UTLANDET.

— Under augusti månad förskrefvos 210 landkontor i Battleford landkontor.

— Svår torka har gjort, att skörden blifvit dålig i Ryssland, Österrike, Tyskland, Schweiz och Frankrike.

— Under de senaste manövrerna med tyska östersjöeskadern har ådagalagts, att en fiende med en stark flotta kunde vara i stånd att landsätta trupper och bombardera viktiga platser nästan hvar som hälst på Tysklands östersjökust, om krig hastigt skulle utbryta. För den skull komma troligen att begäras nya anslag till befästningar och förstärkande af flottan, hvilket emellertid socialisterna i riksdagen antagas komma på det bittraste att motsätta sig. Hvad beträffar flottans manövrer var kejsar Wilhelm ytterst belåten därmed.

De vilda fikonträden i Mexiko äro ganska märkbara pirater. I tropikerna, hvarest dessa lifven växa, pågår jämt och ständigt en strid för lifvet. Fikonträden synas hafva lärt detta och frambringa därför en frukt som begärligt ätes af foglar. Dessa sprida kärnorna, hvilka ibland falla på palmer. En sådan kärna tager rot, och utsänder en krypare, som följer stammen ned till marken, omsnärjande palmen. Denna krypare får rotfäste och utbildar sig till fikonträd, som så småningom växer öfver och kväfver palmträdet.

Resterna af ett vikingaskepp hafva nyligen uppgräfts på Gotland. Ibland de föremål, som funnos å stället, var en fint polerad kristall, rund och nära två tum i diameter. Den gjorde tjänst som förstoringsglas. Bredvid förstoringsglaset lågo ett par små kärnuare (?) lika dem, som i dessa dagar nyttjas af guldsmeder. Flere delar af guldsmedsarbeten funnos likaså, och man tror, att vikingarne nyttjade förstoringsglaset, då de tillverkade smycken.

— Befolkningen i Frankrike är, som vi veta, i stadigt nedgående. För att öfvervinna denna svårighet har nu föreslagits att betala statens tjänare, icke efter deras duglighet, utan enligt antalet barn. En ogift man skulle få mindre lön än en gift, och den senares lön skulle höjas vid hvarje barns födelse.

Englands nyaste undervattensbåtar äro 100 fot långa. De göra 11½ knop under vattnet och torde anses fruktansvärda vapen i krig.

— En förskräcklig explosion inträffade i Melrose, Massachusetts, i det en spårvagn körde på en låda dynamit, som fallit ur en körkarls fordon. Nio personer dödades på stället, 19 sårades, och spårvagnen förstördes. Många personer i närheten, hvilka ej voro passagerare, sårades af kringflygande glas och trästycken.

— Kung Peter af Serbien kröntes den 20 ds, men affären synes hafva varit tam. Peter själf syntes nästan nedslagen.

— Prins Georg af Grekland är ute på resa till Europas hufvudstäder för att söka få Kreta annekterad till Grekland. På grund af de politiska förhållandena i allmänhet och hans egen kända oförmåga som administratör anses han dock hafva föga utsikt att lyckas.

— Canadian Woolen Mills med fabriker i Carleton Place, Hespeler och Waterloo såldes den 22 ds. på exekutiv auktion för $253,000.

— Ryssland synes känna sig mycket upprördt öfver Englands traktat med Tibet. Man försöker nu inverka på Kina, så att fördraget ej må godkännas, enär det skulle mena Englands protektorat öfver och Rysslands förlust af prestige.

— Ungerske inrikesministern grefve Tisza har förbjudit mormonkolportörer vistas inom Ungerns gränser.

— Furst Herbert Bismark, äldste sonen af "järnkanslären", dog den 18 ds i en ålder af 54 år. Han efterlemnar en stor förmögenhet, $4.000.000, till sin sjuårige son Otto.

— Frälsningsarméns general har nyligen afslutat en automobiltur genom England och prisar det nya fortskaffningsmedlet.

Den största af alla för tiden om strejker och det inflytande, de hafva, på alla grenar af affärslifvet, men den värsta af alla strejker är när magen nekar utföra sitt arbete. Alla sorters maglidande botas hastigt af den gamla bepröfvade örtmedicinen Dr. Peter's Kuriko. Säljes till förbrukaren direkt af tillverkaren, Dr. Peter Fahrney, 112—114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

BOTAR SNUFVA PÅ EN TIMME.

Många botemedel för snufva äro farliga, emedan de äro sammansatta af giftiga opiater. Men välluktande, helande Catarrhozone botar snufva på en timme och är både oskadlig och behaglig att använda. Äfven de värsta förkylningar, nysning, snörfling och rinnande ögon botas mycket snart, då man inandas den balsamiska ångan af Catarrhozone. Den verkar som en förtjusning på förkylningar, gör ända på dem genast, hindrar deras återvändande om några timmar. För snufva, katarr och strupåkommor begagna endast Catarrhozone. Full utrustning $1.00, profflaska 25 c. hos alla apotekare.

CANADA

Utgifves hvarje Onsdag i
Winnipeg, Man.
K. Flemming, Redaktör
och Utgifvare.

Prenumerationspriset—

Helt År	$1.00
Halft år	0.50
Fjerdedels år	0.25
Helt år till Sverige	1.50
Halft år " "	0.85

postporto inbegripet.

Lokalagenter önskas i alla svenska samhällen och lemnas god provision.

Korrespondenser, korta och intressanta emottages med tacksamhet.

Prenumerationsmedel böra sändas med Post- eller Express Money Order eller Registreradt bref till

CANADA,
Box 254 Winnipeg, Man.
Tryckeri och kontor.
259 Fountain street

Profnummer af CANADA sändes fritt på begäran till hvilken address som hälst.

Dominionval förestår.

Alla tecken tyda på, att allmänt val till Ottawa-parlamentet förestår. Olikt de lokala valen till legislaturerna äro dessa val af genomgripande betydelse för landets öden. Vårt lands styrelsesätt hvilar på den engelska parlamentarismen, d. v. s. majoriteten i det folkvalda kammaren bildar ministären. Detta majoritetsparti utgör landets regering. Den afgör och beviljar allt som hör till landets styrelse, formulerar dess politik etc. Motpartiet, minoriteten, har väktarens roll. Med och utan reson följer den motpartiets alla företeelser, kastar sig öfver alla fel med stor våldsamhet och uttänker själf planer för att komma till makten vid valen. Partiskifte medför därför en stor och genomgripande förändring, ty hvarje parti är ansvarigt för valmännen, som med sin rösträtt antingen belöna eller straffa partien.

Nu kommer Mr R. L. Borden som ledare för det konservativa partiet och begär valmännens understöd på grund af sitt oklara partiprogram, där G. T. P. banans störtande är den enda tydliga punkten. Mot detta halva vi det liberala partiets energiska och nationaluppbyggande arbete, ledt af en kärntrupp af gränade och bepröfvade statsmän, hvilka våga tänka stora tankar om Canada. Hvilket parti är värdt att leda Canadas öden under den kommande fyra-årsperioden? Under de tio år 'CANADA' existerat har den arbetat för liberala partiets idéer, och vi känna oss i dag mera öfvertygade än någonsin, hvad utgång valet än får, att det var en lycklig stund för landet när liberala partiet segrade 1896, ty partiet besatt, och besitter än i dag de inre krafter, som möjliggöra för detsamma att värdigt fylla sitt värf på den ansvarsfulla plats i det nationella utvecklingsarbetet, det nu innehar, och som det är värdigt att fortfarande få inneha.

Kapital, kontanter, kredit.

Mr. R. L. Borden, konservativa partiets ledare, är hårdt ansatt för en del påståenden, han gör under sin nuvarande resa i Ontario. Fortsätter han i den andan, torde han förlora förtroendet alldeles. Hans påstående i G.T.P. frågan, att landet betalar [illegible] och får ingenting tillbaka är ovärdigt en offentlig man i hans ställning.

Kontraktet är, att Dominion åvägabringar kapitalet, som erfordras för att bygga banan mellan Winnipeg och östkusten; att efter gångna sju år G.T.P. betalar under 43 års tid en årlig ränta af 3 procent på anläggningskostnaderna. Att Dominion icke utbetalar en dollar för byggandet af divisionen mellan Winnipeg och Stillahafskusten, och det enda statsunderstöd, som bolaget får för att kunna realisera detta företag, är 3 proc. intresse för sju år på de 'bonds', som bolaget måste sälja för att kunna låna pänningar till lägsta ränta. Detta är något helt annat än hvad Mr. Borden och de konservativa vilja låta påskina.

Räntegarantien på bolagets 'bonds' är således gifven åt bolaget i form af statshjälp, och om man betraktar företagets gigantiska omfång, skall man finna det vara jämförelsevis litet. I ersättning får landet sin del genom uppnandet af nya landområden för 'settling, importering af nybyggares egendom, och framför allt de ökade statsbidragen från de inkommande settlarna.

De krafter, som stå bakom detta företag, äro: Regeringen, som garanterat räntan på tre fjärdedelar af bonds, Grand Trunk Pacific en fjärdedel och Grand Trunk 15 millioner dollars, utom fem millioner deponering. Skulle Grand Trunk Pacific ej vara i stånd att betala sin del af räntan, öfvergår hela banan till statens förvaltningsmän.

Mr. Borden och de konservativa äro på orätt stråt. I sin ifver att få skiljefråga mellan sig och regeringen, hoppa de på hvad som hälst, och agitera på ett sätt, som måste förringa landets och de båda bolagens kredit. Hans kampanj med missrepresentering af fakta skall visa sig förfelad. Kontraktet är uppgjordt, utstakningen af banan pågår, och banan kommer verkligen att byggas, ty landet vill det.

Canada—de tusen sjöarnes land.

Namnet på vårt adoptivland — Canada — har förklarats härleda från spanskan. Berättelsen påminner om historien att namnet Sverige uppkommit af svära, hvilket påstås vara svenskarnes största nationalsynd näst kungliga afundsjukan. Canada upptäcktes först af spanjorerna, hvilka voro ute på jakt efter ädla metaller. Men här fingo de intet, och mumlade oupphörligt i skägget "acka nada" — här finnes ingenting. När sedan fransmännen kommo, upprepade indianerna ordet i sådant sammanhang, att dessa trodde, att detta var landets namn.

En amerikansk språkforskare af hög rang och kännare af indiandialekterna, har emellertid förvisat förklaringen till samma område som den omnämnda svenska. Ordet är ett här rent indianskt ord som Toronto och återfinnes i ett stort antal indiandialekter samt betyder "de många sjöarna". Om Canada skulle vi då kunna tillämpa den finske skaldens ord: "O land, du tusen sjöars land."

Ryska taktiker.

Nittiotvå år sen besegrades ryssarne af Napoleon vid Borodino. Den förre hade 100.000 man och 60 kanoner, och ryssarne lika många af båda slagen. Napoleons förlust var 30.000 och ryssarnes 50.000. Det var en fruktlös seger, ty ingen fred följde den och den 14 september 1812 höll Napoleon sitt intåg i Moskwa.

Med dessa minnen för ögonen och ihågkommande napoleonska rikets fall, tro sig ryska strateger se en parallel i Kuropatkins återtåg från Liao-Yang till Mukden. De mena, att Kuropatkin lurar Oyama till samma förstörelse. Denne har emellertid läst historia, och japanska fälttåget vill näppeligen sluta likt det franska. Men jämförelser äro i alla fall intressanta.

Napoleon kommenderade 600 000 man, fransmän, polackar, tyskar och österrikare, då han höll sin stora revy strax före öfvergången af Niemen i maj månad. England den gången rådde Ryssland, medan hon nu ger Japan vinkar. Napoleon hade de bästa generaler, som någonsin dragit en sabel. Ney, Davoust, Oudinot, Prins Eugene, Poniatowsky m. fl. voro bland dem som genom fäktning svingat sig upp från stallpojkar till marskalkar och rikedomar. De hade tjänat i 20 år och kände sitt handtverk.

Oyama har Kuroki, hälften polack, Nodzu och andra, som i kinesiska kriget visade sig långt ifrån svaga.

Napoleon hade två stora strider på vägen till Moskwa. Han dref ryssarna ur Smolensk på samma sätt som Oyama tvingade Kuropatkin att öfvergifva Liao-Yang. Napoleon hade hoppats, att Smolensk skulle vara afgörande och var säker, att Borodino skulle se slutet på kriget. Han spilde tredjedelen af sitt manskap, men ville ej riskera sitt garde, sägande, att man, 800 mil från Paris, ej kan riskera sina sista resurser. Häruti ligger första skilnaden mellan Napoleon och Oyama. Den senare tvekar ej.

Om Kuropatkin ämnar göra Mukden ett andra Borodino, måste han stanna och slåss. Från Mukden till Harbin är det 200 mil, medan från Borodino till Moskwa afståndet var kortare. Om Harbin skall blifva Japans Moskwa, måste en svagare man än Oyama leda dem. Napoleon vid Moskwa var 2000 mil från sin operationsbas, medan Oyama vid Harbin skulle blifva endast 300 mil från Newchwang. Napoleon dröjde till sent i oktober i Moskwa och den 6te december ankom han till Vilna med 12 000 man. Hans stora armé hade smält ihop till några få tusen.

Medan ryssarne retirerade för Napoleon, emedan de ej kunde annat, deras armé varande för liten. Idéen, att deras plan var att locka Napoleon till Moskva, bränna staden och sedan anfalla honom, är fantasi. Napoleons misstag var hans idé att söka taga Moskwa. Han kunde ej ta sig munförråd i landet, ryska nationalandan uppflammade och med tillhjälp af elementen förstördes Napoleons här.

Oyama åter, vid Harbin, kan få sina munförråd från sjön, och om ryssarne drifvas ur Harbin, få de, och icke japaneserna, frysa ute på vida slätten!

Napoleon förlorade sitt ryska fälttåg, emedan hans tid hade kommit. Hans ryska kampanj var en dårskap och misslyckades, icke på grund af ryska planerna, utan därför, att Napoleons roll var i det närmaste utspelad.

Ryska strateger må söka göra denna kampanj ett motstycke till Napoleons, men till den ändan måste en kvarts million soldater ankomma att förstärka Kuropatkin före den första oktober, hvilket är omöjligt. Kuropatkin må hamma japanesernas framfart, men han behöfver en half million man att vända krigslyckan sin håg.

TRÖSKRAPPORTERNA

synas, glädjande nog, vilja gifva bättre utbyte än tänkt var. Från 20 till 25 busels väntas blifva medelskörd, ehuru man från olika håll mottagit rapporter om än högre afkastning. Lätt frost har gjort skada på hvetet, så att graderingen i många fall torde blifva endast No. 1 Northern.

På det hela taget äro de rapporter, som nyligen mottagits af järnvägsbolagen tillfredsställande. På vissa trakter är skörden illa åtgången, men den goda afkastningen å andra platser kommer att göra medelskörden ganska hög.

Både C.P.R. och C.N.R. mottaga dagliga rapporter, och dessas innehåll är af ofvanstående uppmuntrande natur.

Många tidningar framställa prisfrågor med betydande premier, och vi ämnade göra denna fråga 'brännande' genom att hänga upp en välfyld börs som pris. Emellertid har en förståsigpåare F. W. Thompson, vice president för Ogilvie Kvarnbolag, sagt, att det blir 60.000.000 busels — och då blir det väl så. En och annan farmare skakar på hufvudet och menar, att Ogilvies tänka få billigare hvete på det viset. Svårt att säga.

Kinas befolkning af omkring 400.000.000 personer hafva omkring 10.000.000 slafvar. Hvarje familj med förmögenhet har sina kvinliga slafvar och efter dessas antal uppskattas familjens välstånd. Flickor säljas mellan 3 och 15 år, änskönt 7 och 8 år den lämpligaste åldern för köp. Flickorna köpas för att biträda i hushållsarbetet, emedan de äro billigare att köpa än att lega. Priset å slafvar varierar. Det vanliga priset är $10, änskönt flickans utseende har mycket att betyda. En vacker flicka kan ibland bringa $20, ja ända till $40.

EN VÄN BAKOM RYGGEN

är det man säger, när man har ondt i ryggen och brukar

7 Monk's Pain Plaster

NEURALGISK HUFVUDVÄRK

åtföljd af döfvande smärta botas kvickt genom Nerviline. "Jag anser Nerviline vara det bästa botemedel för Neuralgia. Jag har ofta våldsamma anfall", skrifver Mr. E. G. Norris i Baltimore. Botar styfhet i lederna och reumatism. Försök Nerviline själf. Pris 25c.

KÖP
SCANDIA BRÖD
endast pr Loaf 6c.

De svenska hadlarne salja våra omtyckta brodsorter.

FRUNTIMMER, som äro bleka, magra och sjukliga kan återfå hälsa, styrka och vigör genom att taga

7 Monks' Ton-i-Cure

ÖMHET I RYGGEN FÖRORSAKAS OFTA AF DÅLIGA NJURAR. SÄKRASTE BOTEMEDLET ÄR FERROZONE.

Var icke likgiltig angående njurarna, om ni icke vill ådraga er den obotliga Brights sjukan. Ferrozone är ett särskildt läkemedel för denna åkomma, och felar aldrig i att åstadkomma snabb lindring och fullständig bot.

Mr. Gordon J. Macfarlane i Bradford botades af Ferrozone, efter att halva blifvit utan framgång behandlad af tre doktorer för njurlidande. "Mina njurar voro i ett mycket dåligt tillstånd", skrifver han, "och jag hade förskräckliga smärtor i ryggen och sidorna, och var aldrig fri från en slö, tung känsla, som gjorde lifvet surt. Jag betalade ut en hel del pängar till doktorer här, men blef icke hjälpt i nämnvärd mån. Då försökte jag Ferrozone. En ask hjälpte mig så mycket, att jag skaffade mig sex till, och innan de voro slut, var jag alldeles frisk. Jag har aldrig begagnat något, som gifvit så snabb och varaktig bot som Ferrozone. Den öfverträffar alla andra läkemedel för njurarna."

Hos folk, som lida af njursjukdomar, aftaga krafterna fort, och ofta dö de unga. Därför är det viktigt att erhålla Ferrozone genast, och blifva befriad från hvarje symptom af denna farliga sjukdom. Pris 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla druggister, eller per post från The Ferrozone Company, Kingston, Ont.

BILJETT-KONTOR 391 MAIN — NORTHERN PACIFIC — TELEFON 1446

DETROIT LAKE en idealisk resort.
Yellestone Park Naturens underland.
Pacifickusten inberäknadt Californien.
St.Louis verldsutstallningen nu fullständig i hvarje detalj.
ÖSTRA CANADA Duluth och sjöarne.

KOBOLDS SLAGTERI.
Ni kan vara öfvertygad, att vi alltid ha de bästa; fläsk, bologne, frankfurter, samt tysk blod- och lefver-korf. Det är best ni försöker dem i dag.
Kobold & Co.
CITY MARKET.

C. T. ALLBUTT
ARTIST OCH PHOTOGRAF.
har öfvertagit Bell Photo Studio
207 PACIFIC AVENUE.
Ni skall finna att i denna gamla, säkra och "up to date" Studio fås de bästa resultat i sta den.

LIKBESÖRJARE
J. Thomson & Co.
501 MAIN STREET
Midt emot City Hall. Telefon 1.

Clark Br & Hughes
186 JAMES STREET EAST
Ambulans samt hvit eller svart likvagn. Telefon: Kontoret 1239,

A. S. BARDAL
Begrafnings Byrå
Begrafningar utföras fermt och till moderat pris.
Hyrkuskverk, 12 kl. droskor.
Telefon 306.
Adr: cor. ROSS & NENA S

Skand. Advokat
THOMAS H. JOHNSON,
Barrister, Solicitor etc.
Kontor: Room 33, CANADA LIFE BUILDING, nörnet af Main och Portage Ave.
Box 423.

For Educate Business
Vi utbilda till affärsskicklighet. Vi undervisa i det s. k. Budget systemets BOKHÅLLERI, samt allt till en HANDELSSKOLA hörande ämnen. Skrif efter, eller besök oss för vidare upplysningar.
Aftonskol för dem, som önska lära sig engelska språket.
G. W. DONALD, Sekreterare.

N. O. Oldenburgs
SKRADDERI AFFÄR
Stort lager af tyger. Utför ett välgjordt arbete. Reparationer utföres.
WETASKIWIN - ALTA

BELL PIANON ORGLAR
de bästa af alla.
Hufvud-Agent: WINNIPEG PIANO & ORGAN CO.
Manitoba Hall, 295 Portage Ave

Thule,
Land & Colonization Co.
Vetaskiwin Alta.
försäljer land, vildt såväl som "improved" i alla delar af Alberta. Önskar ni köpa er en farm i detta distrikt, skrif till oss.
CHAS. OHLIN, J. P.
Manager, Wetaskiwin, Alta.
Ombud i Winnipeg.
K. FLEMMING.
Box 254.

The Excelsior Life Insurance
För våra populära och resonabla Lifförsäkringspolicer hänvänd eder till undertecknad för vilkor etc.
Pengar utlånas på Farm- och Stadsegendom mot låg ränta, där lif försäkringspolice finnes.
A. HALLONQVIST,
Special agent, Ellen 293 St.

D T. G. Hmilton,
Läkare och Kirurg
LOUISE BRIDGE. WINNIPEG.
Phone 3042.

Dr. O. Bjornson
Hör. WILIAM & NENA.
Mottagningstid 1.30—3, 7—8 e. m. Telefon 89.

Byggnadsvirke
FÖNSTER,
DÖRRAR,
FÖNSTERRAMAR
Dörr-Fanel af Ek en specialite
Vi tillverka kulört fönsterglas. Glas för kyrkor, etc. MÅLAREFÄRGER, GLAS och BORSTAR. Besök oss och efter se våra priser.
TheWinnipeg Paint & Glass Co., Ltd
Phone 1781 Notre Dame east

Atlantic Steamship Agency
representerar alla Atlantiska linier. Om ni ämnar sända efter anhöriga eller vänner, skrif till oss efter biljettpris. Biljetter från alla skandinaviska hamnar till lägsta priser. Nuvarande biljettpris från Skandinavien $30.00, från Liverpool 27.00. Hänvänd eder till
W. F. P. Cummings,
General Steamship Agent,
C. P. R. Office, WINNIPG, MAN.

SNUS
De välbekanta och omtyckta märkena
Dog Head Brand
och
Danish
Till salu hos våra handlare eller direkt från fabriken
Beställningar per post effektueras skyndsamt.
H. Hedst oms Snusfb ik,
370 Logan Avenue Winnipeg.

Wool Mica Roofing.
Tillverkas i Canada, särskildt med afseende att motstå kölden. Amerikansk takpapp är odugligt till detta. Fjorton års experiens har möjliggjort denna kvalite hos Wool Mica Roofing. Det är noggran vind- vatten och eldprofvadt. Det är ekonomiskt att begagna den bästa takpapp. Sänd frimärken för prof och beställning
W. G. FONSECA & SON
Agent för Westra Canada.
88 Higgins ave. - Winnipeg

BYGGNADSVIRKE.
Skrif efter vår prislista på virke om ni ämnar bygga. Allt slags
BYGGNADSVIRKE
på lager. Säljes endast i vagnslast f. o. b. Pinewood, Ont. Särskildt vilja vi rekommendera vår Poplar och Shiplap.
R. ANDERSON,
PINEWOOD, ONT.

Crotty, Love & Co.
Real Estate Agentur.
Farmland alla delar af Nordvästern till låga priser och lätta villkor
Stads Egendomar den största föteckning på Hus och Tomter
BRAND FÖRSÄKRING - LÅN Å EGENDOM.
Besök vårt kontor
515 Main Street. - Winnipeg
midt emot City Hall

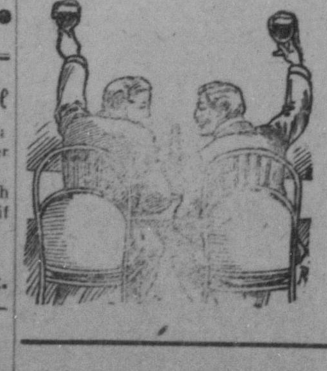

Eder Helsa
blifver varaktig om Ni dricker
REDWOOD LAGER
emedan detta beer är garanterada absolut rent, och är omsorgsfulla bryggadt och lagradt.
—Begär det öfverallt—
E. L. Drewry, Mfr.,
WINNIPEG.

Skandinaver! Se hit!
Undertecknade har öppnat bagerirörelse och tillverka åtskilliga svenska brödsorter såsom spisbröd, skorpor, limpor, kaffebröd, m. m. Vår princip är godt bröd till möjligaste lägsta priser. Till salu hos de flesta svenska handlande.
Charlie Johnson, & Co.
Lincoln Park.

Sverige Nyheter.

STOCKHOLM. Enl. "Frankf. Zeit." har definitiv förlikning icke uppnåtts vid förhandlingarna här mellan de nordatlantiska ångbåtslinierna, men man har enats om en basis för förlikning. Cunardliniens representant har från de öfriga bolagen motfagit svar på ett kompromissförslag.

— Potatisskörden i år beräknas af Sveriges bränvinsbrännares utskott att gifva i medeltal 65 proc. af en medelgod skörd. På vissa håll beräknar man 35 proc., på andra åter 85 proc. Enligt uppgifter från andra källor är denna värdering väl låg, tack vare den senaste nedbörden, som anses ha högst väsentligt ökat skördeutsigterna.

— Under det fiskeår, som slutade den 30 juni i år, utbetalade Förenta staterna i det närmaste 700,000 dollars till soldatpensionärer, som bo å utrikes ort. Sverige har 57 sådana veteraner från inbördeskriget, till hvilka Onkel Sam årligen betalar ut 7,890 dollar (cirka 28,000 kr.), Norge har 50 till hvilka betalas 7,000 dollars, och Danmark 32, som erhålla 4,480 dollars pr år.

— "London Times" egnar halfannan spalt åt ett utförligt omnämnande af Sven Hedins stora vetenskapliga arbete om sin senaste forskningsfärd. Dervid uttryckes den förvissningen, att detta arbete skall bli ett af de vigtigaste bidrag, som under senare tid gifvits till vår kännedom om de fysiska förhållanden, som råda i hjertat af asiatiska kontinenten." Arbetets planläggning i detalj, äfvensom riksdagens behandling af anslagsfrågan skildras hvarvid särskildt framhålles, at lord Curzon uttryckt den förhoppningen, att kartorna skulle kunna reproduceras i samma skala som den för originalen använda. På tal om dessa kartor, förklarar recensenten, att "dr. Hedin af dem som tagit kännedom om hans originalskisser blifvit mycket lofordad för sina kartografiska arbetens korrekta, vackra och i allmänhet förträffliga beskaffenhet." Recensenten konstaterar med tillfredsställelse, att engelska språket valts vid det stora arbetets publicering, och klagar endast öfver att namnen ej blifvit stafvade på engelskt sätt utan "i öfverensstämmelse med dr. K. B. Wiklunds system." Slutomdömet lyder, att arbetet "lofvar att för all framtid bli "a standard work of reference" för dem, som studera centralasiatisk geografi."

— Stockholms sångarförbund höll den 2 Sept. under ledning af hr. Otto Edberg samt medverkan af Göta lifgardes musikkår konsert på Hasselbacken för insamlandet af en grundplåt till ett sång- och musikpalats i Stockholm. Hasselbacken var fullsatt och bifallet mycket ifligt.

ELFSBORGS LÄN. Vintersanatorium i Ulrichehamn skall nu komma till stånd. Bostäder för blifvande kurgäster — ett tiotal har redan anmält sig — anordnas i den nybyggda villan "Sten Sture", i Schweizervillan och villan "Flora" samt, om så erfordras, i Öfverströmska villan. Mathållningen, som skall ombesörjas af källarm. Nordblom, skall t. v. ega rum i "Flora", men sedermera i Schweizervillan.

GOTLANDS LÄN. Efter en längre tids sjuklighet afled den 27 aug. biträdande stadsingeniören i Visby, kaptenen i arméen Fredrik Leopold Walgrén i en ålder af 76 år och några månader.

GÖTEBORGS LÄN. Aftäckningen af Carl IX-statyn egde rum den 7 sept. efter följande program: Första Göta artilleriregementes musikkår inledde högtidligheten hvarefter landshöfding frih. Lagerbring öfverlemnade statyn till stadens representanter, och konungen bjöd täckelset falla. Härpå följde sång af Brikollkören och åter regementsmusik. Efter aftäckningshögtidligheten egde en subskriberad dejeuner rum å Grand Hotel Haglund. En festföreställning gafs på aftonen på Stora teatern, då en tillfällighetspjes i en akt, kallad "Vinter och vår", af en anonym författare uppfördes med Gamla Heidelberg som efterpjes.

— Göteborg får snart sitt panoptikon skulle vi nästan kunna säga. Det är som bekant skansen Kronan som kommer att rymma detsamma: ett litet museum i miniatyr; der bakom de gamla murarne en artilleristrid kommer att illustreras i vax och 1700-talets uniformer kring väldeligt pjeser af brons eller jern.

— Till Göteborg inkommo sen 1 sept. 50 valar garnsill från Marstrand a 2.50 pr val.

HALLANDS LÄN. I Laholm ämnar man införa en nyhet, som synes vara värd att efterföljas på andra platser. Man har nemligen för afsigt att i ett nytt skolhus, som under den närmaste tiden kommer att uppföras, inrymma förutom lärosalar, gymnastiksal och skolkök, jemväl en badinrättning, hvilken hufvudsakligen är afsedd för skolbarnens begagnande, men dock anordnas så, att densamma kan upplåtas äfven för andra samhällsmedlemmar — en god och praktisk idé således.

JÖNKÖPINGS LÄN. Socialisterna äro nu egare af fastigheten nr 28 Klostergatan, f. d. Eskil Jonssons möbelfabrik i Jönköping. Priset lär ha varit 45,000 kr., omtalar Sm. A.

— Inom Jönköpings län har i dagarna initiativ af några framstående personer tagits för åstadkommande af egna hem å stamanställda soldater m. fl. genom förvärfvande af de s. k. knekttorpen, hvaraf ännu finnas 1,117 osålda, värderade till 1,678,000 kr.

— Såsom ett oåtskiljaktigt bihang till våra marknader synes höra, att en skara tattare af båda könen infinner sig. Männen för att skoja och byta hästar, och kvinnorna för att bettla. När så de skaffat sig en ordentlig florshufva, börja råhet och våldsinne bryta fram hos dessa vagabonder, och ofta utspelas då blodiga scener. Så skedde förliden lördagsnatt vid hemfärd från Hvetlanda marknad. I fyllan och villan uppstod ett vildt handgemäng å vägen emellan Hvetlanda och Säfsjö. Slutet blef, att en af tattarne tilldelade en annan i hufvudet ett förfärligt hugg från hjessan ned åt nacken. Den knifskurne fördes till läkare i Säfsjö och blef förbunden samt inlades för tillfället å sjukstugan.

KALMAR LÄN. Utanför en bröllopsgård i Mönterås socken lossades under aftonens lopp en mängd skott. Vid 1-tiden på natten ljöd så ett ovanligt starkt skott, med den påföljd att ej mindre än 27 fönsterrutor krossades. Skottet, som troligen åstadkoms genom dynamit, vållade panik bland de talrika bröllopsgästerna. Lyckligtvis inskränkte sig dock det hela till de krossade fönsterrutorna.

— Som Vimmerby allmänna läroverk skall utvidgas till sexklassig samskola, ha stadsfullmägtige beslutit, att staden skall uppföra ett nytt, tidsenligt läroverkshus.

KOPPARBERGS LÄN. Gysinge bruksarbetare börja nu fara sin väg till andra orter, för att söka arbete. En del ha redan fått sådant vid Stora Kopparbergs bergslags maskinfabrik i Falun och några på andra platser. De arbetare som äro öfver 50 år få bo kvar på Gysinge och uträtta hvad de orka och förmå.

— För någon tid sedan en mörk kväll kom en Mockfjärdskarl med häst och åkdon farande på byvägen till Ersholm. Plötsligt flammade då strax före mannen en stor eldflamma, "starkt som solens sken", och ringlade sig flamman uppåt och så småningom försvann. Att här icke förelåg någon ögonvilla framgår deraf, att hästen ock observerade den mystiska eldflamman, skrifves till Falun Länstidning. Djuret stannade tvärt och visade största oro. Hvad var det? Månne ej en ovanligt stor St. Elmseld eller det, som folket fordom kallade "drakeld" hvilket sistnämnda fenomen gaf anledning till gräfning efter skatter i bergen?

KRISTIANSTADS LÄN. Karlpalunds betodlareförening har på sammanträdet den 31 aug. uttalat sig för antagende af den s. k. betodlingskomiténs förslag till kontrakt mellan betodlare och sockerfabrikerna.

KRONOBERGS LÄN. Det stora lingonkriget i Småland har nu börjat och å hvarje jernvägsstation ha infunnit sig uppköpare i mängd, hvilka i sin tur leja körare, som uppsöka hvarje gård och ställe. Tillgången på lingon är ej så ringa som från början troddes, hvilket bevisas deraf att en 12 a 14-åring kan plocka öfver 30 liter pr dag. Som priset nu varierar mellan 10 a 12 öre pr liter, blir det en vacker dagspenning. Också äro både stora och små i fart med att plocka bär. Den 1 sept. hade efter uppgift i Alfvesta cirka 50 vagnslaster lingon sändts med stambanen till Malmö och med Borås—Alfvesta-banan 25 vagnslaster till Göteborg samt dessutom mycket befordrats å andra banor till Halmstad, Helsingborg m. fl. platser. Öfver 100 vagnslaster bär voro nog i första veckan af september hopplockade i Småland.

— Den 1 sept. för tjugufem år sedan, 1879, inträdde Alfred Hedenstjerna i Smålandsposten's redaktion, som han ännu uteslutande tillhör, fastän sedan sex år tillbaka bosatt i hufvudstaden.

MALMÖHUS LÄN. Skånska handelsbankens hvitskimrande marmorpalats vid stortorget i Malmö tages i dagarne i anspråk för sitt ändamål. Denna nybyggnad är, så väl hvad materiel, arkitektur, inredning, maskinelda anordningar m. m. beträffar förstklassig och mönstergill ej blott hvad lokalerna för bankens eget behof angår, utan äfven i hvad som rör de der inredda bostadslägenheterna. Rörpost eller depeschpost är inlagd från flera af de olika afdelningarna i banksalen till andre direktörens rum samt mellan förste direktörens mottagnings- och väntrum för att användas af vaktmästare för anmälan af kunder i stället för att störa direktören genom att gå in i hans rum. I utlandet tillämpas rörpost å de stora bankinstituten, bland annat i Köpenhamn i landmansbanken. Det här använda systemet är det första i sitt slag och är uppfunnet och konstrueradt af ingeniör G. Valley, kontrollant för hela arbetet å denna bankbyggnad.

— Sveriges största mejeri är antagligen Svalöfs. Till detsamma ha under räkenskapsåret 1 juli 1903—30 juni 1904 levererats 9,255,849 kg. söt mjölk. Häraf ha tillverkats 326,020 kg. ost och 303,448 kg. smör med ett medelresultat af 1 kg. smör på 25.95 kg. mjölk.

— Genom brand förstördes natten till den 1 september Kockums mekaniska verkstad i Malmö. Skånska städernas brandförsäkringsinrättning har försäkrat byggnaderna för 411,500 kr. Af dessa äro af branden berörda byggnader för 103,000 kr., hvilka i det närmaste totalt nedbrunnit. Kockums mekaniska verkstads A. B. hafva dessutom byggnader och inventarier m. m. försäkrade i Svea för cirka 830,000 kr. Skandia 520,000 kr., Skåne 315,000 kronor samt Norrland och Fenix för 150,000 kr. hvardera samt i Liverpool för 21,000 kr. Dessa belopp afse dock endast till en mindre del byggnader eller omkring 100,000 kr. Det öfriga försäkringsbeloppet gäller maskiner, redskap, inventarier, modeller samt tillverkningar, de sistnämnda till ett belopp af inalles 1,150,000 kr. Försäkringarne å tillverkningarne afse dock tillverkningar befintliga såväl vid sjelfva verkstaden inom Södra förstaden som å Kockums varf. Skadan å byggnader, försäkrade i de ofvannämnda tariffbolagen uppgår endast till omkring 19,000 kr. samt å tillverkningar, maskiner, inventarier m. m. till möjligen cirka 350,000 kr., men närmare bestämda belopp kunna ej ännu uppgifvas.

NORBOTTENS LÄN. Den 31 aug. försåldes hemmanen Ljusåå nr. 1 och 2, hvardera ett mantal, i Öfverluleå socken för 160,000 kr. till ingeniör H. Flygt. Hemmanen äro taxerade för 80,000 kr. Ingeniör Flygt skall der anlägga elektricitetsverk för Bodens fästning och municipalsamhälle.

SKARABORGS LÄN. På bolagsstämma med legarne i Falköpingsposten har riksdagsman David Holmgren blifvit antagen till tidningens redaktör och ansvarige utgifvare från 1 inst. oktober.

SÖDERMANLANDS LÄN. Från åtskilliga trakter i Sörmland klagas öfver att jostförsändelser — vanliga bref — ej kommit adressaterna tillhande, men hvar de hamna, det vet ingen, ej ens k. postverket. Det ser ut som det skulle blifva nödvändigt att rekommendera alla försändelser, menar en meddelare till Länstidningen.

— En förnyad undersökning å det gamla graffältet från hednatidens åttonde sekel, som är beläget vid Hutsby i Vagnshärad vester om kyrkan, har nyligen företagits af prins Gustaf Adolf under dennes sommarvistelse å Tullgarn. Å det temligen vidsträckta graffältet, hvaraf många högar blifvit bevarade för plogen och spaden, har nu ytterligare under prinsens ledning några högar blifvit öppnade och undersökta. Fynden, som anträffats i de öppnade högarne, bestå af urnor samt lemningar af husgeråd och prydnadsföremål m. m.

UPSALA LÄN. Skada förorsakad af någon insekt synes förekomma å råg af årets skörd från en del platser i mellersta Sverige, efter hvad tidningen "Upsala" erfarit genom meddelande från dervarande frökontrollanstalts föreståndare, direktör Tom von Post. Från ett par håll har af årets skörd till groborhetsundersökning insändts råg, som befunnits skadad i grodd ändarne på så sätt att själfva spetsen af kornet syntes afåten. Alla sålunda skadade rågkorn (i ett prof cirka 4 a 5 proc., i ett annat cirka 8 a 10 pric.) ha visat sig sakna groningsförmåga. Ofvannämnda skada å rågen kan ej ha åstadkommits annat än genom något insekt. Åtskilliget tyder på (spetsen af de skadade kornen är liksom "ursugen") att skadan kan ha åstadkommits genom några s. k. "blåsfot" (möjligen Thirps cerealium?) men detta kan emellertid ej konstateras annat än derigenom att insekten anträffas i de skadade rågaxen.

— Upsala—Margretehills jernvägsaktiebolag har uppdragit åt styrelsen att teckna för en million kronor stamaktier i Ostkustbanan.

VERMLANDS LÄN. Karlstads glasbruks aktiebolag har på bolagsstämma beslutit att till följd af den nu rådande öfverproduktionen inom branchen tills vidare nedlägga denna bolagets verksamhet. I stället beslöts att taga upp en ny industri, nemligen färgning af trä, enligt ett österrikiskt patent, som bolaget fått monopol på för Vermland.

— En tragikomisk episod inträffade häram dagen på en auktion i en torparestuga i B. i Vermland, berättar V. D. Vid tillfället i fråga trakterades de besökande, som vanligt är ute på landsbygden, med spritdrycker. En yngling hade konsumerat så mycket deraf att han blef dödfull. Då han fram på kvällen påträffades liggande bakom en lada och inbars, gaf han inte ett enda lifstecken ifrån sig, hur man än vände och ruskade honom, och man trodde honom vara död. Auktionen afstannade och de af hans anhöriga som voro närvarande stodo der jemrande sig öfver den så hastigt bortryckte. En förstämning hade gripit auktionsbesöarne. Plötsligt hörde man några oartikulerade ljud från den förmente döde. Dessa klarade sig småningom, och snart kunde man tydligt urskilja ord och melodi till den mycket omtyckta kväsarvalsen.

VESTERNORRLANDS LÄN. En ny hotellrestaurant får Härnösand från 1 nästa oktober, nemligen frimurareorderns vinterrestaurant i orderns nya hus. Den omfattar utom sjelfva restauranten åtta hotellrum, allt förstklassigt upsatt. Meningen är att söka få en och samma person att öfvertaga den nya restauranten och Petriordens sommarrestaurant, omtalar Sundsv. P:n.

— Sn störd slagbjörn observerades för några dagar sedan i Löfliden, Helgums socken. En fäbodjänta påstår sig ha sett björnen "lifslefvande" på en myr, då hon en kvälll skulle gå efter boskapen, och äfven andra personer hafva sett spår efter besten. Det har dock icke försports, att han hittills antastat något djur.

ÖREBRO LÄN. Enligt revisionsberättelsen öfver Örebro stads räkenskaper utgjorde vid 1903 års slut tillgångarna 5,891,940 kr. 65 öre och skulderna 6,619,720 kr. 7 öre, hvadan en brist förefanns af 727,779 kr. 42 öre. Den ofonderade skulden, som den sista december 1903 uppgick till 2,031,826 kr. 77 öre med en ökning för år 1903 af 609,138 kr. 68 öre, kräfver — heter det i revisorernas berättelse — en snad reglering.

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. — Ett märkligt kooperativt företag har satts i scen i Norrköping. Är efter år har det der visat sig allt svårare för landtmännen att finna stallplatser och lämpligt gårdar att vid sina stadsbesök taga in uti. Derför har ett antal landtbrukare, hufvudsakligast från Vikbolandet, bildat handelsaktiebolaget Vikingen, som inköpt en gård i Norrköping. På denna fastighet skall uppföras ett fyra våningars hus om 40 bostadsrum, deraf 10 afses till resanderum, samt å nedre bottnen lokaler för speceriaffärer m. m. (drifven af bolaget sjelft), jernaffär och kafé. Derjemte skall uppföras ett stall för omkring 130 hästar, hållstuga, rum och kök för hållkarl, -smedja, magasin m. m. Aktierna lyda å 100 kr., och aktiekapitalet är lägst 50,000 kr., högst 150,000 kronor.

— Vid Nyqvarns bindgarnsfabrik utbröt den 2 sept. strejk bland de från Italien för en tid sedan införskrifna arbetarne, som fordrade högre aflöning. Elfva af dem återvände i går till Italien. Med de 27 återstående har öfverenskommelse träffats. De återupptaga arbetet i morgon.

FINLAND.

Bland dem, som njuta godt af czarens glädje öfver den lille tronföljarens födelse, befinner sig äfven den forne finske senatorn, general Schauman, som i Peter-Paulsfängelset i Petersburg utan dom och rannsakning försonar den förbrytelse att vara Eugen Schaumans fader.

Den kejserliga nådesbevisning, som träffat generalen, tar sig enligt hans närmastes uppgift sålunda ut:

1. I stället för cell med endast brits får generalen cell med en stol i.

2. I stället för att endast en gång om dagen få taga en promenad på fängelsegården (med utsigt öfver trädtopparna och en bit himmel) tillåtes det honom att två gånger om dagen taga en sådan promenad, hvardera gången under femton minuter.

3. I stället för fångdräkt får han bära egna kläder.

4. Det tillåtes honom att i stället för fångkosten — kålsoppan — — då och då att få sig tillburen annan mat.

5. Det tillåtes hans hustru att besöka honom två gånger i veckan i stället för en — i tredje mans närvaro.

Så elastiskt är menskligt känslolif lyckligtvis inrättadt, att generalens slägt i dessa lättnader, som väl att märka äro utlofvade, men ännu icke ha trädt i kraft, ser något stort. Det har t. o. m. i ett bref fälts yttrandet. "Vi ha hela tiden varit så glada öfver, att han icke hålles inspärrad i en underjordisk källare, och nu ha vi fått löfte om lättnader."

— Genom nådigt påbud, utfärdadt i Peterhof 26 aug., hafva landets ständer sammankallats till lagtima landsdag i Helsingfors 6 december. Tillika har förordnats, att påföljande landsdag skall sammanträda 1907.

Lång tid har förflutit, sedan man senast hörde talas om den finska landtdagen, man hade nästan upphört att tro på dess fortsatta existens. Höga vederbörande synas nu omsider ha känt ett behof att träda i känning och förbindelse med folkets lagliga representation.

Det vore ju icke så illa börjadt af den nya generalguvernören, men denne heter Obolenski, känd från Krakov, och man har då stark anledning misstänka afsigten med landtdagens sammankallande. Kanske man på ryskt håll invaggar sig i förhoppningar om att efter senaste finska män, deportationer och landsförvisningar, finna i en sålunda rensad landtdag, en villig jasägare-församling. Låt oss hoppas, att man dervid tagit grundligt miste.

Nyt fra Norge.

Strejke. Endel af Aabjund Konstabelkorps har uden Opsigelse sluttet. Affæren haabes dog snart bilagt uden større Vanskeligheder.

Høi Olafgift i Haugesund. Kommunestyret har enstemmig fastsat den aarlige Olafgift til 3,000 Kroner. Efter den nye Lov kan der ikke procederes om Agisten.

Forlagsretten til „Hedemarkens Adressekvis" er af Bogtrykker Schmidt, Kongsvinger, solgt til Overretssagfører Bosse, Flisen, paa Vegne af et Aktieselskab. Bladet vil tage Navnet „Solungen" og blive et Lokalblad for Solørdistrikterne. Odertagelsen er fleet, og Bladet udgaar fra nu af for det nye Selskabs Regning.

Nækefisket. Der er under Opseiling et Andragende til Departementet fra Linefiskerne i Smaalenene med Anmodning om, at Departementet foreløbig intet skal gjøre med Hensyn til en Særlov mod Nækefangsten, da denne viser sig i den senere Tid ogsaa at være meget heldig for Linefiskerne, idet Agn faaes paa en fetvindt og heldig Maade, hvorved Linefiskerne sættes istand til daglig at kunne fiske.

Vikingeskibet ved Tørsberg. I Forskibet er der fundet flere Hesteskeletter, de fleste med afhugget Hoved, samt en smuk udskaaret Slæde liggende paa Siden, kunst mellem store Stene. Den har i begge Ender forskrede Dyrehovedstolper. Forskibet er stærkt beskadiget. Bunden er optrykket af Leren. Et Par Træstykker med udskaarne Menneskehoveder i Enderne viser sig under den delvis optagne Slæde.

Underofficer og Mening. Ved Lagmandsretten i Skien er paadømt en Sag mod Kommandersergeant Per Aabøe, Drangedal for Injurier og Legemsfornærmelse. Lagretten kjendte ham skyldig i at have udskjældt en Underordnet udenfor Tjenesten, men forøvrigt blev han frifunden, idet dog alle fornærmelige Udtalelser mortificeredes. Han idømtes 25 Dages ensomt Fængsel efter den militære Straffelov.

Tog sin afskaarne Arm op. Under et Skifte af nogle Vogne ved Gula Station paa Merakerbanen faldt en Vognvisitør foran Vognen, saa Hjulet gik over Armen næsten oppe ved Skulderen. Han var allligevel istand til at reise sig op og tog med den friske Haand den afskaarne Arm op og gik ind i Stationsbygningen, hvor Stationsmesteren foreløbig forbandt ham. Med et Lokomotiv blev Manden derpaa sendt til Trondhjem og indlagt paa Syghuset.

Fundet Skelet. Under Gravningsarbeidet paa de Lavals Smelteværk ved Sarpsborgs Havn i Borge fandt man forleden et Skelet. Det saa ud til at være meget gammelt, da Benene var ganske mørkne. Der fandtes Rester af noget, som lignede en Skindvest, samt nogle haandsmidde Spiger og Fjæle-stumper. Lensmanden i Borge var tilstede og tog Skelettet i Forvaring. Politimesteren i Sarpsborg var ogsaa tilstede. Man troede nemlig først, at man havde fundet Liget af en Mand ved Navn Skoftebyhaugen, som forsvandt spørløst i Vinter. Senere er der fundet et Skelet til. Paa Stedet har der i 1814 staaet en Forpostfægtning, hvorunder en Løjtnant og fem Mand faldt. Man mener, at de fundne Skeletter tilhører to af disse Krigere, og at man ogsaa vil finde de andres.

Immatrikuleringen af Aarets Studenter foregik den 2. September som vanlig i Universitetets Festsal. Tilstede var Universitetslærere i stort Antal, 50 Aars- og 25 Aars Jubilanter, af Regjeringens Medlemmer Statsminister Hagerup og Statsraaderne Hauge og Schøning samt af andre Professor Brede Kristensen fra Leyden, Professor Kjellman fra Upsala og Negermissionæren Morgan. Efter at Studentersangforeningen havde afsunget „Helligt er Studentens Kald" holdt Professor Dr. Michelet Festtalen. Professor Morgenstierne uddelte Aarets Prisbelønninger. Kronprinsens Guldmedalje blev tildelt Stud. jur. Kr. Østberg, født 1867. En af det matematiske naturvidenskabelige Fakultet fremsat Prisopgave blev tilfjendt Dr. phil., Amanuensis, G. M. Dedichen, født 1870. Efter denne høitidelige Akt foretoges Uddelingen af de akademiske Borgerbreve til de 251 nye Studenter, deraf 66 unge Piger.

Nyt fra Danmark.

Grundtvigs Skrifter. Det Goldendalske Forlags Udgave af Grundtvigs udvalgte Skrifter vil blive trykt i 20,000 Eksemplarer.

Den 83aarige Forfatter H. F. Ewald møder i Aar paa Bogmarkedet med en ny historisk Roman, „Bondebruden", der foregaar under Kristoffer af Bajern.

Et Frierbrev i en Makrel. Da en Pige i Ringsted forleden var ved at rense nogle Makreler, fandt hun i en af dem et Stykke Papir omrullet med Sytraad. Ved at løse denne op viste det sig, at Papiret var et Frierbrev med Overskrift „Kjæreste Marie" og med Underskrift „Hans". Da Pigen tilfældigvis læd Marie, satte Brevet megen Munterhed. Pigen er imidlertid forhindret i at give Hans sit Jaord. Det kan nemlig ikke ses af Brevet, hvor han hører hjemme.

Præsten vil forflyttes. Som man vil mindes, var Pastor Müller ved Thomaskirken i Kjøbenhavn saa uheldig at tage en opsigtvækkende Reklameartikel om en ny opfunden Telegrafforbindelse mellem vor Klode og Maanen for det pure Alvor, ja endog „omtale" Begivenheden i sin Prædiken. Artiklen var en Spøg, iværksat af en kjøbenhavnsk Kaffehandler. Siden dette triste Uheld har Præsten ikke befundet sig vel i Hovedstaden, og nu søger han Embede paa Landet.

Holger Drachmann vil komme til Kolding som Oplæser af sine egne Digterværker. Han følges af sin Svigerinde, den i den norske, danske og tyske Hovedstad meget feterede Sangerinde Frk. Bokken Lassen; han vil synge til et eget Luth-Akkompagnement. Drachmann vil i Efteraaret forlade Danmark og tage flereaarigt Ophold i Udlandet, først i Tyskland, senere i Italien. Forinden sin Bortrejse har han tænkt paa at foretage en Rundrejse gjennem Landets største Byer, hvis man vil høre paa ham, siger Digteren beskedent.

Henrik Ibsens Drøm. I et Brev fra Kristiania skriver Henrik Ibsen: Ved Ja, hvad jeg drømmer og planlægger og udmaler mig somnoget vidunderlig skjønt? Jo, at bosætte mig ved Øresund, mellem Kjøbenhavn og Helsingør, paa en fri, aaben Plads, hvor jeg kan se alle Sejlerne, hvorledes de kommer fra det vide Fjærne og drager bort i det Fjærne. Det kan jeg ikke gjøre her. Her er alle Sunde tillukkede — i enhver Betydning af Ordet — og alle Forstaaelsens Kanaler er tilstoppede. Man lever ikke forgjæves 27 Aar ude i de store frie og forfinede Kulturforhold. Her inde, eller rettere sagt her oppe ved Fjordene har jeg mit Fædreland Men — men — men hvor finder jeg mit Hjemland? Hvad der mest drager mig, er Havet....

Belunderrettede Blade. Som bekjendt faar amerikanske Forhold ofte et mærkeligt Udseende, naar de betragtes gjennem de danske Blades Briller. Om den Cyklone, som ramte Minnesotas Tvillingbyer den 20. August ved de mange Ting at fortælle, som kommer meget overraskende for os herovre. Saaledes hedder det:

„I Minneapolis styrtede et stort Hus paa mange Etager sammen, og man ved allerede, at mindst 200, ja maaske over 300 Personer omkom. Hele Familier blev begravede under Ruinerne. I St. Paul blev ca. 200 Mennesker kvæstede, men faa dræbtes. Sneesvis af Hustage førtes langt bort. Den 200 Fod høje Bro over Mississippi blæste væk og fastedes med mange Mennesker ud i Floden. En uhyre Jernbjælke slyngedes Hundreder af Fod gjennem Luften og traf til Slut et stort Hus, som den ødelagde. Tusinder af Mennesker tyede til Kjælderne, da Orkanen var signaliseret, og alene dette havde man at takke for den forholdsvis ringe Dødsliste."

Det er en Gaade, hvorfor de hjemlige Blade ikke lod hver Sjæl i Byerne omkomme, medens de var i Gang dermed.

HUBULEDES ÆR DETTA.

Vi giver et hundra dollars i belöning för hvarje fall af katarr, som ej kan botas med HALL'S CATARRH CURE.

F. J. CHENEY & CO., egare, Toledo, O.

Vi undertecknade hafva kändt F. J. Cheney de sista 15 åren och tro att han är fullkomligt hederlig i alla affärstransaktioner och i finansiellt afseende i stånd att uppfylla hvarje förpliktelse, hvilken firman åtagit sig.

WEST & TRUAX, Wholesale Druggists, Toledo, O.

WALDING, KINNAN & MARVIN, Wholesale Druggists, Toledo, O.

HALL'S CATARRH CURE lages invärtes och verkar direkt på blodet och systemets slemhinnor. Pris 75c pr. flaska. Säljes hos alla apotekare. Rekommendationer sändes fritt.

HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

PASSIONERNA

BERÄTTELSE

af

MARIE SOPHIE SCHWARTZ.

(Forts. från förra numret).

Det var efter fem år som han nu återsåg henne; men skönare än förr. Ju längre han fortfor att se på Thora, desto häftigare slog hans hjerta. Slutligen arbetade sig en suck fram ur hans bröst. Vid ljudet deraf såg Thora upp. Liksom stungen af en orm, reste hon sig hastigt vid hans åsyn och blef stående upprätt. Handen förblef ännu hårdt tryckt emot hjertat. Båda tego. Thoras ögon logo icke mera af kärlek och oskuld, utan i dem brann en dunkel låga af sorg och lidande.

Thora såg framför sig den Axel, hon så uteslutande älskat, omgifven af den glans, ett genom tapperhet utmärkt namn gifver.

Axel bröt tystnaden:

"Thora! Hvarför så grymt vägra mig ett kort samtal, sedan du svikit dina eder och gjort mig så olycklig? Kommer du ihåg dina ord: Dig eller ingen skall jag tillhöra. Huru har du hållit dem?"

"Ja, mer än väl minnes jag dessa ord, sagda åt den, på hvars löften jag så blindt trodde. Men, herr öfverste! Jag köpte mig fri ifrån detta löfte med förlusten af mitt förstånd," svarade Thora med en blick full af stolthet.

"Den, som en gång svor, att Thora skulle blifva hans maka, står nu här för att hålla sitt löfte. En gång skref jag: Fri, eller aldrig ser du mig åter. Nå väl, min dräkt bör säga Thora, att jag hållit ord."

"Fri?" upprepade Thora, sprang fram och fattade hans arm. "Fri?" återtog hon med sönderslitande smärta. " Nej, du bedrager mig åter", tillade hon och släppte armen.

"Jag är fri; fri som fogeln i luften; och nu är du min, om äfven alla himmelens eller afgrundens makter skulle ställa sig emellan oss, du är...."

"Gift!" svarade Thora. "Jag är gift, sade du mig en gång, och mitt hjerta brast dervid. Nu är det jag, som ställer dessa ord, lik en skiljemur, emellan oss."

"Du skulle då älska denne man, som så likgiltigt öfvergifvit dig?" Axel bleknade.

"Jag älskar ingen. Jag är bedragen på allt och af alla." Thoras ton var iskall.

"Thora, det är icke så! I samma stund du skulle upphöra att älska, upphörde äfven ditt hjerta att slå. Dina ögon talar ett sannare språk än dina läppar. Jag har läst i dem, att du ännu älskar mig lika varmt som fordom." Under det Axel så talade, fäste han på henne sina ögon; men Thora vände sig häftigt bort och ilade till kabinettsdörren.

Axel störtade efter och fattade hennes hand.

"Tag tillbaka dina ord och tro icke, att jag af dem låter missleda mig. En kärlek, sådan som min är okuflig; den dör aldrig, utan kan endast öfvergå till hat. Thora, lägg handen på mitt trogna hjärta och räkna dess slag. Det har, ifrån den dag jag första gången såg dig, uteslutande klappat för dig. Vaken eller drömmande, i Europa eller Afrika, öfverallt medförde jag din bild och min allt annat uppslukande kärlek. Säg kan du ännu förneka din? Jag bönfaller: Var vänn! Låt mig, efter så många års trohet och lidande, för hörа de ord, som skola utplåna alla de kval jag uthärdat. En blick, ett enda tecken af medlidande till tröst emot den marterande föreställningen, som varit nära att beröfva mig förståndet: att du, mitt hjertas dyrbaraste skatt, tillhör — en annan." Axel hade fattat Thoras händer.

Arma Thora, du var icke vuxen en sådan strid!

Med ögonen försänkta i hans, kvarstod Thora. Alla försatser gåfvo vika, och endast kärleken kvarstod för att uppfylla hennes själ. Till svar på hans böner tryckte Thora sina läppar mot Axels panna. Men innan han kunde förhindra det, hade hon försvunnit egnom kabinettsdörren och reglat den efter sig. Detta gick för sig så ögonblickligt, att Axel med bestörtning fann sig allena.

Han yttrade, så högt, att Thora kunde höra det:

"Tack, evigt tack, tillbedda engel!" Och därefter lemnade han rummet.

Nedkastad i en soffa, lyssnade Thora med tillbakahållen andedrägt efter Axels ord och ljuden af hans steg. När de senare bortdött, brast Thora i en våldsam gråt. Hon kallade honom tillbaka med de ömmaste namn. Hon tryckte sin glödande panna emot soffkarmen och upprepade hans ord, under glädje och smärta. Så förgick tiden. Mot aftonen lät hon kläda sig. Det var en af dessa dagar, då några vänner, enligt öfverenskommelse, brukade samlas hos Thora.

När Lisette lade sista handen vid hennes toilett, vände sig Thora till henne, frågande:

"Huru vågade du att släppa in öfversten, sedan jag förklarat mig icke vilja taga emot honom?"

"Jag var alldeles oskyldig; jag gjorde länge motstånd, men slutligen sköt han mig undan och inträngde med våld."

"Så-å?" Thora såg dervid tankfullt i spegeln och egde icke mod att banna flickan, utan tillade: "men låt icke något sådant ske en annan gång," och härmed gick hon ut i salongen.

Lisette log för sig själf och tänkte:

"Mina tio riksdaler voro lätt förtjenta; jag skall icke försumma att skaffa mig tio till, det säg jag på henne, fast hon, Gud bevars, skulle föreställa missnöjd. Har ingen fara, hon var icke alls ond. Nå, det säger jag heller ingenting om, ty vacker var han. Få se, om han icke i afton...."

Axel hade redan satt Thora i en tvetydig dager inför hennes tjenare.

"Månne han kommer hit i afton?" tänkte äfven Thora och betraktade sin bild i den stora trymån.

Några bekanta infunno sig snart, men ännu syntes ingen Axel. Man talade om Thoras hastiga illamående på balen, om Emils bortresa med mera.

Något senare infann sig Henrik.

Thoras i början lifliga och något exalterade sinnesstämning lemnade dock snart rum för en sjuklig mattighet, som förökades ju längre fram på kvällen det led och ju svagare hoppet att återse Axel blef. Tillbakalutad i en fåtölj, afhörde hon konversationen, då man anmälde:

"Öfverstinnan ***stjerna och öfverste Heyse!"

Thora reste sig häftigt, men mötte dervid en förebrående blick ifrån Henrik, och lyckades, genom en kraftig ansträngning, att någorlunda beherrska sig.

Ögonblicket derefter inträdde öfverstinnan med ett ordsvall af deltagande.

"Min söta Thora", yttrade hon vidare, "du får förlåta, att jag utan lof medför öfverste Heyse; men han har så ifrigt bönfallit om att blifva presenterad för dig, efter den bedrövliga händelsen på balen, som gjorde det omöjligt, att jag på vinst och förlust åtagit mig ansvaret derför. Han är nu här."

Öfversten bugade sig djupt för Thora, sägande:

"Jag vågade icke, utan en så vältalig förespråkerska som fru öfverstinnan, göra mig påmint, ehuru minnet af mitt förra vistande i Sverige och den gästvänlighet jag då åtnjöt hos majorskan Alm evigt skall kvarstå i mitt minne."

Rodnande svarade Thora med några förbindliga ord. Konversationen var snart allmän och ganska liflig; endast Henrik bibehöll sitt slutna och tysta väsende.

"Mitt egentliga ärende, söta Thora," började öfverstinnan ***stjerna, "var att öfvertala dig att deltaga i ett lustparti, som vi ämna företaga i morgon till Skokloster. Det blir endast några resande slägtingar, öfverste Heyse och vi sjelfva."

"Dertill svarar jag genast ja."

"Men i egenskap af din läkare, tillåter du väl, att jag blandar mig i saken och protesterar deremot," inföll Henrik allvarligt.

"Hvarför det? Jag är fullkomlig frisk," svarade Thora, men utan att våga lyfta ögonen till doktorn.

"Nej, Thora, du kan icke deltaga uti ett dylikt lustparti, utan att blottställa lif och helsa."

"Jag tycker herr doktorn är väl sträng, när patienten sjelf känner sig frisk. Äro läkarne i Sverige sådana tyranner?" inföll Axel.

"Mitt kall, herr öfverste, bjuder mig att vara, om ni så tycker, en obeveklig despot, då patienten förglömmer sitt eget bästa. Säkert skall mitt råd nu åtlydas." Henrik talade med bestämdhet; när han slutade, mötte Thora hans blick. I den låg ett något, som förjagade leendet från hennes läppar och framkallade en flammande rodnad på kinderna.

"Nå, Thora lilla, hvad gör du?" frågade öfverstinnan.

"Jag måste väl lyda, efter min läkare envisas att anse mig sjuk," svarade Thora.

"Vi få då icke ditt sällskap?"

"Goda Julia, felet är icke mitt, utan doktorns." Thora vände sig bort.

Axel blef mörk i hågen och Thora förstämd. En stund derefter steg hon upp och gick ut i salen, under det de andra damerna afhandlade moderna för sommaren. Thora ställde sig vid ett af fönsterna, der en hög nerium hade sin plats och lik ett träd utbredde sina grenar öfver hennes hufvud.

"Thora!" hviskade en röst på andra sidan om blomman. Hon såg upp och mötte Axels ögon.

"Thora, du följer således icke med i morgon?" Ur Axels ögon framsköt en blixt.

"Nej", Thora såg ned.

"Du vågar icke?"

Thora teg.

"Nej, du vågar icke för Henrik." Axels röst förrådde dämpad vrede. "Tror du icke, att jag fullkomligt uppfattade de blickar ni vexlade? De inneburo en hel bekännelse. Thora, jag har således älskat och väntat för att, till min smärta först se dig gift, och sedan....."

"Och sedan?" upprepade Thora, lätt rysande.

"Att Henrik är hvad jag varit och hvad din man borde vara för ditt hjerta."

Vid dessa ord såg Thora på honom.

Axel var blek, och hans ögon hvilade dystert på henne.

"Tro dock icke, att jag kan hvarken glömma eller förlåta; jag kan endast hata och hämnas," tillade han.

"Du, — hata mig?...."

"Ja, om du älskade någon annan."

"Du bedrar dig, jag har aldrig älskat Henrik."

"Och beviset derpå?"

"Hvilket fordrar du?" Thoras ansigte uttryckte nu så mycken hängifvenhet, att Axel böjde sig fram för att betrakta henne.

"Följ med i morgon?"

Thoras bröst höjde sig häftigt; hon teg och lekte med bladen på nerium.

"Thora, älskar du mig?"

Hon såg på honom med en blick så varm som söderns sol.

"Då följer du med?"

"Men mitt redan gjorda afslag?" stammade Thora.

"Nå väl, jag blir också hemma och...." Axel fattade hennes hand bakom trädet.... "och får träffa dig i morgon?"

Thora teg; men lät sin hand hvila i hans.

"I morgon klockan tolf, icke sant, då får jag komma?"

Henrik kom med detsamma ut i salen. Axel släppte Thoras hand, men tillade med låg röst:

"Gif mig ett tecken att du samtycker. Fäll blomman ur ditt skärp, och jag är nöjd."

"Thora, du glömmer dina gäster," ljöd Henriks röst plötsligt bakom henne.

Thora ryste dervid och satte blomman, den hon redan tagit ur skärpet, tillbaka på sin plats samt skyndade in till de främmande.

Axel och Henrik kvarstodo midt emot hvarandra, utvexlande blickar, som vittnade om allt annat än vänskap.

"Herr öfverste, har ni glömt hösten för fem år sedan?" började Henrik bittert.

"Just emedan jag aldrig kan glömma den, finner ni mig här! Jag är enkling."

"Men nu är Thora gift."

"Hennes äktenskap kan upplösas."

"Ni går bra långt, herr öfverste; finnes då ingenting heligt för er egoism? Var nöjd med det onda ni redan gjort, och tro mig: på spillrorna af ett äktenskapsbrott bygges ingen menniskas lycka."

"Herr doktor, skall väl jag behöfva lära er, att naturen och kärleken icke veta af några konventionella fördomar", svarade Axel med ett föraktligt leende.

"Hur tror ni, att Thoras tant, ifall hon varit här i afton, skulle hafva tagit emot er?"

"Såsom en gäst i Thoras hus."

"Besinna, herr öfverste, hvad ni ämnar göra: ty med mitt lif skall jag försvara Thoras heder."

Blodet rusade Axel åt hufvudet, ådrorna svälde i hans panna, och hvarje muskel i ansigtet förrådde en inre storm. Han tog ett steg emot Henrik, sägande med dämpad röst:

"Ställ er icke emellan Thora och mig, ty då är edert lif förspildt. För fem år sedan svor jag, att hon skulle blifva min, och icke ett enda ögonblick under denna tid har jag afstått ifrån min föresats. Nu skulle ingen makt i verlden kunna rycka henne ifrån mig, om jag ock, till hennes egande, måste gå öfver en rad af lik. Jag vill, och skall tillhöra mig."

"Icke så länge jag lefver", svarade Henrik med flammande ögon.

"Ni älskar Thora, doktor; men hon älskar mig. Mitt spel är redan vunnet, innan jag börjar det; ni kan aldrig vinna ert." Axel sade detta med köld och lemnade Henrik.

En stund derefter bröt sällskapet upp.

"Du står icke att öfvertala till olydnad emot doktorn?" frågade öfverstinnan.

"Visa att doktorn har orätt, då han påstar att fri Liljekrona är sjuk," inföll Axel och fäste på blomman i skärpet en talande blick.

"Jag är säker uppå, att Thora ger mig rätt," sade Henrik.

"Jag måste väl blifva hemma, för att icke utsätta mig att, när jag blir sjuk, få ligga utan Henriks hjelp", svarade Thora med något osäker röst. Ännu satt blomman kvar.

"Mig eller Henrik", hviskade han med upprörd stämma och en blick på rosen i skärpet.

Thora såg på honom och fällde blomman.

Då Axel tog upp den strålade hans panna. Han aflägsnade sig segerdrucken. Likväl var hans jubel allt för tidigt; ty han hade en fiende, farligare än Henrik och långt svårare att besegra.

Den lilla ofvannämnda scenen hade gått så hastigt för sig, att ingen märkt den.

En vacker julidag, sex veckor efter Emils afresa från Sverige, promenerade Nina och kapten Ahlrot i Rom på Corso, då röster af landsmän, som gingo efter dem, nådde deras öron. Morbror Anton och Nina vände sig om och utropade båda med öfverraskning:

"Emil!"

"Morbror! Nina!" svarade Emil glad och skyndade emot dem.

"När ankommo ni? Hvar har ni ert logis? Det blir en riktig glädje att få omfamna Thora" utlät sig morbror Anton.

"Jag ankom till Rom i går och medför hjertliga hälsningar ifrån Thora och Sverige."

"Hvad, är du allena här?" inföllo både Nina och kaptenen.

"Ja, jag har rest till Italien, endast för att utbilda och studera min konst, och ämnade dröja här minst ett år."

"Hvad betyder det, att du, efter femton månaders äktenskap, reser ifrån din hustru? Hade icke hon kunnat följa med? Det här ser besynnerligt ut," brummade kaptenen, utan att gifva akt på Emils följeslagare.

"Ja, det förefaller underligt, i synnerhet som Thora ofta önskat att än en gång få besöka detta sköna land," instämde Nina.

"Det må nu antaga hvilket utseende som helst, så är summan af saken, att hon stannat hemma", afbröt Emil något otålig. "Men jag glömmer att presentera vår utmärkta landsman professor B—," tillade han och vände sig till denne, som stod på något afstånd. De båda herrarne följde Nina och kaptenen till deras logis, der man åtskildes.

"Hvad säger du om detta, Nina?" frågade kaptenen, sedan de blifvit allena.

"Jag kan icke förklara Emils uppförande annorlunda, än att någon misshällighet uppstått makarna emellan," svarade hon tankfullt.

"Det besynnerligaste är, att han icke uppsökt oss eller medför bref hemifrån, då likväl Thora vet, att vi kvardröja här till augusti. Jag skall, ta mig tusan, klämma efter günstig herrn i afton." Den ljest fromme morbrodern var nu helt uppbragt.

Alla förklaringar blefvo dock öfverflödiga; ty just i detsamma ankom bref från Sverige till Nina. Hon igenkände genast Henriks hand och bröt det med mycken ifver. Häraf inhemtades orsaken till Emils hastiga resa samt hans obenägenhet emot Thora, Axels ankomst, och allt hvad läsaren redan känner. Henrik slutade denna afdelning utaf sin skrifvelse med följande ord:

...."Du måste söka att träffa Emil, ty hans färd gick till Rom. Använd alla medel, som kunna bringa honom till förnuft och känsla af hvad hans heder fordrar, så att han utan uppskof återvänder hit, innan det är för sent. Endast en dåre uppoffrar hvad menniskan anser heligt för en ömklig ärelystnads fordringar. Han skall ändå aldrig, såsom artist, blifva Thoras öfverlägsenhet vuxen, om han ock åt detta ändamålslöst sträfvandet egnade hela sitt lif. Deremot öfverlemnar han Thoras frid och sitt eget namn åt Axels allt förtärande egoism och den blinda hängifvenhet, som gör Thora till ett svagt rör, hvilket lätt böjes och kanske alldeles förkrossas af passionernas stormar.

Nina, betrakta menniskornas lif, och du skall vid en opartisk pröfning, finna att vår karakter är den rätta grunden till våra olycksöden. Tänk dig in i Thoras, Axels och Emils lefnad och säg: hvad har väl för hvar och en af dem framkallat de händelser, som träffat dem, om icke deras passioner och glömskan af Gud och religionen? Du skall också af det förflutna kunna sluta till hvad deras framtid innebär...."

Nina använde alla möjliga medel för att visa Emil hvilket högt spel han vågade med sin heder och framtid. Hon föreställde honom det oförsvarliga i hans handlingssätt samt nödvändigheten af hans ofördröjliga återresa; men allt förgäfves. Nina kunde icke ens förmå honom att skrifva till Thora.

Veckor förflöto under fruktlösa bemödanden å kaptenens och Ninas sida.

En dag, när Nina och Emil sutto allena och med ifver talade derom, utbrast han förbittrad:

"Hör upp, Nina! Jag skall aldrig återse denna kvinna, förrän jag, långt aflägsen ifrån henne, kan visa verlden, att jag är en större konstnär än hon! Det gifves ögonblick, då min ovilja emot Thora förleder mig att önska, det hon glömde sina pligter och förnedrade sig så djupt, att hon för alltid vore förlorad i det allmänna omdömet; ty hvarken talanger eller öfverlägsenhet kan upphjelpa en i sedligt afseende fallen hustru."

"Du är mer än försåtligt dålig, som af sårad fåfänga kan hysa dylika afskyvärda känslor, då du har ingenting att förebrå henne såsom maka. Ett bättre öde hade hon med sitt rika hjerta förtjent, än det att blifva förenad med dig!"

"Du tycker verkligen det? Men låt oss lugnt pröfva saken. Jag har ingenting att anmärka emot henne såsom hustru, säger du. Jo, allt! Har hon väl varit min maka? Aldrig. Nej, fri och oberoende, skydde hon kvinnans husliga pligter och lefde uteslutande i sin atelier, glömmande det hennes bestämmelse var, att med sin ömhet förskröna hemlifvet, i stället för med sin talang förvåna verlden eller strida med mig om utmärkelse. Ega vi män icke nog rivaler på ryktets bana, utan att behöfva ingenfinna dem i vårt familjelif, — i våra hustrur? Du glömmer äfven att den varmhjertade Thora varit svagsint af kärlek till en gift karl." Emil kastade härvid en hånfull blick på Nina.

"Det är föraktligt att komma fram med sådana saker. Gjorde väl Thora för dig någon hemlighet af sin kärlek och sin olycka? Lemnade hon dig icke full frihet att bestämma öfver ditt öde, då hon ärligt förtrodde dig det förflutna samt det lefnadssätt hon såsom gift önskade föra? Bedårade icke du henne med bilderna af ert åt konsten egnade lif? Och nu kastar du hela skulden på henne."

"Möjligt, att jag gjorde det, emedan hon var skön och jag — förälskad; men sedan jag, lik en hetsad krigare, stridt med Thora om rykte, har jag under kampen förlorat min kärlek. Förvillelsen har flytt, och jag inser nu med vaket sinne, att dylika kvinnor böra förblifva ogifta. O, om Thora egt din kvinliga karakter, huru högt skulle jag icke ännu i denna stund älska henne."

"Det beröm, du på din hustrus bekostnad skänker mig, innebär en förolämpning, hvilken jag undanber mig. Hos Thora bor långt mera verklig storsinthet och kvinlig försakelse än hos mig, i fall hon hade en make, som med kärlek omhuldade henne, och icke såsom nu, en fåfäng egoist."

Tiden förflöt och förde Nina närmare den dag, då hennes frivilliga landsflykt skulle upphöra.

Emil tillbragte nästan uteslutande sin tid hos Nina, oaktadt all den köld han rönte af henne, så väl som af kaptenen, hvilken var ytterst förbittrad på honom. Alla kaptenen påminnelser, att Emil icke var kommen till Rom för att sällskapa med dem, utan för att arbeta, besvarade han dermed, att han fick god tid när de hade rest.

Emellan Nina och Hugo hade blifvit öfverenskommet, att de vid slutet af augusti skulle sammanträffa uti Hamburg på hotell ***, i fall Hugos känslor efter den långa skilsmessan förblifvit desamma.

Dagen före afresan från Rom, då Nina var sysselsatt med inpackning, steg Emil in.

"Afresan sker således i morgon?" frågade han och kastade sig ned på en stol. Morbror Anton var utgången.

"En besynnerlig fråga, då du hört det hela tiden," svarade Nina.

"Huru ödsligt blir här icke då du rest."

"Nå väl, återvänd till din hustru," sade Nina.

"Aldrig!" nämn henne icke, ty du förbittrar dermed min själ. Det är hon som drifvit mig i landsflykt.

Kaptenens hemkomst afbröt allt vidare samtal.

Något öfver ett år efter Ninas afresa från Sverige satt grefvinnan Örnhjelm en vacker juni-

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlärne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", elier till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erläggas för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, namligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modren om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller möder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utförandet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

James Smart,
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänför, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

För
25c i Silfver
(eller i 1 eller 2 cts. frimärken) samt addresser på 10 landsmän sändes till hvar och en, en hel årgång af den bekanta tidningen :::
Svensk Familj-Journal
192 sidor (omkr. 1000 vanliga boksidor), innehållande öfver 200 noveller, berättelser, dikter och illustrationer, häftat i prydligt omslag samt tidningen fritt i sex månader.
C. Rasmussen Publ. Co.,
Minneapolis.

Sverige Nyheter.

STOCKHOLM. Sveriges allmänna handelsförenings årsmöte egde rum den 24 aug. å Stora Börssalen. Till ordförande vid mötet valdes grosshandlaren V. Ramstedt samt till v. ordf. hrr H. Axelson, Stockholm, och G. Ekdahl, Södertelje. Årsberättelse o. revisionsberättelse upplästes och decharge beviljades styrelsen. Helsningstelegram afsändes till konungen, till Norske Handelsstands Fællesforening samt till Den danske Fællesrepresentation. Sekreterarens och räkenskapsförarens arfvode för nästkommande arbetsår beslutades antagna.

— Koleran kommer till Europa. Enligt telegram till kommerskollegium från svensk-norska generalkonsulatet i Petersburg bekräftas officielt att fem kolerafall inträffat i Mere i Transkaspien, deraf tre med dödlig utgång. I Baku har inträffat ett koleraliknande fall.

— Process om tandoperation. Ett ovanligt mål har i dagarne förekommit vid rådhusrätten. En tandläkare i Stockholm hade fordrat 360 kronor för ett antal af 27 guldplomber. Patienten, en dam, tyckte naturligtvis att hon på långa vägar inte hade så dålig tandgård och ansåg 225 kr. vara tillräckliga. För att än ytterligare skaffa sig bevis lät damen en annan tandläkare undersöka tänderna, och fastän denne gick till sitt värf som en verklig guldsökare, fann han ej mer än 17 små guldkorn.

Så kom stämning och patienten framlade den kontrollerande tandläkarens intyg och begärde att få 100 kr. afdrag. Rätten fann nu skäligt döma till ytterligare 35 kr. för plomberna och 28 kr. 50 öre för rättegångskostnader, anseende 260 kr. som skälig ersättning för 17 plomber.

Nu står alltså den frågan öppen: hvar i patientens mun de 10 saknade plomberna finnas eller, om ett misstag föreligger, i hvilkens mun de der plomberna egentligen hamnat.

— En 9-årig parfvel, son till en arbetare Johansson, ur 66 Vesterlånggatan, roade sig vid 4-tiden den 21 aug. med att rida på räcket till flottbron öfver Riddarholmskanalen. Den lille föll i vattnet och uppfångades först efter 15 a 20 minuter, ehuru dels en person hoppade i vattnet efter honom, dels båt utsattes. Man anstälide på platsen energiska upplifningsförsök med konstgjord andhemtning, men lifvet hade redan flytt. Det lilla liket fördes i droska först till föräldrahemmet och sedan till bårhuset.

— Under sistlidne Juli månad insattes i Postsparbanken 1,068,-453 kr. och uttogos 815,278 kr., hvadan insättningarne öfverstego uttagningarne med 253,175 kr. Under samma månad i fjor uppgingo insättningarne till 1,026,-452 kr. och uttagningarne till 903,649 kr., hvadan insättningarne då öfverstego uttagningarne med 122,803 kr.

— I till Stockholm anlända argentinska tidningar uppräknas de svenska ordensdekorationer, som utdelats med anledning af den Nordenskjöldska ishafsexpeditionens undsättning. Emellertid har den ordensdekoration presidenten Roca erhöll, storkorset af Svärdsorden, förefallit åtskilliga argentinska tidningar ej nog förnämlig. El Diario för den 20 juli klagar bittert öfver att europeiska regeringar vid ordensförläningar åt Argentinska republikens president ständigt pläga hålla sig till ordnar, hvilka i rang äro underlägsna dem, som tillkomma statschefer, något hvartill man på argentinskt håll ej bör gifva tystnadens samtycke. Tidningen framhåller, att statschefer och med dem enligt europeiskt åskådningssätt jemförliga furstliga personer i vanliga fall dekoreras med Serafimerorden. General Roco borde derför icke mottaga den erbjudna orden "utan förut erhållen förklaring af skälen hvarför Sverige-Norges suverän ej anser den argentinska presidenten egnad att erhålla en hedersbetygelse af första rang, utan blott en andra rangens utmärkelse." Personligen kan ju general Roco få taga emot hvilken orden han vill, heter det, men som president af Argentina bör han afvisa en utmärkelse, som är af mindre upphöjdt slag än dem konungen af Sverige plägar utdela åt statschefer.

— Det är nu konstateradt, att den uppseendeväckande explosionen på centrifugalaktiebolagets kontor var resultatet af ett planlagdt attentat.

Man antar, enligt hvad som uppgifvits af prof. Cronquist, hvilken är sysselsatt med undersökning af lådans innehåll, att lådans lock stått i förbindelse med en tändsats. Något urverk var ej anbragt i densamma. Hvem som lemnat in lådan på Hellebachers konditori är fortfarande obekant. Man vet endast, att vid half 4-tiden på e. m. det ringde i dess telefon, och den unga dam, som svarade, hörde en manlig stämma, som förklarade, att det var "herr Lundin" som talade. Han hade nyligen besökt konditoriet, men råkat glömma ett paket bredvid den plats han suttit. Han bad nu att paketet skulle uppskickas till Centrifugbolagets kontor, hvilket är beläget i samma hus som konditoriet. Vid efterseende fann man paketet på den uppgifna platsen samt lät sända detsamma upp på kontoret.

Direktör Lundin har emellertid förklarat, att han hvarken varit inne på konditoriet eller sedermera telefonerat dit. Med lådan hade han på intet sätt haft någon befattning, förrän vid explosionstillfället. Uppgiften i telefonen att det var hr Lundin som talade var således falsk.

Rörande den möjliga anledningen till attentatet har den skadade sjelf uppgifva sig sakna någon ledtråd.

— Priset å smör har vid Stockholms mejerier höjts från 2 kr. 10 öre till 2 kr. 20 öre per kg.

— Sammanlagda kostnaden för under 1903 genom byggnadskontoret verkstälda arbeten har uppgått till den vackra summan af 7,-126,311 kr. För 1902 var summan 6,811,280 kr. och året derförut endast 4,605,635 kr.; högsta summanman för 1903 kommer på vattenledningsarbetet, 2,413,593 kr.; för husbyggnader ha utgifvits 2,-019,869 kr.

SKARABORGS LÄN. Vid ett häftigt åskväder den 21 aug. blef hustrun Kristiania Fält, Bossgård, Floby, Sörby i Falbygden, träffad af blixten. Hon dog genast.

— Stockholms nationshus i Upsala har under sommaren undergått en restauration under ledning af arkitekten Ragnar Östberg.

Prins Eugen har förklarat sig i höst skola till nationen öfverlemna sin prägtiga målning "Stockholms slott från Strömmen". Taflan skall placeras synnerligen lämpligt på en nyvunnen väggyta i stora salen nedom dörren till biblioteksrummet. På två andra lämpliga väggar är det meningen att upphänga de oljefärgstaflor, som föreställa nationens förra inspektor professor Bergfalk och f. d. dompresten Torén.

ELFSBORGS LÄN. Kyrkoherden Gustaf Selander i Södre Ving anmälde den 19 aug. till länsstyrelsen, att anledning finnes för misstanke, att hustrun Emilia Amanda Anderson från Bondarp, Nedergården, Härna socken, som afled den 29 okt. 1885, blifvit arsenikförgiftad. Ärendet har remitterats till länsstyrelsen i Ås härad, och liket kommer antagligen att uppgräfvas.

— Inom Dalsland förefinnes ett allmänt behof af foder, emedan skörden somligstädes der slagit totalt fel och å andra ställen blir under medelmåttan. Kommer här icke någon hjelpande hand emellan, måste en stor del af kreatursstammen afyttras eller nedslagtas.

— Godsegaren J. Anderson i Buterud har den 22 aug. vid tinget i Mellerud frikänts från det mot honom anhängiggjorda åtalet för branden i Kroken den 17 dec. 1903.

— Ej mindre ä 118 sökande ha anmält sig till en poliskonstapelbefattning i Alingsås.

GEFLEBORGS LÄN. Gefle stad har erhållit k. m:ts tillstånd att för skolhusbyggnad m.m. upptaga ett lån å 553,000 kr. att amorteras på 40 år.

GOTLANDS LÄN. De på Gotland förlagda kavalleriafdelningarne ur skånska husar- och dragonregementens lemnade den 20 aug. Gotland. Transporten skedde med ångaren Bore, som vid 8-tiden på aftonen afgick till Oskarshamn, hvarifrån fortsattes med bantåg. Militärbefälhafvaren aftackade på fredags f. m. kavalleristerna, omtalar Gotlänningen.

GÖTEBORGS LÄN. — Om oegentligheter vid ett af Göteborgs filialpostkontor ha en tid gått rykten, hvilka naturligtvis vuxit i omfång och innehåll allt efter som de hunnit spridas. Saken förhåller sig så, att på postkontoret vid Jerntorget bortstulits frankotecken till ett belopp af 600 kr. ur ett kuvert. När detta öppnades befanns innehållet vara papper. Den person som inlagt frankotecknen och till vidare ersatt beloppet, så att ingen brist föreligger, är höjd öfver hvarje misstanke rörande tillgreppet, hvilket af tjenstförrättande postdirektören Dalman vederbörligen anmälts till generalpoststyrelsen för beifran i laga ordning.

— En eldsläckningsapparat för teaterscener har konstruerats af hr. Axel Bålström, innehafvare af firman Ramberg & Bauer i Göteborg.

— V. Andrew Carnegies professur i engelska språket och litteraturen har upprättats af Göteborgs högskolas styrelse för de af donator öfverlemnade 181,500 kr.

— Domkyrkans restaurering framskrider nu med raska steg och det synes som om arbetet skall hinna att afslutas inom kontrakterad tid eller den 15 Nov.

HALLANDS LÄN. Vestkustbanan har under hela innevarande sommar haft en storartad såväl person- som godstrafik.

— Sillfisket börjar nu blifva gifvande, skrifves till Morgonposten från Varberg. Fångsten den 23 aug. uppgick till omkring 900 valar och den 24 till 700 a 800 valar. Priset är 3 kr. per val.

JEMTLANDS LÄN. Med anledning af ett uttalande af ryske ministern i Stockholm, excellensen Butzow, angående den svenska pressens hållning gent emot Ryssland under kriget, rigtar redaktören V. H. Wickström ett öppet bref till ministern i ett af Jemtlandspostens senaste nummer. I detta bref skrifver dr. W. bl. a.:

Hvad vi svenskar önska är, att Ryssland måtte lyckligt genomgå sin kris och snart träda inom kretsen af de nationer, hos hvilka statsrättens idé tagit lefvande gestalt. Men ett folk, som önskar Ryssland detta, kan ej sägas vara dess fiende.

JÖNKÖPINGS LÄN. Göta hofrätt har genom utslag utan meningsskiljaktighet fastställt Ås häradsrätts utslag af den 13 juli 1904, hvarigenom A. B. Justing, Bonarp, dömts att för giftmord på sin hustru under synnerligen försvårande omständigheter och utan att förhållanden förekommit som kunde anses i någon mån förmildrande, jemlikt kap. 14 par. 1, 35 och 46 strafflagen, mista lifvet och vara medborgerligt förtroende förlustig för alltid.

KRISTIANSTADS LÄN. Handlanden J. Johnssons gård i Stora Fröboholma i Vittsjö socken i Hessleholmstrakten jemte hela handelslagret har den 26 aug. förstörts genom eldsvåda. Under försök att rädda handelsböckerna och kassan blef Johnssons hustru innebränd. Den brunna egendomen var försäkrad.

KRONOBERGS LÄN. Den kvinna, som begick sjelfmord genom att kasta sig framför bantåget i närheten af Hagalund invid Stockholm, var bosatt i Vexiö och efterlemnar der make och barn. Hon hade på Sofiahemmet undergått en svår operation och man väntade ett godt resultat af vården på detta sjukhem — och så kom den sorgliga underrättelsen till den djupt beklagansvärda familjen. Den bortgångna var ett mönster som maka och moder. Hon var vid sin död 39 år. Hennes man var tjenstemannen vid hypoteksföreningen i Vexiö T. Hoffman. Såsom ogift hette hon Cederschiöld.

MALMÖHUS LÄN. I norra delen af Albo härad i Skåne lefver en gammal ungkarl, som anses vara mycket förmögen. Han lider af en viss menniskoskygghet och hvarken umgås han eller står i något slags affärsförbindelse med någon.

Dock har mannen åtskilliga förtjenster, bland hvilka torde nämnas hans vackra välgörenhet mot sina behöfvande medmenniskor. En gång i månaden samlar han nemligen omkring sig, genom sin gamla hushållerska, en mängd fattiga personer af båda könen, unga och gamla, hvilka rikligen bespisas som vid ett bröllop. Derefter erhålla somliga af gästerna nyttiga gåfvor, som skor, strumpor, förkläden, lintyg och andra klädespersedlar.

Men ej nog härmed. Ej sällan gör den gifmilde gubben längre ströftåg under ett par veckors tid, då icke ens hans hushållerska vet, hvar han uppehåller sig. Så mycket har man dock lyckats få veta, att han under dylika färder uppsöker de armaste hyddor, särskildt sådana, der nöd är för handen. Der uppträder han som hjelpare både med lifsmedel, kläder och penningar.

Någon gång har man sökt att i hans hem tacka honom för allt det goda, han utöfvar i bygderna, men dermed har han alltid varit missbelåten. Något utspanande tycker han inte om. Och derför får han alltid numera i frid och ro utöfva sin välsignelserika verksamhet. Bland de fattiga, som samlas i hans hem, trifves han bäst. Då är han så att säga "i sitt rätta element", skrifver Sk. D. B.

NORRBOTTENS LÄN. En expedition är i dagarne ute för att undersöka möjligheterna att få elektrisk drifkraft till stånd på statsbanan Gellivara—Riksgränsen. Norrbottens Kuriren erfar, att man dervid rigtat sin uppmärksamhet på fallet Vakkakoskoski, beläget omkring en mil öster om Rantas station. Vakkakoski utgör en af förbindelselänkarne mellan Torne träsk och Jukkasjärvi, beläget omkring 2 mil söder om Torne träsks sydöstra ända. Undersökningarne utföras af doktor Haas, representant för Allgemeine Elektr. Gesellschaft i Berlin, telegrafinspektör G. Larson och telegrafingeniör G. Fredriksson.

— Enligt Haparandabladet befanns härom dagen ett ryskt krigsfartyg mellam Seskarö och Furuö. Man var å detsamma sysselsatt med lodning af hafsdjupet.

VERMLANDS LÄN. Borgmästarevalet i Filipstad utföll så, att i första förslagsrummet har uppsatts juris kandidaten Thore Bergstrand, Karlstad, med 2,796 röster, i andra rummet vice häradshöfdingen G. Lindfors, Arvika, med 2,314 röster.

VESTERBOTTENS LÄN. — Som kandidat till valet i Vesterbottens län förordar Umebladet statsgeologen dr. F. W. Svenonius, "om hvilken man med full säkerhet får antaga, att han gör sitt bästa för att på laglighetens väg sätta en gräns för det systematiska utrotandet af länets sjelfegande bondeklass."

VESTERNORRLANDS LÄN. En ung man och en dito kvinna i Ramvik, Ångermanland, hade gått och förälskat sig i hvarandra och underhöllo sin kärleksförbindelse med en liflig brefvexling. Så en dag kom det en fnurra på tråden och i förargelsen gick den ene af de unga tu och spikade upp alla de glödande kärleksbrefven från kärestan på helt öppna platser, såsom väggar och telefonstolpar. Den andre följde exemplet, och så kan man nu, hvar man far i Ramvik skåda minnen af denna kärlekssaga.

— En af de i Sverige boende finnarne har för en af "Sundsvallspostens" meddelare omtalat följande anekdot såsom varande i Finland ganska allmänt gängse:

För omkring två år sedan hölls i Petersburg en stor bankett, der den dåvarande krigsministern Kuropatkin var närvarande jemte endel finnar. Dervid yttrade krigsministern bland annat följande märkliga ord:

— 1907 hoppas jag att allt skall vara så pass färdigt, att jag kan inbjuda mina vänner till en bankett i Stockholm.

Tills vidare får man väl hoppas, Kuropatkin har nog af det kalas, som japanerna nu som bäst reda honom der borta vid Stilla hafvets nejder.

DÖDE I SVERIGE.

Oscar Valdemar Karlsson, Stockholm; fru Esther Hellzén, Stockholm; fru Charlotta Emerentia Zetterholm, Stockholm; fröken Inga Kristina Lindroth, Stockholm; Anders Holmström, Stockholm; Frans Oskar Sjögren, Stockholm; fröken Christina Margareta Bergquist, Stockholm; fröken Kerstin Rydberg, Norrköping; fru Maria Margareta Pettersson, Stockholm; Joachim Johnsson, Stockholm; fru Marit Heintz, Stockholm; fröken Elsa Wilhelmina Svanbom, Stockholm; fröken Anna Clementia Elisabeth Moberg, Paris; fru Johanna Katarina Engblom, Nyland; friherre Claes Wilhelm Fabian Löwen, Rättvik; kronofogden Sven Lorentz Sundin, Halmstad; Carl Sjögren, Mariefred; Carl Sjögren, Mariefred; Carl Gustaf Theodore Abrahamson, Norrköping; fru Anna Catharine Westman, Stockholm; Johan Erik Karlsson, Stockholm; John Anton Hugo Sachriasson, Stockholm; fröken Selma Hilda Maria Karlsson, Stockholm.

FINLAND.

Husundersökning egde sistlidne juli rum hos brukspatron Keirkner å Inha bruk.

— Skall finska landtdagen sammankallas? — Helsingforsposten meddelar att källelse till landtdag med största sannolikhet inom kort kommer att utfärdas.

— Censurens bekymmer. Tidningarna ha blifvit förbjudna att omtala Anna Wredes (dotter till prof. R. A. Wrede) bröllop med bankdirektör Carl Wegelius.

— En Eriksgata. Generalguvernören furst Obolenski anträdde den 23 aug. en inspektionsresa genom Finland, hvilken torde utsträckas ända till Uleåborg.

— Finlands införlifning. Kejsaren har utfärdat en dagorder med laglig giltighet, genom hvilken finska militärdistriktet upphäfves och inkorporeras i Petersburgs militärdistrikt.

— Underdånighetsadresser. Erkebiskop Johansson har utfärdat ett herdabref till presterna, hvari han uppmanar dem att arbeta för åstadkommande af underdånighetsadresser i anledning af Bobrikoffs död.

— Huru rättvisan handhafves. Kronolänsmannen i Perno, Synnerberg — känd och belönad för sina bragder på husundersökningarnas, landsförvisningarnas och deportationernas område och såsom upptäckare af en förment kommunalbalans — har för någon tid sedan sjelf ertappats med en balans på 4,000 mark kronomedel. I stället för att, såsom ske bort, omedelbart häkta honom, vågade kronofogden endast anmäla om balansen hos länets "guvernör" Kaigorodoff, och denne beordrade kronofogden att lemna Synnerberg ett par veckors anstånd för att "ordna affären" — antagligen med tillhjelp af någon ny gratifikation eller anslag ur spionkassan.

— Hårdt straffad oförsigtighet. Ingeniören, v. landtmätaren M. Hj. von Wright i Helsingfors satt för några dagar sedan tillsammans med några vänner på ett café i Helsingfors, och det halfhögt förda samtalet hade dervid kommit att röra sig om det pågående kriget. Hr von W. hade då varit nog oförsigtig att yttra: "Det var bra att de dj—na fått smörj igen!"

Ögonblickligen hade då en person kommit fram till W. och presenterat sig såsom detektiv samt uppmanat W. att medfölja till poliskontoret.

Der hade utan vidare meddelats W. en order att inom 8 timmar lemna landet. W fick sedan kvarstanna å poliskontoret till båtens afgång, utan att få träffa någon af sina anhöriga. Genom polisens försorg, försågs W. med ett pass, i hvilket angafs, att han var förbjuden att vistas i Finland under de närmaste 5 åren, och derpå följdes han till båten af två detektiver och fyra gendarmer.

Lika litet som hänsyn togs till W:s önskan, att innan afresan få träffa maka och barn, togs hänsyn till hans förklaring, att hans kassa för tillfället knappast räckte till att betala biljetten.

W. som är en 36 års man, har icke på något sätt deltagit i det politiska lifvet.

Nyt fra Norge.

Brændt Mølle. Boge Mølle ved Sørfjorden i Bruvik er nedbrændt. Møllen med Maskiner og Tilbehør var ialt assureret for 162,000 Kroner, hvoraf 90,000 Kroner i Landets almindelige Brandkasse og Resten i private Selskaber.

Krag-Jørgensens Geværkompagni blev forleden paa ekstraordinær Generalforsamling efter Direktionens Forslag enstemmig besluttet opløst. Grunden er den, at de Forenede Stater har ophørt at fabrikere Krag-Jørgensens Rifler, og de Chanser man kunde havt paa andet Hold antoges ikke store nok til, at det vilde lønne sig at holde Selskabet gaaende med Udgifter til Administration og Skatter.

Gode Skarpskyttere synes Norges nordligste Landsforsvarere at blive. Over Halvdelen af Kompagniet paa Sætersmoen opnaaede i Sommer Skarpskyttermærket. Ogsaa af Medaljeskyttere kan den samlede Bataljon mønstre en pen Skare. Ifjor var der 17. „Til næste Aar maa vi have det dobbelte Antal," sagde Oberstløitnanten. Men der blev i Sommer ikke bare det Dobbelte, men det Tredobbelte Antal Medaljister mod ifjor.

Nationaltheatret til Berlin. Tyske Aviser har vidst at berette, at det norske Nationaltheater i denne Sæson skal give Gjæstespil i den tyske Hovedstad. Theaterchef Bjørnson har nemlig under sit Ophold i Berlin i Sommer bragt denne Sag paa Bane i interesserede Kredse og mødt Tilslutning for Planen, som Theaterchefen med sin sædvanlige Energi nok vil faa realiseret. Men det hele befinder sig endnu i de første Forberedelser. Og om Tidspunktet kan derfor intet siges.

Brand paa Hamar. Forleden opstod der Ild i Anton H. Nilsens Bageri, gamle Jønsrudgaarden, der delvis brændte ned. Ved Brandvæsenets Ankomst havde Ilden allerede grebet om sig, da den fandt god Næring i den sagflisfyldte Gaard. Man blev dog nogenlunde snart Herre over Ilden. Men havde der været en Smule Vind, saa kunde det set farligt ud, da hele Kvartalet bestaar af gamle Træhuse. Skaden er ikke saa stor, da Bageren havde sit Mellager i en anden Bygning. Dog er Bageriet delvis ødelagt.

Salg af norske Geværer til Russere. For at støtte Fiskerne i det nordlige Norge i deres Kamp mod Sælerne besluttede Storthinget for et Par Aar siden at uddele en Mængde Rifler af Arméens Forraad omtrent gratis til Fiskerne. Disse betalte kun 5 Kr. for Stykket af næsten nye Remingtonrifler. „Ørebladet" meddeler nu, at disse saakaldte Kobbegeværer i stor Stil sælges til Russerne af deres norske Indehavere og for ren Spotpris. Russiske Fiskere, der i stort Tal færdes ved den norske Grænse, skulde være meget ivrige efter at faa fat i de billige Geværer. „En saadan Handel af norske Mænd karakteriserer sig selv," tilføier Bladet.

Fanen i Stiklestad Kirke. Historikeren O. A. Øversland har i Anledning Fundet af den gamle Fane, som vi omtalte sidste Uge, udtalte følgende:

„Skjønt jeg i Beskrivelsen ikke kan faa tag i noget, der giver virkelig Oplysning om det Udseende, Fanen kan formodes at have havt, er jeg sikker paa, at den aldrig har vaiet over en kjæmpende Afdeling, været sværtet af Krudtrøg eller dyppet i Blod. Lige saa lidet har man i den en erobret Trofæ. Det er tilvisse kun de sørgelige Rester af en gammel Mindefane, som har været ophængt i Kirkens Kor til Erindring om en af de Officerer, som ved dens Mur har fundet sit sidste Hvilested. Vi har Oplysninger om et Par saadanne Faner i Stiklestad Kirke.

Dengang Gerhard Schøning paa sin bekjendte Studiereise i 1770 Aarene gjæstede Stiklestad Kirke, saa han i dens Kor et Par saadanne Faner, den ene over Kaptein Jochum Ernst von Grabon, død 10. Januar 1655, 35 Aar gammel, den anden over Oberst Nikolai Kristian von Reichwein til Tronæs Gaard, der døde Vaaren 1718 i Holland efter en Operation.

Jeg anser det utvivlsomt, at det er en af disse gamle Faner, vi her har for os i det gjorte Fund. At den er kommen paa sit besynderlige Gjemmested, kan meget nemt forklares, naar man ved, at Kirkeloftene er Pulterkammere for udrangerede Prydelser."

Nyt fra Danmark.

Ellegaard til Australien. Naar Thorvald Ellegaard har deltaget i — forhaabentlig vundet — Verdensmesterskabet i London, rejser han en Tur til Australien, hvor han har ladet sig engagere til at kjøre. Australien skal efter Sigende være Cyklerytternes Eldorado med svimlende høje Startpenge og Præmier.

Paa Pilgrimsfærd. Politiet i Elbo Herred har for tredje Gang udvist en gammel polsk Kvinde af Landet. Hun har i flere Aar været paa Vandring til det hellige Land, og hun kan ikke faa i sin Hjerne, at Vejen over Danmark ikke er den nærmeste Rejserute for hende. Hun gaar efter Stjernerne, siger hun, og de har altid viste hende den Vej.

Militære Tandlæger. Der er nu udnævnt over en halv Snes Militærtandlæger i de forskellige Garnisonsbyer. De har foreløbig ikke Officianters Rang; men deres civile Kolleger udtaler Haabet om, at de snart maa blive betragtede som ligestillede med Hærens øvrige Officianter, og knytter dertil Ønsket om, at det en Gang bliver muligt for Standens værnepligtige at gjøre Tjeneste som Under-Tandlæger ved Hæren.

Hun skal have Øl. Fra Aarhus Amtsraads sidste Møde referer Aarh. Stiftst.":

Distriktsjordemoder Marie Mogensen i Nærth andrager om, at der maa blive gjort Udveje for at skaffe hende Vand ved Boligen.

Simonsen siger, at det ikke kan nytte at gjøre Brønden dybere. Hun aner ikke, hvor hun skal tage Vand fra til Husholdningen.

Neergaard: Hvorfra faar Naboerne Drikkevand?

Simonsen: De drikker Øl.

Det vedtoges at anmode paagjældende Medlem at søge Mangelen afhjulpen.

Simonsen: Ja, saa maa jeg jo kjøbe Øl til hende.

Formanden: De har „carte blanche" til at gjøre, hvad De vil.

Hjem fra Kina. Paa Marienlyst ved Helsingør boer for Tiden en nogleogfyrretyveaarig dansk Ingeniør de Linde, der har fristet Eventyrets Lod og vundet Lykken. Som ung polyteknisk Kandidat med en udmærket Eksamen drog han ud i Verden for at søge et større Virkefelt. Han havnede i Kina, hvor han navnlig var virksom ved Anlæg af Jern- og Vandveje. Foruden Fortjenesten herved fik han et betydeligt Spekulationsudbytte ved Handel med Arealer langs de Veje, han vidste skulde gjennemføres, og kan han faa sine Ejendomme nogenlunde gunstigt realiserede, vil han være en rig Mand. Efter 25 Aars Fraværelse søger han nu hjem, hovedsageligt af Helbredshensyn, men han har ogsaa et andet Formaal, nemlig at gjenrejse sin Slægts Traditioner. Den gamle Adelsfamilie de Linde har havt betydelige Grundbesiddelser i Jylland, men har ved Tidernes Ugunst maattet se dem gaa over i fremmed Eje. Nu agter den Hjemvendte at kjøbe sig Gods i samme Landsdel.

Et Slot til Prins Harald. Sjælland har mange Kongeslotte, og Jylland har faaet sit Marselisborg; men paa det blomstrende Fyen, hvor den ene Herregaard ligger tæt ved den anden, der boer ingen Prins eller Prinsesse. Ret naturligt, at den danske Kronprins, naar han i de sidste Aar har tænkt paa at skaffe sin tredje Søn, Prins Harald, en Sommerbolig, har havt sin Opmærksomhed henvendt paa den fynske Jord. Og her til er kommen den gunstige Omstændighed, at en af Lens og overhovedet hele Danmarks ældste Herregaarde har været at faa til Kjøbs. Det er den prægtige Hesselagergaard nemlig Friisernes gamle Renæssanceborg midtvejs mellem Nyborg og Svendborg, nær ved Storebelt.

Kronprinsen har i længere Tid plejet Underhandlinger med Gaardens Ejer, Hans Hartvig Møller, Sognepræst til Følleslev paa Sjælland. Men Forhandlingerne maa være strandede, da Hesselagergaard i denne Uge udbydes til Salg af to Odense-Sagførere. Pastor Møller gav i 1888 1,300,000 Kr. for Gaarden, og man tør vel antage, at han ikke har villet afhænde den stort billigere. Hvis Gaarden alligevel skulde komme paa Kongefamiliens Haand, vil det ikke være noget Traditionsbrud i dens Historie. Thi første Gang, vi hører Hesselagergaard omtalt, nemlig 1,231, ejedes den af Kong Valdemar Sejr.

PASSIONERNA

BERÄTTELSE

af

MARIE SOPHIE SCHWARTZ.

(Forts. från förra numret).

"Du är alldeles för mycket högtrafvande. Sådana personer sjunga ju för pengar, emedan de af naturen fått röst; se der allt!"

"Mamma misstar sig. Nina Adler är konstnär och sångerska endast derför, att hon älskar musiken. Hon är en engel!"

"Ja, en teater-engel, s'il vous plait," rättade grefvinnan med ironi.

"Låt oss icke strida om ord, utan öfvergå till andra frågan, angående hennes afträdande från scenen, hvarpå jag kan bestämdt svara: att det var i går för sista gången som hon tjusade publiken med sin sång."

"Så-å! Då är det kanske icke heller ogrundadt, hvad man hviskar om dina tragna besök hos henne."

"Hvad hviskar man då?"

"Att du tänker göra henne till din älskarinna."

"Det är ett skändigt förtal. Väl är det sannt, att jag af själ och hjerta älskar Nina; men just derför är en dylik handling omöjlig. Jag ämnar tvärtom gifva henne mitt namn, jag....."

"Hugo! Huru vågar du gyckla med din mor?" utropade grefvinnan uppspringande med ett af vrede flammande ansigte.

"Förlåt, om mitt tal så föga bär stämpel af sanning, att det, som är mitt fasta oföränderliga beslut, kan tagas som ett opassande skämt."

"Har du varit nog dåraktig att tro, att jag tillåter dig äkta en publik sångerska, en flicka ur hopen, en kvinna den hvarje matros egt rättighet att uthvissla eller framropa för en tolfskilling, och hvars största äregirighet kunnat sträcka sig till att blifva din älskarinna; en varelse utan namn och anseende. Du har grymt bedragit dig, ifall du närt en dylik inbillning. Nej, såsom din mor befaller jag dig att förjaga sådana griller. Hafva vi icke lidit tillräcklig skymf genom din morbrors sista äktenskap, utan att du behöfver öka den med en ännu större?"

"För första gången i mitt lif nödgas jag vara ohörsam. Jag älskar denna ädla flicka med en känsla, stark och varm som mitt lif, och jag måste handla såsom hjerta och heder bjuda. Det gifves ingen jordisk makt, som kan förmå mig att ändra mitt beslut." Grefvinnan bleknade.

"Du vill genom detta äktenskap, vanära dina förfäder och mörda din mor."

"Min mor är kvinna, och skall såsom sådan uppfatta saken. Mina förfäders namn ärar jag bäst derigenom att mina handlingar äro värdiga en man af heder. Men aldrig skall detta namn förhindra mig att till maka välja hvilken som helst mitt hjerta dertill finner värdig; hon må till börden vara aldrig så ringa, blott hennes karakter och seder äro rena."

"Är detta ditt sista ord?" frågade grefvinnan med skälfvande röst.

'Ja, mitt fasta beslut", svarade grefven med stadig stämma.

"Hör då äfven mitt! Om du vågar att till maka taga denna varelse, så upphör du att af mig betraktas såsom son." Med upphöjt hufvud och kall ton uttalade modern dessa ord, förestafvade af ett gränslöst högmod.

Hugos ansigte återgaf en bitter smärta, och ur hans bröst arbetade sig en suck. Han betraktade modern allvarligt och yttrade bestämdt:

"Nej, det kan mamma icke, ty jag, jag är och förblir din son. Tänk på morbror, på Thoras arma mor, och var barmhärtigare emot ditt barn än emot dem."

Grefvinnan stirrade på sonen.

"Gå, lemna mig!" befallde hon med isande köld.

"Säg först, att du förlåtit din son."

"Gå, säger jag! I morgon få vi talas vid.

Hugo aflägsnade sig.

När han var borta, utropade grefvinnan: "Huru känner han min inblandning i Amarias öde?"

Grefvinnan ringde och befallde fram sin vagn.

Alldeles okunnig om uppträdet emellan Hugo och hans mor, satt Nina i den lilla enkla salongen, som var gemensam för henne och brodern, då Dora anmälde att ett äldre fruntimmer önskade tala med henne; men innan Nina hann svara, stod den besökande redan i dörren.

Nina igenkände genast grefvinnan Örnhjelm, hvilken hon ofta sett på spektaklet. Vid hennes anblick erfor Nina en ovilkorlig rysning, ty hon förutsåg, att den stolta damen kom för att tillfoga henne någon svår smärta. Nina mötte med lugn blick grefvinnans föraktliga ögonkast samt helsade på henne värdigt och vördnadsfullt.

"Det är således ni, mamsell, som icke finner er ärelystnad tillfredsställd af att vara grefve Örnhjelms älskarinna, utan äfven hyser den dåraktiga förhoppningen att kunna tillnarra er hans namn och intaga en hustrus plats vid hans sida," började grefvinnan med ett obeskrifligt förakt i rösten.

"Fru grefvinna, ni misstar er; jag har aldrig varit och kan aldrig blifva grefvens älskarinna."

"Hvad namn vill ni då gifva ert närvarande förhållande till honom? Dock, jag är icke hitkommen för att ingå uti en ordstrid med er, utan för att, i egenskap af hans mor, förklara, det ni är vansinnig, i fall ni på allvar kunnat nära den tanken att blifva gift med grefve Örnhjelm. Om ni äfven lyckats så bedåra min son, att han gifvit er en dylik försäkran, har detta likväl icke varit förhållandet med mig, hans mor. Eller tror ni verkligen att jag skall tillåta en teaterflicka att innästla sig i min slägt?"

"Fru grefvinna, ehuru teatersångerska, finnes ingen fläck på min heder; intet hvarken i mitt förflutna eller närvarande lif gör mig ovärdig er son," yttrade Nina med en så ädel sjelfförtröstan, att den bragte grefvinnan till det yttersta.

"Ni är min son värdig!" utropade hon med flammande ögon. "Er djerfhet är sannerligen exempellös."

"Ni glömmer er, grefvinna, och jag ber, hör upp med dessa utfall, hvilka endast förödmjuka den, som uttalar dem. Ni har besökt mig, hvad önskar ni?" Ninas tal var lugnt, men hennes kinder bleka.

Och det frågar ni? Har då icke min olycklige son blifvit så förblindad, att han vill taga er till maka, och ni kan fråga hvad jag vill! Jag vill säga er, att detta äktenskap icke kan, icke får ega rum."

"Ni vill det icke, grefvinna; men af hvad skäl?"

"Emedan min son dermed skulle sätta en fläck på vårt namn."

"Mitt lif är rent, min heder obefläckad; jag kan således icke förnedra något namn."

"Mamsell", återtog grefvinnan med konstladt lugn, "bjud till att förstå mig: Hugo är nu blindad af er ungdom, er sång och er fägring, och hans medfödda stolthet är för tillfället undanträngd af hans böjelse; men sedan ni en gång blifvit hans hustru, skall han röna så mycken ovilja af sin slägt, att den sårade sjelfkänslan slutligen kommer att förjaga hans kärlek. Ni har då invigt hela hans lif åt ånger och olycka. Och den dag skall komma, då han djupt beklagar sin villfarelse."

Nina darrade, men svarade med värma:

"Ni känner icke er sons ädla och upphöjda karakter, i fall ni tror, att han af börsstolthet kan upphöra att älska mig, så länge jag förblir honom värdig. Högmod trifves icke i en själ sådan som hans. Och aldrig skall jag upphöra at tro på storsintheten af hans tänkesätt."

"Ni står alltså fast vid att vilja blifva hans hustru?" Grefvinnans röst darrade.

"Ja, han har min kärlek och min tro; endast döden eller han *sjelf* kan lösa mig ifrån mitt löfte."

"Ni vill, under kärlekens och trohetens larv, tränga er in uti en af vårt lands förnämsta familjer."

"Hvartill gagnar det väl, att jag svarar härpå, ni skulle ändå icke förstå mig. Jag är beredd att äfven underkasta mig beskyllningen af en dylik ärelystnad; ty jag älskar af hela min själ."

"Är det ert sista ord?"

"Jag har ingenting att tillägga."

"Nå väl, om ni ej afstår ifrån denna förening, skall ni tvinga mig att förskjuta min son."

Med ett utrop af smärta gömde Nina ansigtet i händerna.

"Det skall mamma icke", ljöd Hugos stämma ifrån den öppna dörren. Han gick fram till Nina, sägande ömt:

"Min trofasta Nina, som med så ädel ståndaktighet stridt för vår kärlek, gråt icke; min mor kan ej förskjuta sin son, derför att han älskar den mest högsinta kvinna han känt."

"Kan jag icke?" ropade grefvinnan.

"Nej!" svarade Hugo bestämdt. "Jag lämnade då mitt fäderneland och öfverlät fideikommisset åt min kusin."

Grefvinnan blickade tigande på sonen och gick derefter med stolt hållning ur rummet.

Nina hade nedsjunkit uti en fåtölj. Några långsamma, men bittra tårar runno utför hennes kinder. Hugo fattade den ena af hennes händer, hvilken han förde till sina läppar, sägande:

"Älskade Nina, förlåt mig, som icke kunnat bespara dig detta smärtsamma uppträde!"

"Jag vet mycket väl, att, om du kunnat förekomma hvad som händt, du äfven gjort det; men denna pröfning var mig bestämd." Nina fortfor att gråta.

"Hvar och en af dina tårar bränner på mitt hjerta såsom en förebråelse, ty det är för min skull du lider."

"Hugo, denna stund är bitter; men den skulle förr eller senare inträffa. Hör mig derför lugnt. Vi måste på en tid skiljas! Afbryt mig icke, utan låt mig tala till slut. Om en dag skulle komma, då du icke mera älskade mig; om din kärlek vore endast ett foster af din inbillning och icke en i ditt hjerta rotfäst känsla, då skulle du äfven med smärta finna dig gift med en sångerska. Detta uppvaknande vore förfärligt för oss båda. Derför måste du noga pröfva ditt inre, under det vi någon tid lefva skilda. Jag gör en resa till Italien, du stannar här, utan att vi under denna tid bref-vexla."

"Nina, Nina! Hvilken hämd tager du icke på mig för min mors skull?" utropade Hugo med smärta.

"Hämd? — Nej, Hugo, du kan icke tänka något sådant; ty den känslan är mig alldeles främmande. Men jag vill icke obetänksamt inviga oss båda till ett långt och ångerfullt lif. Detta är min enda bevekelsegrund."

"Och hvartill ett dylikt prof, som är alldeles öfverflödigt? Har du icke så mycket förtroende till mig, att du känner det jag, innan mina läppar tolkade mitt hjertas känslor, äfven noga pröfvat det. Tror du väl, att jag skulle kunna yfvas öfver en ära, som blott gått i arf och hvaruti jag sjelf har ingen del. Eller tror du icke, att mitt förstånd säger mig, det du är långt mera värd min kärlek, min beundran och mitt namn än hvarje annan flicka. Jag kan icke komma att ångra mig; ty i dig har jag funnit en så ädel kvinna, att hvarje man med skäl kan anse sig lycklig att få bjuda dig sitt lif. Hvarför då ålägga oss en ändamålslös försakelse, som endast skall beröfva oss en tid af sällhet?"

"Jag tror fullt och fast på dina ord, och derför är jag också stark. Men af aktning för din mor, måste vi på ett år uppskjuta vår förening och lefva långt ifrån hvarandra. Hon behöfver denna tid att lugna och vänja sig vid en förening, som är henne motbjudande. Du vore icke den Hugo jag så högt älskar, om du icke kunde uppoffra ett år af sällhet för din mors skull."

Ännu länge stredo Hugo och Nina; men hon behöll segern.

Tre veckor derefter afreste Nina och kapten Ahlrot till Italien.

Ett år hade förflutit sedan Thoras och Emils bröllop. Det är på våren vi återföra läsaren i majorskan Alms hus. Uppkommen i förstugan, spanar man förgäfves efter den värda damens namn på visitlådan. Der prunkar i dess ställe med förgyllda bokstäfver: Emil Liljekrona. Men skulle läsaren fråga efter majorskan, så bor hon en trappa upp, uti en rymlig och elegant våning. Vi, för vår del, sträfva ännu ett par trappor upp till ateliern.

Thora satt framför sitt staffli och arbetade. Den skära rodnaden på hennes kinder spridde en liflig glans öfver ansigtet; ögonen lyste af inspiration.

På andra sidan uti ateliern satt Emil, äfven framför en tafla; men han målade icke. Med armarna i kors öfver bröstet betraktade han sin unga, sköna hustru med en blick, som förrådde många stridiga känslor. Den uttryckte ömsom bitterhet och afund, ömsom beundran och smärta.

Thora var så uteslutande upptagen af sin sysselsättning, att hon tycktes helt och hållet hafva förgätit hans närvaro.

Slutligen reste sig Emil, gick sakta fram och stannade bakom Thora och betraktade hennes arbete. En djup suck arbetade sig upp ur hans bröst.

Thora spratt till, vände sig och frågade:

"Mår du illa?"

"Nej", svarade Emil kärft.

"Hvad fattas dig då, min vän?" Thora steg upp.

"Mig fattas allt", svarade Emil med bitterhet, "mig fattas lycka, frid och framför allt framgång. Du har röfvat åt dig allt och lemnat mig intet kvar."

"Åter detta språk, som jag icke förstår. Har jag väl lofvat dig mera än hvad jag förmått uppfylla? — Jag tror det icke."

"Åh nej, du har tvärtom uppfyllt hvad du aldrig lofvat. Vi hafva varit gifta öfver ett år, och hvilket år, och hvilket år.... Drifven af en bland, dåraktig kärlek, förenade jag mitt öde med ditt. Jag hoppades finna den högsta jordiska sällhet vid din sida; men hvad har jag funnit — min olycka, mitt förderf. Jag älskade dig såsom en galning; och du, — skänkte mig en ömhet, nyckfull lik hela din varelse. Jag ville hos dig tillbedja kvinnan, makan; men fann — en från sina pligter lösryckt, sjelfständig, om emancipation drömmande varelse. Vi arbetade tillsammans; dina taflor gjorde uppseende, men mina såg man icke. Du blef mästaren; jag blott fuskare. Åh, Thora, fattar du icke min afsky för ett sådant lif: att öfverträffas af en kvinna, af sin egen hustru; det är höjden af all förnedring. Min gäckade kärlek kunde jag bära; men mitt af dig tillbakasatta rykte såsom konstnär, det förlåter jag dig aldrig."

"Emil, du är hård och orättvis. Kanske har jag misstagit mig i mina åsigter om kvinnans ställning och velat se den ifrån en allt för hög synpunkt. Deruti har jag möjligen haft orätt; ehuru jag ännu icke inser det. Men hvad vårt konstnärskap beträffar, som du gjort till ämne för en strid, har felet visst icke varit mitt. Det var ju din egen önskan, att vi båda skulle måla till prisutdelningen. Hvarför då förebrå mig verkningarna af hvad du sjelf frambragt? Och för öfrigt, hvad bevisar det väl att man utmärkt mig? Att fordringarna af en kvinna äro ringare; då jag, såsom karl kanske aldrig blifvit bemärkt. Icke bör eller kan du vredgas på mig för det."

"Ditt bemödande att förringa din egen talang förundrar mig. Tror du då icke, att jag sjelf inser, det du är mig öfverlägsen? Betrakta dessa vinterstycken, det du målar och det jag har under arbeta, och du skall genast finna, huru kränkande ditt öfverskylande tal är", utbrast Emil med hetta.

Thora ställde sig stillatigande framför Emils målning. Hon insåg dess stora brister och suckade.

"Du misslyckas, Emil, endast derför att du väljer en genre, som icke är din. Öfvergif den och blif hvad naturen bestämt dig till: porträttmålare. Se här ditt mästerstycke", tillade hon och undandrog en gardin, som dolde en tafla. Det var ett porträtt af Thora; men så likt, så lyckadt, att man tyckte sig se henne sjelf. Emil betraktade det under tystnad. Hans drag blefvo veka, och ett uttryck af ömhet bortträngde för några ögonblick det bittra och oroliga deruti.

"Thora, det är ju din bild, huru vore det då möjligt att misslyckas?" Derefter återtog han med bitterhet: "Ser du icke, att det alltid är du och ständigt du, som lånar mig det lilla af glans som omgifver mig?"

"Emil, jag skall upphöra att måla, om det utgör en källa till lidande för dig," sade Thora och fattade vänligt sin mans motsträfviga hand.

"Hvartill gagnar ett dylikt offer? Kan det ur min själ borttaga medvetandet om din öfverlägsenhet? Kan det stilla den törst efter ära, som förtär mig, men hvars tillfredsställande du gjort omöjligt? Kan de tillintetgöra dina taflor? Med få ord, skulle det väl gagna mig nu mera? Nej, Thora, jag är dömd att i mitt hjerta nära den outsläckligaste afund till dig, ehuru jag måste beundra dig såsom min skönaste modell."

Thora kastade med en föraktlig rörelse hufvudet tillbaka. Öfver pannan gled ett mörkt moln, blicken blef kall, och kring läpparna lekte ett bittert leende.

"Allt detta borde du hafva betänkt innan du afslöt vår förening. Värdet af mina arbeten var redan då så tillräckligt kändt, att du hade bort kunna döma om du var min talang vuxen, men icke göra vårt lif till en evig strid om utmärkelse. Din modell har jag icke varit och icke heller gift mig i den egenskapen." Thoras röst var iskall.

"Du utgjorde mina drömars ideal, du var ämnad att blifva min maka; men du blef min medtäflare och är nu — fienden till min ryktbarhet. Se der den rol du spelat, det öde du beredt mig," svarade Emil långsamt, med tonvigt på hvarje ord. Jag besöker om en timme expositionen och vill att du är mig följaktig", tillade han och gick in uti ett angränsande rum.

När Thora blef allena, tryckte hon båda händerna hårdt till sitt bröst och tänkte: "Hans ärelystnad har förjagat hans kärlek, den skall slita det svåga band af ömhet, som fäste mig vid honom, och sedan...."

I detsamma öppnades atelierdörren, och en ung man, elegant draperad uti en kappa, stod der innanför.

"Kommer jag olägligt, stör jag?" frågade den inträdande.

"Alldeles icke, herr baron! Men stå för all del stilla ett ögonblick, jag måste teckna af er kappa; den är förträffligt draperad", sade Thora. Med några vårdslösa streck hade hon förflyttat hela karlen på papperet. Då detta var gjordt, frågade hon:

"Hvad för herr baron hit i dag?"

"Er vägran till mig i går, hos majorskan, att icke besöka öfverste ***stjernas bal i morgon. Hvarför får icke min tant den äran att se er? Ni hade likväl lofvat komma. Jag kunde icke lefva, utan att förvissa mig, det er vägran endast innebar ett skämt."

"Jag var väl i går besluten att icke besöka balen; men har ändrat tanke och ämnar infinna mig. Ursäkta, herr baron, att jag nu måste kläda mig för att med min man besöka expositionen."

"Äfven jag ämnar mig dit. Fru Liljekrona unnar mig väl första valsen i morgon?"

"Gerna! Farväl, herr baron." Thora drog undan sin hand den baronen fattat.

Då Thora begaf sig ned till sin toalett, tänkte hon: "Ödet har således beslutit, att jag skall framsläpa min lefnad i detta andefattiga gyckellif, för att undfly mina minnen och mitt hem. Jag, arme dåre, som sköt ifrån mig Henriks tillgifvenhet för en drömbild af sjelfständighet, dervid alldeles förglömmande, att kvinnan aldrig kan finna frid under täflan med sin egen man. Bedragen på min kärlek, bedragen på mitt äktenskap, hvad är mig väl nu öfrigt?"

De rum i prinsarnes palats, som voro upplåtna för tafvelexpositionen, vimlade af folk. I synnerhet ådrogo sig tvenne historiska arbeten allmän uppmärksamhet. En grupp personer hade samlat sig framför dem, då Emil och Thora inträdde. På den förres ansigte brann en feberaktig rodnad; han närmade sig den samtalande gruppen, oaktadt Thora bad honom icke gå dit och utsätta dem båda för att få höra sina arbeten bedömda.

"Liljekronas tafla saknar icke förtjenst; men satt bredvid hustruns, blir den af intet värde," yttrade en åskådare.

"Det utvisar mycken egenkärlek, att han sätter sitt arbete jemte hennes. Nog borde han inse sin egen underlägsenhet," sade en annan.

"Det kan äfven vittna om mycken kärlek," skämtade en tredje.

Omöjligt vore att återgifva de vexlande uttrycken på Emils ansigte. Med häftighet kramade han Thoras arm och hviskade:

"Hör du? Kom, jag vill härifrån."

Vid utgåendet mötte baron Linden, densamme som en stund förut besökt Thora i atelieren. Han helsade.

"Ville herr baron hafva den godheten att ledsaga min hustru. Ett hastigt illamående tvingar mig att på en stund lemna henne", sade Emil med upprörd stämma.

"Min vän, jag följer dig och befriar herr baron ifrån besväret," svarade Thora.

"Min önskan är, att du stannar här, inföll Emil nästan befallande.

Långsamt vände sig Thora till baronen. Hon fäste dervid på sin man en blick så full af smärta, att den kvarhöll Emil en sekund; men derefter störtade han ut.

När han försvunnit, yttrade Thora till baronen:

"Jag ämnar icke återvända in för att bese taflorna, utan ber herr baron lemna mig."

"Fru Liljekrona förunnar mig icke lyckan att för en timme få vara er kavaljer."

"Icke i dag, i morgon på balen," och Thora aflägsnade sig med snabba steg.

Kort derpå stod Thora utanför sin port. Lätt som en ande smög hon sig uppför trapporna och in i ateliern, der hon fann sin man stående framför hennes porträtt. Sakta lade Thora handen på hans axel. Emil vände emot henne sitt bleka, vanställda ansigte.

"Hvad vill du? Är din mening att förfölja och håna mig, för att ända in i min ensamhet fira de triumfer du skördat på min bekostnad?" frågade Emil med bitter löje.

"Jag kom för att såsom vän dela...."

"Min glädje," inföll Emil, hånskrattande. "Ah! Jag fattar fullkomligt ditt ädla deltagande. Du sade ju att denna tafla var mitt mästerstycke?" Emil pekade på Thoras porträtt.

"Detsamma upprepar jag ännu. Säkert hade allmänheten gjort din talang rättvisa, i fall du satt den på expositionen."

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erläggas för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, namligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modren om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utförandet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

James Smart,
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänför, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

För
25c i Silfver
(eller 1 1 eller 2 cts. frimärken) samt addresser på 10 landsmän sändes till hvar och en, en hel årgång af den bekanta tidningen : : :
Svensk Familj-Journal
192 sidor (omkr. 1000 vanliga boksidor), innehållande öfver 200 noveller, berättelser, dikter och illustrationer, häftat i prydligt omslag samt tidningen fritt i sex månader.
C. Rasmussen Publ. Co.,
Minneapolis.

"Vill du veta hvad man då skulle sagt? Man hade funnit det naturligt, att jag lyckades, då dessa sköna drag äro dina. Jag vill icke erhålla några smulor af ditt öfverflöd. Jag vill icke hafva en kvinna, och allra minst en sådan kvinna som du, att tacka för något, och derför gör jag så här med mitt mästerstycke", skrek Emil och slog i detsamma sin knutna hand med sådan våldsamhet i taflan, att våfven söndersprängdes.

"Emil, hvad gör du?" utropade Thora, i det hon kastade sig emellan honom och taflan.

"Jag gör slut på denna förhatliga bild och på den förtrollning, som ännu i dag höll mig fängslad vid dig. O, det är mera än en man kan bära att blifva så kränkt och skymfad för en äregirig hustrus skull. Denna eländiga hop, som blindt beundrar dig och hänryckes utaf dina lumpna taflor, vet icke, att jag är gift med en kvinna, som, sedan hon skilt tvenne makar åt, varit vansinnig af kärlek till en gift man."

Ett utrop af gränslös smärta undföll Thora, och hon störtade ur rummet. Emil hade träffat det alltid blödande såret i hennes hjerta.

"Jag är en usling som hämnas på detta sätt," tänkte Emil, der han kvarstod ensam.

Thora höll sig innesluten på sina rum hela den dagen. Följande morgon, då Emil kom in i deras atelier, satt Thora redan der och målade. Hon var blek som marmor, men äfven lugn och kall som den.

"Förlåt mig, Thora, att jag, hänförd af min smärta, så djupt sårade dig," yttrade Emil och fattade hennes hand.

"Du har ingenting att afbedja. Du uttalade blott en sanning; det var allt."

"Ditt kalla språk gör mig förtviflad. O, om du visste hvad jag lider, skulle du finna mig beklagansvärd."

"Kära Emil, låt oss icke tala derom. Jag vet, att du lidit mycket och skall lida utaf din otillfredsställda äregirighet; detta kan icke mera hjelpas. Gör du mig sällskap på ***stjernas bal i afton?"

"Nej, der skulle jag endast möta medlidsamma blickar, framkallade af din öfverlägsenhet. I det ställe tänker jag göra ett slut på vårt gemensamma lidande. Jag vet nu, hvad som felas mig; det är skola. Derför företager jag om torsdag en resa till Italien samt ämnar der med ifver arbeta och studera, för att utbilda mig till en utmärkt artist. Såsom sådan återvänder jag sedan hem, att skörda glädje och ära. Jag blir derigenom åtminstone din jemnlike och behöfver icke såsom nu, skåda upp till dig; hvilket alltid är olyckligt inom äktenskapet, der kvinnan i mannen bör ega ett sig öfverlägset väsende."

"Du vill således icke en gång hafva mig med dig?"

"Din närvaro skulle endast störa och påminna mig om din framgång och mitt nederlag. Dessutom, kära Thora, hvad är väl jag för en så sjelfständig och från alla kvinnliga pligter lösgjord hustru som du?"

"Emil, du är den man, hvars namn jag bär, hvars uppriktiga vän, jag alltid velat vara. Du kunde vara något mera; men du vill det icke. Nå väl, res och bli lycklig; jag tänker hvarken hindra eller följa dig." I Thoras röst låg en anstrykning af bitterhet. Hon led af att vara så alldeles intet för sin man och erkände med smärta, ehuru för sent, att det varit långt lyckligare, i fall hon inskränkt sig till kvinnans vackraste och ädlaste bestämmelse, den af en öm maka, utan anspråk på sjelfständighet, som naturen sjelf tycktes hafva förnekat henne.

Öfverste ***stjernas våning var festligt ordnad, och utanför porten trängdes en mängd ekipage, som ditförde balgäster. Tamburen var uppfylld med betjenter, rummen vimlade af eleganta damer och parfymerade kavaljerer. I den första salongen befann sig baron von Linden, inbegripen uti samtal med några af dagens lejon.

"Vet du, bror Linden, om fru Liljekrona kommer?" frågade en spenslig kammarjunkare.

"Med all säkerhet! Jag har hennes löfte," svarade baronen.

"Man skall få se, att Linden kniper bort den sköna damens hjerta för oss andra," inföll en ung löjtnant.

"Bah, der skjuter han bort sitt krut förgäfves," utlät sig en ung man med djerf och stolt blick.

"Var icke allt för säker," återtog baronen. "Mitt ringa utseende har fallit henne så i smaken, att hon deraf tagit ett porträtt. Jag har öfvertalat henne att komma hit, sedan hon redan beslutit att icke göra det."

"Prat, en så skön och snillrik kvinna, som fru Liljekrona, förälskar sig icke i Linden," försäkrade han med den djerfva blicken.

"Tyst, der ha vi henne! Jag har aldrig sett en skönare varelse," bedyrade kammarjunkaren.

Thora var verkligen bländande skön. Klädd uti en hvit atlasklädning med breda blonde, ett garnityr af juveler och det yppiga svarta håret i rika lockar, prydt endast med en granatröd blomma, liknade hon en idealisk uppenbarelse ur skaldens rike. Hon åtföljdes af doktor Henrik Adler.

Första valsen var slutad, och Thora satt omringad af kavaljerer, som bestormade henne med uppbjudningar, då baronen plötsligt frågade:

"Har fru Liljekrona gifvet akt uppå, att min onkel i afton hedras af en utmärkt främlings närvaro?"

"Dylika rariteters namn borde medföljа bjudningskorten. Det är förmodligen en spränglärd professor från något tyskt universitet, hvars rykte vinner på, att man slipper se honom," svarade Thora skrattande.

"Med den, hvarom nu är fråga, tror jag förhållandet blir alldeles motsatt."

"Ni vill således påstå, att den lärde professorn har ett hyggligt yttre. Tillåt dock, att jag betviflar. För min fantasi svåfvar redan något a la Kant."

Alla de kringstående skrattade, och baronen frågade om han fick den äran att presentera den förmodade kopian af Kant.

"Gerna, min nyfikenhet är på det högsta stegrad", försäkrade Thora.

"Om fru Liljekrona lyfter upp sina ögon, så står han i dörren midtför och betraktar er med blickar, hvilka utvisa, att skönheten, äfven hos honom, gör ett lifligt intryck," inföll kammarjunkaren.

Thora såg upp och mötte främlingens ögon. Hvarje blodroppe flydde från kinderna, och en nervös darrning skakade hennes lemmar, och förstelnad lik en bildstod satt Thora der, med sin blick fastväxt vid hans. Långsamt gick han fram emot henne och stod snart vid baron Lindens sida. Alldeles instinktmessigt och utan att veta, hvad hon gjorde, reste sig Thora och förde med ett förvirradt utseende handen upp till sitt hufvud.

Baronen presenterade:

"Fru Liljekrona och — öfverste Heyse." Huruvida Thora hörde hans ord veta vi icke, ty hon sjönk i detsamma afsvimmad ned på chäslongen.

Utan tanke på de kringstående, skyndade öfversten fram, upplyfte och bar henne in i ett angränsande kabinett, endast yttrande dessa ord:

"Skaffa en läkare, mina herrar."

"Fru Liljekrona har sjuknat!" ljöd det från allas läppar, och ögonblicket derefter stod Henrik tillika med öfverstinnan ***stjerna vid hennes sida.

Med en stum bugning lemnade öfversten kabinettet.

I salongen plågade man sig med att utgissa orsaken till Thoras hastiga illamående vid öfverstens anblick.

Emellertid skickade Henrik efter en vagn och lät föra Thora hem.

Hela natten jagade en stark feber blodet med ökad snabbhet igenom Thoras ådror och sömnen från hennes ögon. Axels bild och minnet af deras oförmodade sammanträffande uppväckte alla hennes stormande känslor.

"Han älskar mig ännu, sade hon till sig sjelf under feberyrseln; "jag läste det i hans ögon! O Gud, hvart skall jag fly undan en svaghet, som innebär min förnedring!"

Morgonen derpå var febern ännu starkare. Thora önskade ett samtal med sin man, men han var redan utgången.

Tyst och bekymrad satt majorskan vid Thoras sjuksäng. Mången obemärkt, men bitter tår rullade utför hennes kinder, då hon betraktade de kära af inre lidande och stark feber stämplade dragen.

Henrik besökte den sjuka och föreskref något rogifvande.

"Har du träffat Emil?" frågade Thora.

"Nej," svarade Henrik lakoniskt; men det låg något undvikande i rösten, som icke bar sanningens prägel.

Först vid middagstiden inträdde Emil resklädd till sin sjuka hustru.

"Det var rätt ledsamt, Thora, att du i så goda händer, — tants och Henriks, — att jag säkert icke kommer att saknas," yttrade Emil och kysste Thora på pannan.

"Emil! Du reser väl icke ifrån mig, nu när jag är sjuk?" utropade Thora ångestfullt.

"Ehuru med ledsnad, måste jag det likväl, ty biljetten är köpt och mina saker ombord. Fartyget afgår om en timme."

"Är det väl möjligt, att du tänker fara ifrån din sjuka hustru?" inföll majorskan.

"Thoras sjukdom, bästa tant är en snart öfvergående förkylningsfeber. Derför farväl, min älskade Thora, blif snart frisk och roa dig bra. Ifrån Ystad skrifver jag", sade den obetänksamme äkta mannen, som nu endast upptogs af sin otillfredsställda ärelystnad.

Ett smärtsamt leende gled öfver Thoras läppar, när han kysste henne. Hon lade sin arm om hans hals och hviskade under synbar ansträngning:

"Du vet troligen icke, att Axel är i Stockholm och att jag i går sammanträffade med honom hos öfverste ***stjernas."

"Henrik har på morgonen sagt mig något dylikt," svarade Emil, lindrigt rodnande.

"Och du reser ändå ifrån mig! Du väntar icke och låter mig följa dig?" Thora såg bestört in i mannens kalla blick.

"Jag har fullt förtroende till ditt öfverlägsna förstånd och din hederskänsla, hvilka böra, äfven i min frånvaro, säga dig hvad pligten bjuder;" och härmed reste han sig upp. Thora lät sin arm sjunka, hon kvarhöll honom icke mera.

"Du uppför dig både hjertlöst och lättsinnigt", sade majorskan och drog undan handen, som Emil ville fatta.

"Jag anförtror ju Thora åt tants omtänksamma vård," svarade Emil med en anstrykning af gäckeri och aflägsnade sig.

Thora föll i en häftig, nästan konvulsivisk gråt.

Något öfver en vecka hade förflutit, och Thora var nu återställd. Henrik och hon sutto tillsammans i boudoiren och samtalade lifligt.

"Du vill således icke följa mitt råd att resa på landet, ej heller gifva mig det löftet, att under intet vilkor taga emot honom i ditt hus," yttrade Henrik.

"Hvartill skulle det gagna? Hvarthän jag än reste, uppsökte han mig, i fall afsigten är att träffa mig. Ett löfte, aflagdt i dag, skulle jag bryta i morgon. Kära Henrik, mitt lif är en gång för alla förloradt, och hvad betyder deta väl då, om jag en dag förr eller senare drabbas utaf det öde som är mig bestämdt? Hade Emil icke handlöst öfvergifvit mig i ett ögonblick, då han såg en fara hota, den mitt svaga hjerta icke är vuxen att bekämpa, då skulle jag flytt till honom, såsom mitt stöd, mitt värn; men nu.....!"

"Nu tänker du återse denne man, som med infernalisk egoism lekt med ditt hjerta och bedragit dig."

"Jag tänker hvarken söka eller undfly honom; må slumpen afgöra mitt öde! Märk, Henrik: han älskar mig ännu; men Emil afskyr både mig och de band som förena oss."

"Men, af fritt val föredrog du likväl honom och sammanknöt sjelf dessa band, hvilka nu mera icke kunna lösas; bör du väl då trampa dina eder under fötterna samt förråda både pligt och heder?"

"Jag förråder icke min man, derför att jag kvarstannar der han lemnat mig. Frågade han efter mig och sina egna pligter, då han reste ifrån en sjuk och lidande hustru? Ville du kanske påstå, att det endast är jag, som har skyldigheter emot honom att uppfylla, men han inga emot mig? Han har först glömt sina, och jag är honom ingenting skyldig."

"Hvarför eger jag nu icke rättighet att beskydda dig emot ditt eget hjerta? Nu äro mina råd och varningar otillräckliga och min tillgifvenhet så litet värd i dina ögon, att du på den gör intet afseende." I Henriks röst låg ett uttryck af smärta. Han reste sig för att gå.

"Säg icke så, Henrik, ty huru jag än må komma att handla, skall jag dock aldrig göra mig ovärdig din vänskap," yttrade Thora och räckte honom handen.

"Tack för detta löfte!" svarade Henrik.

"Jag måste nu lemna dig", tillade han.

"Har du haft bref ifrån Nina? När kommer hon hem? ropade Thora efter honom, då han stod i dörren.

"Vid slutet af maj reser hon ifrån Rom," svarade Henrik.

Ett par timmar härefter kom kammarjungfrun in med ett visitkort och gaf Thora, sägande:

"Herrn väntar."

På kortet stod: Öfverste Heyse, och i kanten med blyerts: Accordez lui un moment!

Igenom Thoras kropp gick en skälfning, och kinderna fick en hög färg. Hon höll kortet stillatigande i handen.

"Samma herre har hvarje dag underrättat sig om fruns helsa," dristade sig kammarjungfrun att säga, då hennes matmor tycktes förlägen om svar.

Vid dessa ord spratt Thora till, kastade en skarp blick på flickan och svarade:

"Säg öfversten, att jag icke kan ha den äran att taga emot honom."

Lisette vände sig bort och gick, ehuru synbart missnöjd.

Då Thora blef allena, reste hon sig upp, strök undan lockarna från pannan med en min af outsägligt lidande och förde sedan häftigt handen till hjertat. Ett ögonblick blef hon så stående, men sjönk åter ned på soffan, tillslöt ögonen och lutade hufvudet tillbaka emot karmen. Utför de bleka kinderna runno tårar, och en djup suck höjde bröstet. En lång stund förflöt sålunda.

Dörrgardinen till förmaket upplyftes och en man, helt och hållet svartklädd, stod på tröskeln. Han fällde ned gardinen bakom sig och blef stående, betraktande Thora med upprördt utseende.

(Forts.)

Onsdagsbrölloppet.

Historisk skiss af Sylvia.

(Slutet.)

"Min eviga tacksamhet!" utropade hon; men prinsessan afbröt henne leende: "Tyst, tala ej så högt; hviskade jag icke till dig min hemlighet? Väggarne hafva öron, säger ordspråket; och det måste förblifva en hemlighet, om vi skola ha hopp om att lyckas.... Hvad jag tycker min stränga farbror skall blifva vred!" tillade prinsessan och höjde med lätt trots sitt lilla beslutsamma hufvud. "Men en gång vill äfven jag visa min makt.... Makten att kunna göra godt, huru ljuf och härlig är den icke! .... Se så, farväl.... haf mod och förtröstan!"

Då Sigrid blef allena, föll hon ned på sina knän. Det var länge sedan hon bad med sådan innerlighet; ty blott den högsta glädjen och den högsta smärtan nalkas Gud i så heliga och brinnande böner.

På aftonen samma dag införde prinsessan till Sigrids kammare en man, hvilken var väl insvept i en vid mantel, och mellan de trenne personerna hölls en lång rådplägning, som varade långt ut på natten.

Onsdagen derpå lät prinsessan Anna tillkännagifva, att man skulle fira gudstjenst i slottskyrkan, och att hennes uppvaktande hof skulle visa sig i full gala.

Väl undrade mången, hvad det var för en gudsfruktan, som så hastigt kom öfver prinsessan; ty hon brukade sällan gå i kyrkan om söndagarne, än mindre midt i veckan, och det enda man förebrådde denna ädla, dygdiga onh beslutsamma prinsessa, var hennes stora kallsinnighet för religionsöfningarne. Hon satte mera värde på att handla kristligt och rätt än på en mängd yttre ceremonier. Detta gjorde, att hon ofta blef missförstådd och strängt bedömd af det tidehvarf, hvaruti hon lefde; ty icke alla kunde fatta en fri och oberoende andes alla impulser. Derför motsågs den stundande gudstjensten med någon förundran, och man såg häruti en hemlig bevekelsegrund, den alla längtade att få förklarad.

På utsatt tid begaf sig hofpersonalen, festligt smyckad till kyrkan. Prinsessan anlände dit, åtföljd af Sigismunds sändebud, Lindorm Bonde.

Bland de församlade märktes äfven Johan Gyllentjernas höga, stolta gestalt. Väl spordes en och anna hviskning af förvåning öfver hans närvaro; ty ryktet om hans och Sigrid Brahes kärlek hade spridt sig vida omkring. Detta rykte hade dock ingen vågat att högt upprepa af fruktan att såra de mäktiga och förnäma slägterna.

Emellertid blef de närvarandes förvåning snart förbytt i den gränslösaste bestörtning, då Lindorm Bonde reste sig, fattade Gyllenstjernas han och förde honom på detta sätt fram i koret, der presten stod för altaret. Samtidigt härmed reste sig prinsessan Anna och ledsagade Sigrid Brahe fram till Gyllenstjernas sida. Derpå tryckte prinsessan en krans på Sigrids bruna, guldskiftande lockar, hvarefter vigselceremonien genast följde.

Efter dess slut omfamnade och kysste prinsessan de nyförmälda. Hon gick nu främst ur kyrkan, in i salen, der ett präktigt gästabud var anrättadt. Den höga damens sinnesstämning var så liflig och glad, att hela hofvet snart smittades häraf, och man glömde att ingen af brudgummens eller brudens slägtingar var närvarande, samt att detta giftermål säkerligen skulle uppväcka mycken harm och förargelse.

Prinsessan Annas stora, blå ögon hvilade ofta med ett uttryck af stilla fröjd på de nyförmälda, hvilka ej kunde dölja den gränslösa sällhet, som intog dem.

Under det gästerna ännu sutto till bords, kommo af en händelse Gustaf Brahe och Johan Sparre ditridande för att uppvakta prinsessan och efterhöra, om Sigrids helsa och lynne hade förbättrats.

Prinsessan lät genast bjuda dem till bröllopsbordet. Men Gustaf Brahe hade vid ankomsten fått veta sin systers brådstörta giftermål, samt huru prinsessan Anna gynnat och tillställt detta. Med aldrig förr visad ovilja och harm nalkades Brahe den eljest så dyrkade och älskade qvinnan.

"Detta giftermål är otillbörligt," sade han förebrående, "derför fordrar jag, det min höga fränka måtte tillåta, att Sigrid nu genast får följa mig hem till sina slägtingar. Jag lofvar att hos dem mäkla så, att giftermålet med herr Johan Gyllenstjerna skall vinna fullbordan, men på ett mer passande sätt."

Under detta tal var Sigrid ytterst förskräckt och riktade, utan ett enda ord, sina sköna ögon med ett om skydd bönfallande uttryck på prinsessan. Denna förnekade ej heller nu sin ädla och oberoende natur, utan svarade allvarligt:

"Mer än gerna skall fru Sigrid få följa er, derest ni vill vänta tills i morgon bittida. Nu, på sjelfva bröllopsdagen, kan hon omöjligt resa bort."

Vid detta bestämda svar, som prinsessan uttalade med så mycken höghet och kraft, att Gustaf Brahe såg, det ingen motsägelse skulle kunna återkalla det, vände han sig om, gick ut ur salen och red bort från bröllopsgården.

På prinsessans läppar sväfvade ett vemodsfullt leende. ty hon visste, att hon djupt sårat den man, hvars bild hon sedan barndomen burit i sitt hjerta. Men van att beherska sin sinnesrörelse, återvann hon snart fattningen och spred åter lif och glädje omkring sig. Man glömde Gustaf Brahes störande uppträdande, och man fortsatte att fira det ståtliga bröllopet, hvars festligheter fortgingo under flera dagar och räknas bland de många minnen, som gjort Stegeborg så ryktbart.

Genom den prakt, som här utvecklats, de lysande gästabuden, och den glänsande illuminationen, lika väl som genom sjelfva händelsen, väckte detta giftermål stort uppseende i landet. Alla slägterna, såväl Gyllenstjernor, Braher. som Bjelkar, voro på det högsta förtörnade.

Bjelkarne fordrade ingenting mindre än Johan Gyllenstjernas lif samt att presten, som sammanvigt paret, på det strängaste borde straffas.

Prinsessan Anna skref till alla förlikande och ursäktande bref, men erhöll blott kalla och stela svar. Af sin farbror hertig Karl fick hon hålla till godo med skarpa förebråelser för sitt obetänksamma uppförande.

I själ och hjerta var dock prinsessan glad öfver sin handling. Hon besökte ofta sina skyddslingar, som voro dömda att ett helt år hålla sig undan på sins gods, för att ej genom sin åsyn förolämpa Bjelkeslägten.

Det var dock icke slut med all den uppståndelse, som detta giftermål förorsakade, ty några hårda ord, hvilka Erik Bjelke fält om Sigrid, bragte äfven Braher och Bjelkar i strid med hvarandra. Hertig Karl måste uttryckligen förbjuda ett envig mellan Gustaf Brahe och Erik Bjelke. Men först vid Söderköpings riksdag lyckades man att förlika de upbbragta, mäktiga slägtingarna.

Både Sigrid och Gyllenstjerna egnade hela sitt lif igenom den innerligaste vördnad och kärlek åt skaparinnan af deras husliga sällhet; en sällhet, som ej lät sig störas af tidens stormar.

De olyckor, hvilka några år efter drabbade de flesta af de här i korthet omnämnda personer, förenade äfven framdeles Sigrids, Johan Gyllenstjernas och prinsessan Annas öden, och genom denna senares godhet funno de landsflyktiga makarne ett nytt hem och ett nytt fädernesland i Polen.

Men här kommer sagan om Sigrid Brahe och Johan Gyllenstjerna att fortlefva, så länge en sten finnes qvar af det fordom så präktiga Stegeborg, inom hvars murar man firat det ryktbara "Onsdagsbröllopet", så kalladt för det ovanliga i att ej fira en sådan högtid på en söndag, hvilket eljest var brukligt.

La Grippe

Medförde Höftvärk. Reumatism.

Nervsvaghet Följde med.

Dr. Miles' Nervine återgaf Hälsan.

"Jag led af sciatic reumatism hela vintern mellan 94-95 samt äfven nervsvaghet, allt som en följd af La Grippe. De reumatiska plågorna voro bland så svåra, att jag ej kunde vända mig i bädden. Jag kunde icke sofva. Två af våra bästa läkare behandlade mig, och jag tog alla medel som annonseras för dylika åkommor, men intet hjälpte mig förrän jag tog Dr Miles' Restorative Nervine. Sex flaskor återgaf mig hälsan. Jag känner mig bättre än jag gjort på åratal, ja, i sanning är alldeles kurerad. Jag kan med godt samvete säga, att det var Dr. Miles Nervine som återgaf mig hälsan. Då mina plågor voro som värst, fick jag nästan ögonblicklig lindring genom att taga Dr. Miles' Anti-Pain Pills. Jag har rekommenderat Dr. Miles' Remedies till många personer."—Fred Myers, Redfield, S. D.

"Jag fick plågor i hjärtat samt under venstra skuldran och kände en sådan tyngd öfver bröstet, att jag knappast kunde andas. Jag hade så stark hjärtklappning att hela bädden skakade. Jag kände äfven en sådan svaghet och matthet i trakten af hjärtat. Min doktor behandlade mig för influensa och magsjukdom men jag kunde ej finna lindring förrän en vän rekommenderade Dr. Miles' Heart Cure and Restorative Nervine. Jag använde båda delarne samt äfven en ask Anti-Pain Pills. Jag tror att jag är fullkomligt kurerad nu".—Mrs. J. W. Golding, Nobiesville, Ind.

Alla apotekare sälja och garantera första flaskan Dr. Miles' Remedies. Sänd efter fri bok om nervösa och hjärtsjukdomar. Adress Dr. Miles Medical Co., Elkhart Ind.

100,000 BÖCKER

(Förteckning No. 1.)

Hela **Svenska Folkets Tidnings** stora lager af Böcker hafva inköpts af oss, och vårt lager af underhållande **SVENSKA BÖCKER** är nu det **största** i Förenta Staterna. Nedanstående äro ett utdrag af vort stora nya **katalog** som sändes **fritt** till enhvar på efterfrågan:

Bjursten, Herman, Egoismen, roman i två delar. 863 sidor	1 00
—Två flammor	35
Blanche, Aug. Vålnaden	1 00
Braun, Wm. von. En löjtnants händelser	20
Carlen, Emelie Flygare. Valdemar Klein.	35
—Familjen i dalen	25
Colling, F. Der igen	25
Friedmann, Alfred. Dödaringen, novell	30
Förenta Staternas Konstitution	15
Gravallius, Wilhelmina. Speldosan, novell	20
Greville, Henry. Wassilissa, roman, 806 sidor	75
Hedberg, Tor. Hökettugan samt andra Småhistorier, 128 sidor	25
Heyse, Paul. Kleopatra, novell	25
Hämd och Försoning, af "Onkel Adam"	30
Höfer, O. Silfverflaskan, en australisk-europeisk skildring, 323 sidor	60
Jansson, Börge. Bland Munkar och Nunnor samt andra Berättelser, 128 sidor.	25
Jo Jo. Vinglaren	50
Judinnan, svenskt original af A. L.	35
Krook, Axel. Olika Lynnen, Olika Öden samt en skuggteckning	20
Kärlek och Brott, kriminalroman	25
Lasse Majas besynnerliga öden och händelser, under dess villade band från hans barnår till år 1818, 232 sidor	50
L. M. Damen med svarta stöjan	50
Manfred. John Frisk, roman	30
Schwartz, Marie Sophie. Arbetets Barn, roman	50
—Författarinnan och hennes Man, samt andra noveller	30
—Enkan och hennes Barn, roman, 240 sidor	50
—Guld och Namn, en berättelse, 534 sidor	75
Schubin, Ossip. Djefvulsfiolisten, historiroman, 173 sidor	25
Sigurd, Herrskapet Helleviks Brunnsresa, 132 sidor	35
—Svenska Bilder och Vrångbilder. I—II del	60
Solglimtar och Molntappar, en vald Samling, berättelser, skizzer, poemer, m.m.	25
Starbäck, G. Öfverste Stålhammar	25
Starke Pehr och de bägge lemporna	10
Streckfuss, Adolf. Stjernkrogen, roman, 176 sidor	35
Strindberg, August. Svenska Folket, elegant inbunden	3 50
Sylvia. Byhistorier från Skåne	10
Temme, J. D. H. En förlofningsfest	35
Thomasson, Pehr. Svenska Kungliga Äfventyr	25
—Målarens Ideal	25
—En fyndig bonde	10
—Den blifvande bispon	10
—Borgarfröken	10
—Lasse Mjölnare och Masse smed	10
Wichert, Ernst. I Sorg, roman	50
—Barnet, en novell	25
Wilderfels, A. von. Hin Onde i New York	50
Åberg, J. O. Gustaf II Adolfs sista Julafton, historisk romantisk berättelse	20
—Karl XII i Stralsund, romantisk historisk berättelse	25
—Baner i Säcken, historisk skildring från 30-åriga kriget	25
Öda, Hämden, novell	20

Sändes portofritt vid insändande af beloppet till

C. Rasmussen Publ. Co.,
— Etablerad 1874 —
320-324 So. 4th Str., Minneapolis, Minn.

(Förteckning No. 2.)

Professor Baffins Äfventyr, af Max Adeler, 20c—Skållnora Qvarn, af C. J. L. Almqvist, 15c—Variete-Kupletter och Visor, af Lars Bondesen, 15c—Calle Gladers, Komisk monolog i en akt, samt Karl X och Ölänningen, 10c—Vildrosor och Tistlar, af Oscar A. Fliesburg, 333 sidor, $1.00; do., inb., $1.25—Förenta Staternas Historia, ny och fullständig; rikt illustrerad, 500 sidor, inb. i cloth, $1.75, do., inb. i marocco, $2.25—Grumlad Lycka, af Paul Heyse, 20c—Menniskan, dess ursprung, dess lif och dess bestämmelse, inb. i fint clothband, alkeimitation, marmorsnitt, 32.00—Tatjana, eller ryska embetsmän, af Furst Joseph Lubomirski, 427 sidor, 50c—Brott och Hämd, af Xavier de Montepin, 619 sidor, $1.00—Förenta Staternas Presidenter, populär historia i ord och bild, af V. Nilsson, 50c—Norden, en vald samling af svenska, norska och danska fyrstämmiga körer och qvartetter för mansröster, fint inb. 1.00—Praktisk Svensk-Engelsk Ordbok, 30,000 svenska ord öfversatta till engelskan, inb. $1.00—Från Pantlånekontoret, af G. R. Sims, 15c—Sinclairvisan, eller hvad en färaherde hört och sett vid ett besök i de himmelska salarne, 10c—Svenska Nationaldräkter, 21 vackra bilder, inb., med titel i guld, 50c—Sveriges Historia, från äldsta tid till våra dagar, (godtköps-upplaga), I-VI, 3 bind, $4.00.

Portofritt tillsända vid mottagandet af beloppet i frimärken eller Money Order.

Köpare för $2.00 eller mera (från Bokliste No. 1—3) erhålla genast fritt tillsändt en äldre årgång af **Svensk Familj Journal** i prydligt omslag. Profnummer af Svensk Familj Journal fritt. Stort katalog fritt.

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
— Etablerad 1874 —
Minneapolis, Minn.

KLIPP detta ut och sänd det till oss snarast möjligt tillika med 15c i frimärken och vi skola sända Eder alldeles fritt 2 vackra qvartonadbilder af

Svensk Familj-Journal

96 sidor (omkring 500 vanliga bokelder), innehållande öfver 100 mindre noveller, berättelser, dikter och illustrationer, häftad i fint omslag, samt tidningen fritt 13 månader. Stor ny katalog fritt. Namn genast tillsänd.

C. Rasmussen Publishing Co.
320-324 So. 4th Str., Minneapolis, Minn.

Svensk Bokhandel.

(BOKLISTA NO. 2.)

Rydelius, Alfred. Vilda blommor, diktförsök..10
Schwartz, Marie Sofie. De Värnlösa........25
—Den lilla gatsångerskan, verklighetsbild...10
—Elsa, berättelse........10
Schubin, Ossip. Djefvulsfiolisten.........25
Sims, George R. Från Pantlånekontoret 15
Sinclairvisan, eller hvad en fåraherde hört och sett vid ett besök i de himmelska salarne........10
Starbäck, G. Kardinalen i Torpa, berättelse..10
Strindberg, A. Sjöfödslifvet och min Sommarprest........10
—Skräddarn skulle ha' Dans........10
Sylvia. Hr. Liwenburg, bild ur Stockholmslifvet........15
—Grannar emellan, teckning ur Stockholmslifvet........15
—Solglimtar, teckning ur folklifvet........15
—Tro, Hopp och Kärlek........10
—Under Kastanjeträdet, novell........10
—Kärlek, fragment ur en historia om ett menniskohjerta........10
—Ett brustet hjerta, novell........10
—Byhistorier från Skåne........10
Tegner, E. Svea, med flera fosterländska Sånger........10
—Nattvardsbarnen........10
—Axel........10
Thomasson, Pehr. Postbonden, historisk berättelse........10
—Karl IX. och Vermländingen........10
—En Fruntimmerskarl, pennritning........10
—Karl XV. och Dalkullan........10
—Brasknas Marknadsresa, en humoristisk byhistoria från Vernamo marknad........10
—Flickan i Norrström........10
—Ett rum och ett hjerta........10
—Gustaf III. och Smålänningen........10
—En Barndomsflamma........10
—Lull Tufve. En pennritning........10
—Riksdagsmannen eller Årsjukan........20
—En Skymningsstund. Berättelse........10
—Karl IX och Klosterjungfrun. Karl XII och Skåningen, tvenne pennritningar........10
—Jägarens Ros, pennritning........10
—Klockarens Mari, pennritning........10
—Vallflickan och Grefven, pennritning........10
—Hans Jansson, lefnadsteckning........10
—Vid Aftonbrasan, berättelser........15
—Lasse Mjölnare och Masse Smed........15
—Prinsen och Borgarflickan, pennritning....20
—Svenska Kungliga Äfventyr........25
Thomasson, Swan. Likt och olikt, brokigt och tokigt........15
Tre Berättelser af nyare författare........15
Vågornas hemlighet........10
Vilma. Hvem tog skönhetens pris?........10
Wallin, Olof. Dödens Engel, religiöst poem..10
Wästberg, Adam A. Vid ett högt fönster....10
Ödmann, Jenny. På Villovägar. 171 sidor..35

Åberg, J. O. Gustaf II. Adolfs sista Julafton, historisk romantisk berättelse. Ett drag ur hjeltekonungens sanna ädelmod, då han hotades af kringsmygande jesuitiska lönmördare........ 20
—**Karl XII. i Stralsund,** romantisk historisk berättelse. Vid Stralsunds belägring, sista stormning och slutliga fall spelar hjeltekonungens uthållighet och mod en framträdande roll under berättelsens gång........ 25
—**Furstinnans Smycke,** tvenne episoder ur enkedrottning Josephinas lif........ 10
—**Skräddarne i Greiffenhagen,** Julberättelse från trettioåriga kriget 15
—**Riffjernet,** en snapphanehistoria från Karl XI:s tid........ 10
—**Mjölnarflickan vid Lytzen,** ett tvåhundrafemtioårigt minne upptecknat. Händelserna beröra tidpunkten för Gustaf II. Adolfs segrar i Tyskland och död på Lytzens slagfält nära bredvid hvilket mjölnarflickans hem var beläget........ 15
—**Björneborgaren,** en episode från Finland då detta land kringsvärmades af de vilde kosackerne under Gustaf III.s fälttåg mot Ryssland........ 10
—**En Konungasons Öde.** Fängslande skildras här huru Gustaf Eriksson, Gustaf XIV.s och Katarina Månsdotters son och rätte arfvinge till Sveriges krona, genom Johan III.s ränksmideri tvangs att landflyktig irra omkring i främmande länder........ 10
—**Baner i Säcken.** Historisk skildring från 30åriga kriget, under hvilket Baner kom i en svår knipa, men räddades genom sin fyndighet........ 25
—**Snapphanen,** berättelse från Karl X Gustafs tid. En fängslande tilldragelse under dessa oroliga tider 10
—**Måns Lurifax,** äfventyr från Magnus Stenbocks fälttåg i Skåne år 1710........ 30
Adeler, Max. Professor Baffins Äfventyr, humoristisk novell... 20
Almqvist, C. J. L. Skällnora Qvarn, berättelse ur folklifvet... 15
Arctander, Dr. jur., Jno. W. Praktisk Handbok i Staten Minnesotas Lagar. Särskildt afpassad för Farmarbefolkningen. Vackert inbunden i skinnband........ 2 00
—**Carl XII.s Skyddsling**........ 10
—**Gustaf Adolf och Ebba Brahe,** romantiserad skildring efter en gammal folksägen........ 15
Begrafnings-Entreprenörens Äfventyr, novell från engelskan. Ett högst märkvärdigt erfarenhetsrön i dennes fack........ 10
Bilder ur Lifvet, penneteckningar af A. H........ 10
Innehåll: 1. En Nyårsafton. 2. En julberättelse. 3. Vinterlinget.
Bjursten, Herman. Egoismen, roman i tv. delar. 863 sidor..... 1 00
Innehåll: De tre bröderna. Skeppsbrottet. Tvillingarne. Carlos ed. Nattscener. Vrakplundraren. Begrafningen. Carlos beslut. Smugglarne. Prinsessan och Jaktlöjtnanten. Upplysningar. Oförtullade varor. En upptäkt. En ny fosterfar. Nya badgästar. Ett fiskparti. Tvenne möten. Ett Handelshus. Grossören. Dygdens belöning. Nya intriger. Värdshuset Tre Stjernor. På Oceanen. Vetenskapens egoism. Den svarte ormen. Den öfvergifne. Fiolspelaren. Boan och den hvita dufvan. Scener från Norrbro. Notarien Pilberg. Tjuguåriga drömmar. Underhandlinger. En kommissionär. En modehandel. En souper med bal. Ekonomiska bekymmer. En utmätning. En tidningsbyrå. Politikammaren. På Blåporten. Ett samtal. Vetenskapsmannen. Händelserna utveckla sig. Förtviflan. Kärleksdrycken. Ett möte. Julias hem. Natten. En musikalisk soiré. Nattvandreskan. Bukett. Räddarne. Törnen. Ett rykte. Far och dotter. Tvenne offer. Bekten. Nya upptäckter. Det hemliga kabinettet. Papperen. Silkesnäsduken. Vattenfallet. Danviksscener. En månskensnatt. Skrinet. Ännu en snara. Den sista minan. Slutet. Epilog.

Portofritt tillsända vid mottagandet af beloppet i frimärken eller Money Order.

Köpare för $2.00 eller mera (från Boklista No. 1—3) erhålla genast fritt tillsändt en äldre årgång af Svensk Familj Journal i prydligt omslag. Profnummer af Svensk Familj Journal fritt.

Stort katalog fritt.

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
— Etablerad 1874 —
Minneapolis, Minn.

KEJSARINNAN.

Japan, som för trettiofem år sedan trädde ut ur en föråldrad, från den öfriga välden afstängd civilisation och plötsligt blandade sig i de västerländska nationernas lif, tyckes nu kunna i kultur och makt mäta sig med dessa.

Hela den civiliserade världens uppmärksamhet är i detta ögonblick riktad på det egendomliga japanska folket, som på samma gång är så gammalt och så ungt.

Den nuvarande mikadons gemål, Haruko, är den första japanska kejsarinna, som tagit del i sina undersåtars lif och som varit för dem en moder i stället för en oåtkomlig gudomlighet. Ställd, såsom hon är, på gränsen mellan den gamla, österländska och den nya civilisationen, som så djupt påverkats af västerlandets, ter hon sig för oss som en enastående personlighet vid en enastående historisk tidpunkt, nästan som en symbol af sitt land.

Hennes majestät Haruko, som Pierre Loti lärt oss kalla kejsarinnan Våren, föddes i Kioto den 28 maj 1850. Hon tillhör huset Itchidjo, en af de fem förnämsta hofsläkterna, bland hvilka de kejserliga brudarna väljas. Ända till år 1868, då hon förmäldes med mikadon, framlefde hon sitt lif, osedd och okänd, i det instängda förfinade gamla hofvet i Kioto. Om hennes barndoms- och första ungdomsår har man inga tillförlitliga underrättelser. Men säkert är, att hon erhöll den uppfostran, som vanligtvis gifves daimioernas döttrar, en uppfostran, som bygges på en vidsträckt litterär och konstnärlig grund.

Prinsessan Harukos sällsynta intelligens och intagande yttre bestämde kejsarens val, när tiden var inne för honom att välja sig en maka. Denna unga furstinna var nära tvenne år äldre än han. Hon hade knappt sett aderton vårar, då Japan fick den oanade lyckan att hylla henne som sin härskarinna.

Föga anade de gynnade, som åtnjöto den förmånen att på körsbärsträdens blomningsfest få se en skymt af henne, då hon under den stora högtidsparasollen framskred i sin styfva, broderade dräkt, lik en prästinna, omgifven af mysteriernas gloria, tjusande och sällsam, med sin kalla gudinnemin och den inåtvända blicken, som tillika skådar långt bort, i ett aflägset fjärran — att denna sirliga japanska dockas lilla hand skulle blifva deras kejsares mäktigaste stöd vid utförandet af hans storverk: Japans pånyttfödelse.

Redan förut, på japanska historiens första blad, finner man en kvinna, kejsarinnan Jingö Kogo, som, föstorad genom sagans fjärrglas, är för sitt folk den japanska rasens inkarnerade själ.

I våra dagar är det en annan kvinna, som för Japan öppnar en ny aera, en aera under hvilken österns och västerns kulturer smälta samman.

Det dröjde tjugufem år, innan Mutsuhito blef förstådd af sin omgifning, men han blef det genast af sin gemål, som alltid och i allting visade sig vara hans trognaste vän och pålitligaste rådgifvare.

Haruko hade blifvit uppfostrad enligt den traditionen, att suveränen, på samma gång öfverstepräst och gud, är för sitt folk en omedveten, oansvarig och osynlig gudomlighet. Det skulle vara hennes ovanliga intelligens för att så snabbt fatta de nya idéerna, i kraft af hvilka mikadon förberedde den japanska evolutionen och utbytte kulten af en okänd suverän emot det komplicerade begreppet fosterland. Kejsarinnan förstod detta verk och bestämde själf den roll, hon skulle spela däri.

Rundt omkring henne låg hennes hof stelnadt i den flydda tidens is. Som hon insåg omöjligheten af att uppfostra på nytt sin egen generations kvinnor, beslöt hon utrusta det framtida släktets till dess nya mission.

År 1868 hade Haruko blifvit kejsarinna. Redan 1871 gaf hon afskedsaudiens åt fem unga flickor, som på hennes bekostnad skulle resa till Förenta staterna för att studera. Det hade ej varit lätt att värfva dessa ungdomar. Tack vare kejsarinnans starka vilja genomdrefs denna till det yttre så enkla, men i Japan faktiskt så oerhörda sak. Dessa den framsynta härskarinnans små sändebud hade den höga bestämmelsen att senare göra en viktig insatts i sitt lands odlingshistoria.

Men alla små japanskor kunde ej skickas bort att studera. Och så anordnades snabbt genom kejsarinnans inflytande den kvinnliga undervisningen. Det första högre lärarinneseminariet upprättades år 1874. Den motivering, som åtföljde det kejserliga dekretet därom, betonar nödvändigheten för kvinnorna att hålla jämna steg med männen i deras utveckling. Dessutom grundades flerstädes folkskolor och högre läroverk, hvilkas program i intet afseende stå efter de motsvarande europeiska.

Det är Haruko man har att tacka för att det märkligaste draget i Japans evolution är den nya uppgift, som tillfallit kvinnan. Under det att hon i Kina hålles i slafveri, är i Japan hennes individualitet ett erkändt faktum, och här betraktas hon som en framtida kraft.

Åt en af sina läroanstalter ägnar kejsarinnan synnerligen omvårdnad och hon hedrar den ofta med sina besök, nämligen det adliga flickinstitutet, där Japans blifvande förnäma fruar uppfostras de höga herrarnes tillkommande hustrur, mödrarna till den generation, som skall skörda hvad den nuvarande med så mycken möda utsått. Det är ett ofantligt steg framåt att hafva förmått högadeln att skicka bort sina döttrar för att utom hemmets trånga krets söka modärn uppfostran och europeisk bildning.

Hennes japanska majestät är mycket välgörande, ej blott i ordets alldagliga bemärkelse, utan i den djupare, den som betyder självförvervinnelse och självuppoffring. Hon ger verkligen af sitt eget jag, hon offrar de vanlottade och lidande sin tanke, sin tid och sin kärlek. Ofta ser man henne i sjuksalarna gå fram till plågans läger och fråga efter de armas befinnande och önskningar. Röda korsets verksamhet har hon befordrat i sitt hemland. Under det senaste kriget med Kina visade hon särskildt intresse för de sårade fransmän, som vårdades på militärsjukhuset i Hirosima. Men det hospital, som ligger henne mest om hjärtat, är det för kvinnor och barn i Tokio, med hvilket hon efter engelskt mönster förenat en utbildningsanstalt för sjuksköterskor. Dit beger hon sig emellanåt och inspekterar noga personalens olika åligganden. Vid ett af sina senaste besök där hade hon med sig leksaker, som hon med egen hand utdelade bland de fattigare barnen.

I stilla tillbakadragenhet förflyter kejsarinnan Vårens enskilda personliga lif, utan andra nöjen än dem som stå i samband med en hög och väl fylld mission.

Mikadon och hans gemål lefva i ett sällsynt lyckligt äktenskap. De älska och högakta hvarandra. Han hyser för henne nästan gudomlig vördnad.

Som modersglädjen ej blifvit den varmhjärtade kvinnan förunnad, har hon måst underkasta sig den häfdvunna sed, som tillåter härskaren att jämte sin lagliga gemål, den enda, rättmätiga kejsarinnan, hafva hustrur af lägre rang. Tronföljaren är kejsarens, men ej hennes son. Dock har hon älskat honom och med moderlig omsorg öfvervakat hans uppfostran.

Bland hennes närmaste omgifning finnas få kvinnor, som förstå henne. De tjänstgörande hofdamerna äro alltjämt insnörda i de gamla traditionernas och brukens tvångströja, och den nya generationen är ännu ej fullvuxen. Inga europeiskor har hon i sin tjänst, hvarken som lektriser eller sällskapsdamer. Flere gånger om året har hon stor mottagning för diplomatiska kårens fruar och döttrar, men med ingen af dem umgås hon intimt.

Ett lands omdaning göres ej på en dag. Det är svårare att utrota gamla sedvänjor än att påbjuda reformer och fullständiga nyheter. Japans framsteg i administrativt hänseende hafva lämnat de traditioner nästan orörda, som stå i samband med den kejserliga hofetiketten. De japanska hofdamerna äro praktexemplar af konservatism. Intet från den yttre världen tränger fram till dem. Alla hafva de vid tio eller elfva års ålder intagits i kejserliga palatset och tillbragt ett slags lärlingstid hos någon af hofvets förnämsta fruar. Så invecklad är den japanska etiketten, att det behöfs åratal för att tillägna sig den. Sällan lämna hofdamerna mikados slott, som för dem utgör på en gång början och slutet af deras tillvaro.

Tungt är alltså det töcken, som, likt en sista lämning af forna tiders mörker, ännu rufvar öfver det kejserliga palatset i Tokio, men det skall en dag skingras af det framtida Japans uppgående sol, en sinnebild af den nya tiden, hvarvid kejsarinnan Våren fäst sitt löftesrika namn.

Svensk Bokhandel.

(BOKLISTA NO. 1.)

Åberg, J. O., Gustaf II. Adolfs sista Julafton, historisk romantisk berättelse........20
—Furstinnans Smycke, tvenne episoder ur enkedrottning Josephinas lif........10
—Skräddarne i Greiffenhagen, Julberättelse från tretioåriga kriget........15
—Riffjernet, en snapphanehistoria från Karl XI's tid........10
—Mjölnarflickan vid Lytzen, ett tvåhundrafemtioårigt minne upptecknat........15
—Björneborgaren, en episode från Finland..10
—En Konungasons Öde........10
—Snapphanen, berättelse från Karl X Gustafs tid........10
—Carl XII.s Skyddsling........10
—Gustaf Adolf och Ebba Brahe, romantiserad skildring efter en gammal folksägen........15
—Måns Lurifax, äfventyr........30
Adeler Max. Professor Baffins Äfventyr, humoristisk novell........20
Almqvist, C. J. L. Skällnora Qvarn, berättelse ur folklifvet........15
Begrafnings-Entreprenörens Äfventyr........10
Bilder ur Lifvet, penneteckningar af A. H........10
Björlin, Gustaf. Frieriet på Brauenfels........15
Braun, Wilh. v. Misstaget........10
—Adjutanten........10
Carlen, Emilie Flygare. Valdemar Klein novell........35
Chicot, Kapten Besk, humoresker ur sjölifvet........15
Dilling, L. Josef, studie från Skåne........15
—Ficktjufvar inför rätta. Småstadsinteriör från Skåne........10
—Fribiljetter, skizz........10
Drinkarens Son........10
En märkvärdig julafton........10
Friedmann, Alfred. Dödsringen, novell........30
Förenta Staternas Konstitution, öfversatt af Gust. Ekdahl........15
Gravallius, Wilhelmina. Speldosan, novell..20
Gullberg, Sofie. Ur Verkligheten. Skizz........10
Heyse, Paul. Kleopatra, novell........25
—Grumlad Lycka, roman........20
Krook, Axel. Olika Lynnen, Olika Öden samt en skuggteckning........20
Kärlekens makt, novell........10
Lars Bondesons Variete-kupletter och Visor..15
Lasse Majas besynnerliga öden och händelser, 232 sidor........50
Morrison, Arthur. Detektiven Martin Hewitt..25
Mellin, G. H. Sigrid den fagra eller Bröllopet på Ulfåsa........10
Min stackars patient........10
Nyaste Drömboken........20
Nykterhets-Basunen. Temperens och Prohibitions-Sånger........10
O. N. En Detektivs Äfventyr med Falskmyntare........10

C. Rasmussen Pub. Co.,
720-722-724 So. 4. St., Minneapolis, Minn.

MEDLIDANDE.

Då spårvagnen stannade utanför Östermalmsteatern, steg en vacker kvinna på. I famnen bar hon ett bylte, inlindadt i en grå filt, ur hvars djup hördes ett svagt kvidande som från en fågel. Då vagnen satte sig i gång tystnade byltet och den unga modern såg sig omkring med snabba, blanka ögonkast. Då konduktören kom, lösgjorde hon den högra handen, hvars spensliga fingrar kunde ha varit hvitare och borde ha varit renare.

Spårvagnen rasslade Karlavägen fram. I hörnet af Jungfrugatan stannade han för en fru, svällande af fetma och plymager. Byltet började kvida. Den nykomna slog sig ner bredvid. Byltet tystnade.

I hörnet af Sibyllegatan stannade vagnen på nytt. På nytt gaf byltet lifstecken ifrån sig. Den frodiga frun ryckte till och såg förskräckt åt sidan. Då hon fastnade vid den grå filten, bredde sig ett uttryck af oändligt medlidande öfver hennes drag:

"Det är visst....... ett litet barn?" sade hon.

"En flicka," svarade modern.

"Där inne?"

"Ja, visst!"

Frun petade välvilligt på filten med sin handske:

"Så underligt det låter!"

"Hon ligger på magen, för då skriker hon minst."

Den medlidsamma fruns ansikte fick ett uttryck af förfäran:

"Jesses, frun lilla! Det ligger väl inte och kväfs här bredvid mig!"

"Det tror jag inte", svarade modern lugnt.

"Var inte för säker! Frun är väl riktigt rädd om den lilla?"

Den unga modern vände på byltet:

"Ja, vars! Det har ingen nöd."

Den medlidsamma frun ryckte plötsligt till och såg på henne. Hennes ansikte stelnade, hon rodnade ända upp till pannan och började envist att stirra ut genom fönstret. För hvarje gång vagnen stannade och det började lefva i byltet, gjorde hon en rörelse af obeskrifligt obehag.

Åh fy, hon hade ju inga ringar på sig! Åh fy, hon var inte gift!

Thore Blanche.

NÅGOT OM GAMLA FAR- OCH MORFÖRÄLDRAR.

I många, många hem har en gammal (ofta medellös) far- eller mormor fått sin fristad, sedan hennes make, hennes stöd, lämnat henne (aflidit).

Huru bemötes den gamla af sina barn, barnbarn och husets tjänare? Tyvärr, icke alltid såsom sig bör; ofta ses hon med icke blida ögon af sin omgifning, hon är gammal, hon kan stort ingenting uträtta, mer än möjligen sticka på en strumpa.

Hon blir en börda, en öfverflödsartikel. Men så bör det icke, så får det icke vara. I föräldrar, som nu själfva hafven barn, betänken att den gamla en gång gjort detsamma för eder, som I nu gören för dem; samma omsorg, samma möda och samma kärlek ha ägnats eder själfva.

Nu är mormor gammal och grå, utnött efter ett långt lifs många mödor; I skolen vörda, älska och högakta henne (äfven om hon, såsom de flesta gamla, har sina små idéer och egenheter), alltid gifva henne hedersplatsen samt anse henne som hemmets första person. Gifven edra barn och tjänare ett godt föredöme! Kom ihåg, du fader, huru sagan lyder: "En liten gosse satt på golfvet och täljde på en träbit. Vid faderns fråga hvad han gjorde, svarade han: "Jag täljer ett tråg åt dig, pappa, som du skall äta ur, när du blir gammal och sitter bak i spiseln, såsom farfar nu gör!"

De gamla äro så finkänsliga och skarpsynta; de såras så lätt, helst då de veta sig vara s. k. "påbröd". Ett af eder hårdt uttaladt ord sticker som ett stygn i deras ömtåliga, känsliga hjärta.

Gören allt hvad I kunnen för att förljufva den gamlas dagar i lefnadsaftonen; tillhåll barnen att söka bereda henne glädje på hvarjehanda sätt, såsom att ibland pryda hennes lilla rum med blommor och grönt o. s. v. När hon så en gång lagt sitt trötta hufvud till ro, kunnen I med godt samvete säga: "det vi kunde, det gjorde vi." Och när I en gång själfva stån vid vägens slut, och aftonsolen sänker sina matta strålar öfver eder lefnads sista dag, då blir saligt att i välsignelse få skörda, det I med kärlek och glädje utsått! Hedra din fader och din moder!

Döfhet kan icke botas

vid lokala medel, då de ej kunna nå den angripna delen af örat. Det finnes blott ett sätt att kurera döfhet, och det er med konstitutionella medel. Döfhet förorsakas af ett upphetsadt tillstånd af slemhinnan i det enstachiska röret. När detta rör blifver inflammerat märker Ni ett skorrande ljud eller får en dålig hörsel, och när röret blifver helt och hållet täppt, är döfhet följden; om upphetsningen icke kan aflägsnas, och röret återfå sitt normala tillstånd, vill hörseln vara borta för alltid. Nio utaf tio fall framkallas af katarr, som ej är annat än ett upphetsadt tillstånd af slemhinnorna.

Vi vill gifva $100 för hvarje fall af döfhet (förorsakadt af katarr), som ej kan kureras med Hall's Catarrh Cure. Skrif efter cirkulär, fritt. F. J. Cheney & Co., Toledo, O.

Säljes hos apotekare, 75c.
Hall's Familj Pills äro de bästa.

I telefonen.

Dr. D. var en stor skämtare. Här om dagen, då han var inbegripen i samtal med en kollega, blef han afbruten och fick i stället höra ett samtal mellan en ung kvinnlig klient och hennes gifta syster.

— Ack, Amalia, säger den unga damen, jag kan verkligen inte stå här och prata. Jag har sprungit direkt ur sängen.

Mer hör han inte doktorn; men efter en stund ringer han upp den unga damen.

Min bästa fröken, hvad är detta för en kostym? Är det meningen, att vi skola få oss en lunginflammation på halsen?

— Hvad menar doktorn?

— Hvad jag menar? Jag har skaffat mig en af dessa apparater, som amerikanen Tesla har uppfunnit och genom hvilken man kan se den man talar med i telefon....

Klingelingeling! Doktorn hör kraftig afringning, samtidigt med att han brister i gapskratt.

Utomordentligt billigt Pris

på god och underhållande svensk lektyr.

Vi realisera återstoden af 11 olika äldre årgångar af Svensk Familj Journal, häftade i prydliga omslag till följande underpriser: 1 årgång 50c, 3 olika för $1.00, 7 olika $2.00, eller samtliga 11 årgångar $3.00. Följande årgångar finnas: För 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1900, 1901, 1902 samt 1903. Hvarje årgång motsvarar ca. 1,000 vanliga boksidor, och innehåller flera hundra berättelser, noveller, skizzer och illustrationer m. m., utgörande en mängd förträfflig läsning till otroligt billigt pris. Skynda att rekvirera innan upplagorna taga slut. Allt tillsändes portofritt vid emottagandet af beloppet. Frimärken emottagas. Eftersänd genast. Bokkatalog fritt.

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
720-724 So. 4th Str., Minneapolis, Minn.

C. P. R. LAND
GODT LAND
hvarest Jordbruk lönar sig.

Canada Pacific Järnvägen

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget antagit följande: Summan å köpeskillingen och räntan delas i 10 delar enligt nedanstående tabell, den första inbetalningen göres vid köpet och den andra, ifall köparen genast bearbetar sitt land, två år efter köpet, den tredje tre år o. s. v. En person som odlar minst 16 acres det första året, är skyldig betala extra ränta det första året. Följande tabell visar de olika betalningarne å 160 acre pr år allt efter landets pris: Första inbetalningen å

60 acres a	$4.00	pr acre	95.85	och nio årliga inbetalningar af	80
do	„ 4.50	„	107.85	do	90
do	„ 5.00	„	110.85	do	100
do	„ 5.50	„	131.80	do	110
do	„ 6.00	„	143.80	do	120

I Manitoba och Sydöstra Alberta varierar priset mellan $6.00 och $10.00 per acre, beroende på läge och beskaffenhet. I Sydvästra Assiniboia och Södra Alberta $3.50 till $6.00 per acre, ranchinland vanligen till det förstnämnda priset. I norra Alberta samt Saskatchewan från $4.00 till $7.00 per acre. Dessa priser kunna när som helst ändras.

Om landet betalas till fullo på en gång gifves 10 pct. rabatt af den summa, som öfverstiger första vanliga inbetalningen 6 pct. räknas förfallen betalning.

OBS.! Om ni ej är i tillfälle att köpa land så skrif efter våra pamfletter och böcker, som visa eder huru man försäkrar sig om ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland.)

C. P. R. Land Commissioner.
F. T. GRIFFIN.

Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

FRIA HEM
I VESTRA CANADA

äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen, såväl som i de angränsande distrikten i Assiniboia, och Saskatchewan.

Exkursionstariffer för nybyggare till Vestra Canada erhållas på alla platser i Förenta Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru att tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hveteodlingsbältet, om anhållan därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada.

Skrif till hvilken som helst af regeringens agenter i Förenta Staterna eller

Commissioner of Immigration,
WINNIPEG, MAN.,

eller

Superintendent of Immigration,
OTTAWA, CANADA.

80,000 Acres
godt jordbruks- och kreatursland i
Vestra Canada.

Försäljningen genom vårt land department från 1. Jan. 1902, tills datum uppgår till mer än..... **1,750,000 acres**

Den raska omsättningen af detta präktiga land gör att det stiger raskt och stadigt i värde. **Uppskjut icke till detta land stigit dubbelt och tredubbelt i pris........ Köp NU!**

Vi hafva ännu qvar till salu 600,000 acres i Alberta och 200,000 acres i Assiniboia och Saskatchewan till $3.00 till $7.00 pr acre.

En sjettedel kontant, med 6 pct. ränta, resten i lika årliga afbetalningar....

Skrif efter kartor, fullständiga beskrifningar, etc.,

Land Dept., OSLER, HAMMOND & NANTON,
WINNIPEG, MAN.

SPECIAL: En värdefull Ranch på omkring 41,000 acres i Södra Alberta. Väl vattnad. Goda byggnader, etc. Begär upplysningar.

ALLAN LINIEN.
KONGL. POSTÅNGFARTYGEN:

VICTORIAN u. byggn. 3 pr.	12,000 tons.	*BAVARIAN* dub. propel.	10,376 tons
IONIAN dub. propel.	9,000 tons.	*PARISIAN*	5,500 tons,
VIRGINIAN u. byggn. 3 pr.	12,000 tons.	*TUNISIAN*	10,576 tons,
CORINTHIAN	6,500 tons.	*PRETORIAN*	6,000 tons

Speciella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.

Hytter för 4 och 6. Elektrisk belysning. God och välIagad mat vid dukade bord.

Sängkläder och matkärl, hvilka rengöras af bolagets uppassare, tillhandahålles fritt.

Billigaste biljettpriser till och från Amerika. Svensktalande agent möter hvarje till amerika ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar.

Skrif till eller besök närmaste Allan Liniens agent.

H. & A. ALLAN, Montreal, ELLIS & GROGAN, Calgary, Alt.
W. P. F. CUMMINGS, C. P. R, Winnipeg, Man.,

eller någon annan af bolagets många agenter.

OBS. Alla C. P. R. Agenter i vestra delen af Canada utfärda biljetter för Allan Linien.

Bygger Ni?

Kom ihåg att **Eddys förhydningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappsorter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.

Nya Testamentet.

Enligt Normalupplagan af den af Kongl. Maj:t godkända nya öfversättningen. Med Svenska Kyrkans Predikotexter och Alfabetiskt Sakregister. 487 sidor, 18 illustrationer, format 8¾x5¼.

Pris: Klothband 30c, med Psaltaren 40c
Läderband 40c, med Psaltaren 50c
Moroccoband och guldsnitt........65c
Flexibelt ryskt läderband, guldsnitt........75c
" " " " med Psaltaren........85c

Psaltaren, stadfäst 1886, med alfabetiskt sakregister.

C. RASMUSSEN PUBL. CO
720—722, So. 4th St. MINNEAPOLIS, MINN.

afton uti salongen på sin täcka villa på Djurgården.

En ung fattig flicka af adlig börd utgjorde hennes sällskap. Fröken läste högt för grefvinnan.

"Jag har aldrig hört någon läsa med mindre expression än Constance gör. Jag känner mig alldeles fatigerad af hennes pronunciation", utlät sig grefvinnan med en tydlig anstrykning af dåligt lynne.

"Min nådiga grefvinna...." stammade fröken.

"Hon behöfver icke urskulda sig, lägg bara bort boken; jag vill icke höra mera."

Fröken lade boken ifrån sig och tog ett handarbete.

"Hvad är klockan?" frågade grefvinnan."

"Hon är sju, fru grefvinna."

Med detsamma hördes en vagn köra upp till byggningen och stannade vid trappan.

"Något besök," utlät sig grefvinnan med en ljusning öfver de stolta dragen, ty allt hennes högmod hindrade icke ledsnaden att var en hvardagsgäst i hennes hus.

En betjent anmälde grefve Örnhjelm, och strax derefter stod Hugo, vördnadsfullt bugande, inför modern. Öfver hennes ansigte gled en skiftning i rödt.

Grefve Hugo hade, sedan uppträdet hos Nina, varit förbjuden att visa sig för modern, så framt han icke afsade sig sin kärlek till den förra.

"Huru befinner mamma sig?" frågade Hugo och kysste grefvinnans hand.

"Som du ser, väl; men hvad för er dig hit, då du känner min vilja?"

"Om mamma täckes bevilja mig ett enskildt samtal, skall allt blifva förklaradt," svarade Hugo.

"Lemna oss, Constance", befallde grefvinnan. och med synbart nöje efterkoms tillsägelsen.

"Nu äro vi allena," återtog grefvinnan kallt. "Hvarför detta kalla språk mot er son, då han kommer för att bedja er förlåta och glömma det som passerat. Jag behöfver icke säga hur djupt detta missförhållande smärtar mig."

"Det gläder mig, att du ångrar dig, emedan det innebär ett tyst erkännande, att du också inser omöjligheten af en förening med den der aktrisen."

"Mamma missförstår mig. Jag står här ödmjukt bedjande om tillgift för hvad emellan oss båda förefallit; men icke för det jag till maka tager den kvinna jag anser vård dertill."

"Du ämnar således?....." Grefvinnan reste sig för att lemna rummet.

"Stanna, jag ber, vi måste nu rätt förstå hvarandra. Under mitt vistande i Munchen emottog jag dessa bref från en okänd och med ett anonymt bref, hvaruti jag uppmanas att förskaffa Amalia Heyses dotter de lagliga rättigheter hon genom mamma blifvit beröfvad. Brefven äro skrifna af mamma till en fru Heyse. Jag vill återlämna dem till mamma och äfven söka glömma det min mor gjort sig skyldig till ett grymt svek för att störta en värnlös kvinna. Min mor, gif mig er välsignelse till det äktenskap jag ämnar knyta och låt icke stoltheten skilja oss åt. Nina fordrade, för er skull, ett års uppskof af vår förening. Hon önskade, att jag skild från henne, skulle pröfva mitt hjertas känslor. Jag har uppfyllte hennes önskan, men nu, nu finnes icke något i verlden, som skulle kunna förmå mig att ändra beslut. Mina känslor hafva under detta år endast vunnit i styrka. Min mor, förfölj icke min maka med ett oförtjent hat. Se der mitt hjertas varmaste bön."

Tillbakalutad i soffan, med hufvudet stödt emot handen, aflhörde grefvinnan Hugo. Omöjligt vore att på de kalla dragen läsa hvilka känslor som hvälfde sig inom hennes bröst; endast en lindrig ryckning i ögonbrynen utvisade, att hon icke var så känslolös som de orörliga anletsdragen antydde.

Sedan Hugo slutat, betraktade hon honom en stund och yttrade derefter med en obeveklig köld:

"Min välsignelse till detta förhatliga äktenskap skall jag aldrig gifva, icke heller skall jag upphöra att förakta denna kvinna, som trängt sig in i min familj. Detta är mitt sista ord." Grefvinnan steg upp för att lemna salongen.

"Hvarför denna hårdhet, denna motvilja emot en dygdig flicka? utropade Hugo.

"Hennes dygder äro mig likgiltiga, men hennes börd och samhällsställning väcka min afsky. Jag skulle kalla en f. d. aktris för dotter! Aldrig! Behåll du dina bref; de bevisa ingenting annat än huru rädd jag var om vårt namn." Grefvinnan aflägsnade sig. och Hugo störtade ur rummet.

Innesluten i sitt kabinett, hörde den högmodiga och oböjliga modern sin sons vagn rulla bort. Med handen tryckt emot sitt stolta hjerta hviskade hon: "O, min son, du är nu död för mig, och det genom Amalias slägt! Heta tårar runno utför de bleka kinderna.

Några månader derefter företog grefvinnan en resa till Köpenhamn.

En dag i september befann sig Thora allena uti en liten paviljong, belägen i trädgården af det sommarställe å Djurgården, som hon under den vackra årstiden bebodde.

"Thora halflåg på en soffa. Med ett melankoliskt uttryck betraktade hon en kopia af Leonardo da Vincis nattvard, som var upphängd på väggen midtemot. Det var ett af dessa ögonblick, då menniskan hejdas af ett lugnt begrundande; då passioner och illusioner tystna för en allvarlig eftertanke; då det förflutna framstår för vår inre blick i hela sin sanning och vi med bäfvan. smärta och ånger fråga oss sjelfva: Huru har jag användt de skatter försynen gifvit mig till egen och andras lycka? Huru många misstag. förvillelser och fel har jag icke att begråta.

Thora var så fördjupad i sina tankar, att hon icke gaf akt uppå att dörren öppnades och Axel inträdde. Han stod stilla och betraktade henne. Så underbara äro verkningarna af vår inre natur, att det knappast finnes någon, han må vara huru lättsinnig som helst, hvilken icke hejdas af ett ansigte försänkt i djupa tankar, stannar och vill, om möjligt, intränga i de mysterier, som röra sig inom denna verld, vi benämna själen; af naturen den mest obegränsade, ehuru ofta genom vana och fördomar den mest inskränkta. Äfven Axel greps af en sådan känsla, då han fann Thora försjunken i sitt inre; han hade velat kasta en blick in i hennes hjerta och läsa hvad som der försiggick. En djup suck från Thora förmådde honom dock att gå fram.

"Hvad tänker du på, Thora? frågade Axel och kysste hennes hand.

"På taflan der, på försonaren, på den sanna kärleken", svarade Thora. Rösten darrade.

"Hvad tänkte du derom?" Axel satte sig vid hennes sida.

"Du skall säkert icke förstå mig; men det föreföll mig, när jag betraktade det himmelska uttrycket i Frälsarens ansigte, såsom jag då först klart uppfattade hvad kärlek var. Blif icke ond, men jag tviflade på din. Den tanken trängde sig på mig; att kärleken bör förädla, icke försämra oss, att när man älskar sant och uppriktigt, är det omöjligt att vilja förnedra föremålet för vår ömhet eller förleda det, att trampa pligt och heder under fötterna. Sedan tänkte jag på mig sjelf. mina lidanden och fel, på min man och den tro jag är honom skyldig. Mitt samvete frågar om mina handlingar voro förenliga med den ed jag inför Gud aflagt." Thoras röst var upprörd.

"Hvartill dessa fantasier och detta otillbörliga tvifvel på mina känslor? Lägg handen på mitt hjerta, räkna dess stormande slag och de skola öfvertyga dig om styrkan af min kärlek. Men jag, Thora, huru mycket mera skäl eger icke jag till tvifvel? Under dessa månader som förgått och jag, fjettrad vid dig genom en aldrig slocknande passion, tiggt om genkärlek, hvad har du gifvit mig? Ovisshet. Icke en sekund har du för min skull glömt den verld, som omgifver dig. Om du något ögonblick syntes färdig att belöna min trohet och jag då sträckte armarna för att slåta dig i min famn, flydde du, och jag stod gäckad af en hägrande villa. Ursinnig af smärta störtade jag bort för att aldrig mera återse dig; men andra dagen fann du mig likväl vid dina fötter. Så hafva dagar, veckor och månader förgått under en oupphörlig strid, som gjort mig ursinnig. När, O! när skall du blifva min? Hvad är det för en makt, som kommer dig att fly, då jag vill trycka dig intill mitt hjerta och tacksamt ropa till himlen: Nu är hon min! Hvad är det som beröfvar mig den sällhet, hvarom jag i åratal drömt? O, nämn mig denna fiende, som skiljer oss åt."

"Han heter misstro!" svarade Thora allvarligt. "När jag hänförd af dina ord, är nära att glömma allt utom dig, då Axel, framstår plötsligt, såsom en vålnad, minnet af det grymma svek. du en gång emot mig begick, och ropar: Förräderi! Och jag flyr dig såsom mitt onda öde. Du talar om lidanden! Hvad erfar väl jag i dessa ögonblick, då jag, efter att hafva flytt dig, innesluten på mina rum betänker, att du nu åter vill förleda mig till glömska af mina pligter såsom maka: likasom du fordom ville, att jag skulle förgäta dem såsom dotter och kvinna."

"Huru kan du tala om att glömma pligter skapade af menniskors fördomar, då käleken, som är skapad af Gud, gör sin röst gällande? Vet du icke, att dess natur är egoistisk och att den fordrar allt, liksom den uppoffrar allt. Den liknar en stark ström, hvilken, trotsande alla hinder. banar sig väg genom att uppsluka allt, som sätter sig emot densamma. Jag vet väl att det gifves naturer, hvilka kunna försaka, men de älska ljumt, utan lif och styrka; de känna icke såsom jag. Kärleken är hos dem en stilla, blek låga. icke en förtärande brand. Icke var det möjligt. att den ed, som band mig vid en annan, kunde under en hel lefnad blifva lag för mitt hjertas fordringar. Jag såg och älskade dig och bedrog dig derför att jag icke kunde lefva utan dig. Ödet gäckade mig i det ögonblick jag trodde mig säker om din besittning och min sällhet. Att jag nu, efter långa års väntan, begär att du för min skull öfvergifver en eländig narr, är ju naturligt. Då man älskar troget och varmt, har man försonat allt. Thora, tvifla på allt, om du vill, men icke på mitt hjertas känslor för dig. När skall mitt hjerta få den lön, hvarom det så många år drömt?" Axel lutade sig ned till Thora; hans ögon, fulla af kärlek, hvilade på henne.

Thora teg, men den vexlande färgen på kinderna förrådde en inre strid. Axel lade sakta sin arm om hennes lif. Mildt sköt Axel Thora honom ifrån sig och hviskade:

"Om du upphörde att älska mig såsom du nu gör, skulle jag dö; men ändå, Axel, kan jag aldrig blifva din, hvarken såsom frånskild hustru eller äktenskapsbryterska."

Axel sprang upp, fattade och kramade med krampaktig häftighighet Thoras hand, sägande:

"Hvarför tror jag, arme dåre, ännu uppå, att det finnes ett hjerta uti ditt bröst? Hvarför vill jag icke en gång fatta, att det endast är en grym lek du driver med mig. Den har aldrig älskat, som beständigt sätter fördomar och förmenta pligter emellan sig och sin kärlek. Farväl, Thora, jag återvänder icke i morgon; detta gyckel med mina känslor måste hafva ett slut." Axel skyndade mot dörren.

"Axel, stanna!" ljöd det bakom honom. Han vände sig om. Äfven Thora hade sprungit upp och stod nu midt på golfvet.

Axel såg på henne och yttrade lidelsefullt:

"Thora, du gör mig vansinnig!"

En knackning på paviljongsdörren kom Axel att spritta till; ett moln af missnöje samlade sig på hans panna. Thora ropade åt den knackande att komma in. Det var Lisette.

(Forts.)

"Dristighetens Högbåtsman."

Ett minne från 1788 och 1790

— af —

H. AF TROLLE.

Så såg han ut, den tappre veteranen!
Med silfverhåren fladdrande för vinden;
I djupa fåror låg den mörka kinden,
Som blifvit barkad hård utaf orkanen.
Ett bogsprötlik, som pekar utåt hafvet,
En väldig näsa framsprang mellan "brynen".
Som Neptun sjelf såg gubben ut i synen,
Med halfva ansigtet i skägg begrafvet.

Ett träben "stöttar upp" på styrbords sida,
Det gamla "skrofvet" friskt och godt för resten.
En silfverpipa hänger öfver västen,
Och uppå hufvu't ses en felbhatt "rida".
En gul kokard på sidan pryder hatten,
En tapperhets-medalj på bröstet skiner,
Af "tjusar-kungen" gifven. Se, der hviner
I högra handen fruktansvärda "katten".

En "huggare" i läderbalja, "stroppad",
Vid venstra sidan af den mörkblå rocken,
En gruflig pamp, en "riktig", ja, en "tocken",
Som uti ryssblod blifvit härdad, doppad!
Du milde Gud, ett sådant "hafsvidunder!"
Hans stämma ryter öfver sjelfva stormen,
Var "Dristighetens" higboats' så till formen?
Ja, på min heder! det var — Johan Dunder.

Ett har jag glömt, och det får inte fela,
Ty just "det der" hör till originalet,
Det är en del utaf det stora hela,
En prydnad för vår man från nittitalet:
På babords sida, invid kindens läder,
Der mången tärna tryckt så milda "pussar",
Der hvilar en, den största ibland "bussar",
Förankrad, lugn, för både vind och väder.

Högt öfver gubbens hufvud vajar flaggan,
Den blå och gula, välkänd för hvart öga,
Den böljar ut i skyn, den skära, höga,
Den varit veteranens brud från vaggan.
Den blåst från "Dristighetens" topp den dagen,
Då Puke bröt igenom Rysslands "vallar",
Vid Viborg, då med dubbelt skarpt man "kallar";
En flagga ständigt fri och aldrig slagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Ja, min ärade läsare, så såg han ut, denne högbåtsman på Pukes ryktbara flaggskepp "Dristigheten", och säkert är, att Dunder blifvit amiral liksom hans kölherre Johan Puke, blott han kunnat förmås att litet mindre älska sina masttoppar och något mera boken; men si det ena som det andra var en ren omöjlighet. När någon af befälet uppmanade honom att studera navigation och astronomi samt med tiden taga sin officersexamen, då såg Dunder mäkta vred ut, blåste en lång stopp-signal i silfverpipan, den senare ett tecken till hans värdighet och rang ombord som högbåtsman eller öfverskeppare, samt utbrast:

Ej duger jag, major, till att studera!
Och taga "höjden" blott jag kan i glasen.
en lärd magister skulle manövrera
En sjuttitvåa? Slut med den paschasen!
Nej, hela "snurran" gick burdus till botten,
Det blef den säkra och bestämda lotten!

Den förträffliige, praktiske sjömannen, hvilken enligt samtidas utsago höll "Dristigheten" till väders så fin och glänsande, att intet skepp fanns i Gustaf III:s stora flotta, som dermed kunde jemföras, var ett hittebarn, som några sjömän en vacker dag funnit liggande öfvergifvit i en båt vid stranden af "Trossön", ungefär vid den plats inom Karlskrona kongliga skepshvarf, hvarest "Dristigheten" sedermera byggdes och gick af stapeln, för att såsom en af den odödlige Chapmans vackraste skapelser blifva så ryktbar bland svenska flottans ekvallar. Den lille ettårige piltten blef halfdöd buren i land samt genom några medlidsamma officerares välvilja lemnad att på deras bekostnad vårdas i en fattig repslagares hus. Sjelf berättade Dunder härom:

Lik Moses uti vassen, man fann mig i en båt,
Till hälften fylld med vatten och nära gången åt.
Man skrek på himlens under,
Man ropade och svor,
Man kallade mig — Dunder!
Jag växte till, blef stor.

Hvilken märkvärdig öfverensstämmelse förefanns ej med afseende på barndomsöden emellan Johan af Puke, den blifvande excellensen, general-amiralen, serafimer-riddaren och greíven, samt Johan Dunder, den blifvande högbåtsmannen och veteranen! Båda utan all föräldravård, blefvo de ifrån spädaste barndomen, lika tvänne små vilsekomna fåglar, upptagna i fattigmanshydda och knappast hade de små vingarne börjat att få fjun, förrän de flaxande lyftes i höjden för att öfver hafven föra sina egare ut i den stora vida verlden.

En dag förr än den der färden tog sin början möttes tvenne matfriska, rödkindade och pigga pojkar på en af Karlskronas gator. Det var tvenne lejonungar, hvilka först "glodde" på hvarandra och sedan visade tänderna, samt slutade med att kringklappa hvarandra.

Man gaf hvarandra fulla, glatta laget
Med dubbelt skarpt, ja riktigt skönna smällar.
Men lika goda på det hela taget,
De stodo fast såsom Nordens hällar.

Striden slutades på gammalt nordiskt vikingavis, d. v. s. de båda kämparne räckte hvarandra handen och ingingo ett trofast fosfbrödralag.

"Hvad heter du?" frågade den ene af pysarne. Den frågande var en knubbig undersätsig pojke med stort hufvud, tjockt svart hår och lifliga bruna ögon.

"Johan Dunder!" ljöd svaret; "men hvad heter du?"

"Johan Puke, du; men hvad gör du om dagarn-?"

"Jag metar fisk, drar hjulet åt en repslagare och klättrar i riggen på fartygen vid Borgmästarebron; men hvad tar du dig till?"

"Jag säljer svafvelstickor åt min fosterfar, den gamle skepparen, och för resten gör jag liksom du, jag äntrar i fartygens tackling, men ombord på de stora örlogsskeppen hvilka ligga i laget på kongliga skeppsvarfvet; jag klarar redan vimpeln på toppen, och det, du! ombord på det stora linieskeppet "Åran".

Dunder såg med beundran och förvåning på sin kamrat.

"Då är du en riktig huggare och mycket värre än jag, som blott hunnit upp till bramsalningen på skeppare Höglanders skonert."

"Ja, si du förstår att jag skall bli amiral med tiden och derför klifver jag redan nu högt i vädret."

"Du?"

"Ja, just jag, du! Muckar du, så börja vi på nytt; och då skall du få erfara, att jag har riktiga amiralnäfvar."

"Svafvelstickspuss!"

"Metmask!"

De båda pojkarne skildes åt för att blifva vinddrifvare hvar och en på sitt håll. När de åter råkades var "svafvelstickspysen" blifven major i den svenska flottan, riddare af svärdsorden och franska orden pour le mérite, och "metmasken" — sedan han i åratal plöjt hafvet så på örlogs- som handelsfartyg — underskeppare i den svenska marinen.

Det var på halfdäcket af fregatten "Fröja", hvilken Puke som chef kommenderade i det år 1788 utbrutna kriget emellan Sverige och Ryssland, som de båda vännerna från gatan återsågo hvarandra.

De stannade båda och sågo skarpt på hvarandra. Igenkännandet var ömsesidigt, Puke, mannen med jernviljan, räckte underofficeren sin hand.

"Välkommen ombord, metmask," sade han med ett godmodigt leende. "Mins du hvad vi sist talade om? Ännu blåser blott en vimpel från min stortopp, men, vill Gud! skall den innan kriget är slut utbytas emot en standert och mitt fartyg mot en tvådäckare. Du ser ut som karl, passa på ,metmask, att du äfven får ett godt "napp" och att en högbåtsmanspipa fastnar på kroken, ha, ha, ha!"

Dunder darrade af rörelse i hvarenda led. Hans förmans röst, kraftig och imponerande, blicken ur hans ögon, i hvilka mod och beslutsamhet ljungade, allt var egnadt att väcka modet och sjelfkänslan hos sjömannen. Sjelf sade han härom:

En ilning kändes uti hela kroppen,
Från "kölen" hän, ja, ända upp till "toppen".
Jag både frös och svettades tillika,
Samt gaf mitt hedersord att aldrig svika.

Och ingen af dem, hvarken chef eller underhafvande, svek konung och fädernasland.

Några dagar efter ofvan anförda samtal på "Fröjas" däck inträffade den märkvärdiga bataljen vi i Hogland. Pukes fregatt låg med i linien, och han slogs med sitt fartyg som en hjelte emot en rysk sjuttiofyra. Det var under denna för svenska flottan så hedrande batalj, som den döende chefen på skeppet "Wasa", öfverstelöjtnanten grefve Baltzar von Horn, sedan hans närmaste man ombord, kapten Fust, äfven blifvit dödskjuten, kallade den unge löjtnanten Lagerstråle till sin sida och till honom öfverlemnade befälet med dessa ord: "Du skall svara mig inför Gud, om du stryker flagg."

Den tappre Horn drog sin sista suck, men ynglingen, den unga löjtnanten, fortfor att strida med oförminskad mandom och heder. Ett sådant testamente, som det han erhöll af sin döende chef, gör en yngling till man, ty det kan ej annorlunda.

(Forts.)

NY SVENSK HAND BIBEL

SVENSK UPPLAGA, MED FÖRKLARINGAR

— AF —

DEN HELIGA SKRIFT

INNEHÅLLANDE

GAMLA OCH NYA TESTAMENTENA,

MED värdefulla och lärorika referenser och anmärkningar; En ny och praktisk handbok, hvilken är erkänd som den bästa på språket; Pålitliga noteringar, hvilka underlättat studiet af Bibeln, gjorda af de skickligaste teologer; Försedd med en fullständig serie nya kartor, som illustrera Palestina och det angränsande landets geografi från tidigaste dagar med de allra nyaste upptäckterna äfven inbegripna.

Publicerandet af denna praktupplaga af Bibeln på svenska språket är en tilldragelse af största vikt. Där finnes en mycket stor svensk befolkning här i landet. De utgöra en del af vårt intelligentaste folk, och underhålla de religiösa traditioner och begrepp de inhämtat i sitt fädernesland. De hälsa med förtjusning utgifvandet af Bibeln på deras modersmål, och det är oss ett nöje att kunna förse dem med en så vackert och väl utstyrd Bibel. Stilen är stor och tydlig, och framstår vacker och ren för läsarens öga.

Alldeles ny

Ingenting liknande någonsin gjort här i landet.

En passande BIBEL för hemmet och söndags-skolan.

STYLE 75 S. STYLE 77 S.

BESKRIFNING OCH PRISER PÅ DE OLIKA UPPLAGORNA:

STYLE 75 S.—Bunden i fin Satin, förgyld titel å ryggen, skarpa hörn, röda kanter..... $1.25

STYLE 76 S.—Bunden i fransk Marocco, mjuk, förgyld titel å rygg och pärmar, runda hörn, röda kanter under guld..... $2.00

STYLE 77 S.—Bunden i "Imperial Seal", "Divinity Circuit", förgyld titel å rygg och pärmar, röda kanter under guld.... $2.50

Adressera alla brev till

C. RASMUSSEN PUBLISHING CO.,

Sju

Sjukdomar förorsakade af mässling.

Dr. Miles' Restorative Tonic och

Nervine kurerade efter tretio-ett år.

"Jag var en frisk ung man ända till February 1865. Då mitt Regimente var förlagdt i Camp Randall fik jag mässling och sedan var jag aldrig frisk förrän jag tog Dr. Miles' Restorative Nervine och Tonic år 1894. Läkare sade mig, att det kom sig af lefverns ovärksamhet. Jag vet ej hur många läkare som behandlat mig, men jag har försökt alla möjliga. Att hålla diet har aldrig hjelpt mig. Magsyra, hufvudvärk, reumatism, nåskatarr, "hay fever", Astma och kronisk diarre, alla dessa sjukdomar hafva turvis angripit mig. Tack vare Nervine och Tonic är jag nu alldeles frisk. Jag har också användt Dr. Miles' Anti-Pain Pills med godt resultat, och jag anser Dr. Miles' Remedies alldeles fullkomliga."—Rev. Hiram Bender, Sparta, Wis.

"Jag önskar säga några goda ord om Dr. Miles' Restorative Nervine. Jag har lidit mycket af insomnia sedan jag ingick vid en annan tidning, och har derför försökt många medel, men utan framgång. Jag blef slutligen öfvertalad af en apothekare, en god vän till mig, att försöka Nervine. Jag kan försäkra, är, att det gjort mig mycket godt. Jag behöfver nu ej använda det regelbundet, men ibland, då jag känner mig mycket trött och nervös, tager jag det igen, ty jag har alltid ett litet lager deraf på hand. Det gifver mig alltid önskad lindring."—A. Huegen, Publisher "Daily Free Press", Milwaukee, Wis.

Alla Apothekare sälja och garantera första flaskan af Dr. Miles' Remedies. Skänd efter fri bok om nervösa- och hjärtsjukdomar. Adress Dr. Miles Medical Co., Elkhart, Ind.

Svenska böcker.

Engelsk-Svensk och Svensk-Engelsk Ordbok. Med fullständig uttalsbeteckning, ordlista öfver amerikanska ord. fraser förkortningar, samtalsöfningar och ordspråk, tillsammens med urförliga underrättelser rörande brefskrifning omfattande affärsbref, umgängesbref, rekommendationsbref etc., med formulär både på svenska och engelska, utgifven af Fred Lönnkvist, Ph. D. Rikt illustrerad. 342 stora kvartsidor. Elegant inbunden....$1.25

Fosterländska Minnen *i Ord Sång och Bild*, tillegnade svenskarn i Amerika. Elegant inbunden. 722 sidor....$3.75
Tre delar i ett band, med fina lithografier af svenskar i Nationaldrägter, gravyer af alla svenska regenter, från Gustaf Vasa till och med Oscar den andre, samt många hundra etsningar och träsnitt.

Lönnkvist, Fred., Ph. D. *De Hem vi lemnade och de Hem vi funno.* Ett minnesverk öfver Sverige och Amerika. — Marocco med guldsnitt, pris $5.00 Som vi endast hafva ett inskränkt antal af denna bok, och samtliga varit obetydligt begagnade af agenter som profböcker, utsälja vi dem för endast.....$1.00

—*Svensk Amerikansk Uppslagsbok.* Extra fin cloth, guldornamenter, hvitt snitt.....$3.00

Menniskan, *dess ursprung. dess lif och dess bestämmelse* sett från en naturhistorisk ståndpunkt af Dr. N. Lilja. Genomsett och omarbetadt af Ingenjör Karl af Geljerstam. Med många hundra illustrationer. Inbunden i extra fint clothband, silkeimitation, marmorsnitt.....$2.00

Norden. Vald samling af svenska, norska och danska fyrstämmiga körer och qvartetter för mansröster, 110 sånger. Elegant inbunden.....$1.00

Ordspråk. Sanna språk. 6,500 bevingade ord ur folkets mun. Samlade af G. A. L-n.....50c

Praktisk Lärobok i engelska språket. Med fullständig uttalsbeteckning. En tillförlitlig vägledning för nybegynnare, invandrare och andra, som inom kort tid vilja lära sig läsa, skrifva och tala det engelska språket. Inbunden i cloth.....$1.00

Ståhl, Axel Ivar. *Svenska Sångboken.* Innehållande det mest fullständiga urval af Fosterländska Sånger, Kärleekssånger, Dryckssånger, Skämtsamma Sånger, Studentsånger, Folkvisor, Folkdanser, Kupletter ur äldre och nyare teaterpjeser, samt svensk-amerikanska visor. 224 sidor. Inb.....50c

Svensk-Engelsk Ordbok. Fick-format. Innehållande omkring 18,000 svenska ord med engelsk tolkning, jemte Svensk-Engelsk Brefställare, Etikettens regler eller sättet att vara, Allmännyttiga Underrättelser, Affärsformulär m. m. 2¼x3¾ tum. 193 sidor. I fint clothband.....25c
Do., Maroccoband med guldsnitt...50c

Svensk-Engelsk och Engelsk-Svensk Ordbok, innehållande mer än 650 sidor och inb.....$ .00

Portofritt tillsända vid mottagandet af beloppet i frimärken eller Money Order.

Köpare för $2.00 eller mera (från Boklista No. 1—3) erhålla genast fritt tillsändt en äldre årgång af Svensk Familj Journal i prydligt omslag. Profnummer af Svensk Familj Journal fritt.

Stort katalog fritt.

C. RASMUSSEN PUB. CO.,

— Etablerad 1874 —

Minneapolis, Minn.

NY BOK

med följande utmärkta berättelser:

"PÅ VERNAMO MARKNAD"
af Carl Snoilsky
med 3 teckningar af Victor Andren

"EN BARNSKO"
Utkast af Georgia Berthoin Dahlander

"EN KAMP"
af Gerda Fahroth

"DRISTIGHETENS HÖGBÅTSMAN"
Ett Krigarminne från 1787—1790
Af Henrik af Trolle

"I VÅRLUFT"
Skiss af Hillis

"ETT BLOMSTER PÅ VÄGEN"
Tidsbild af Quid Vita

"UTSLITEN"
Skiss af Sophie Linge

"ONSDAGSBRÖLLOPPET"
Historisk berättelse af Sylvia

"I NÖD OCH LUST"
Skildring ur lifvet af Brynjulf Höst

Pris 25 cents

C Rasmussen Publishing Co.,
720-724 Fourth Street So.,
Minneapolis, Minn.

Billiga Böcker

Nedanstående böcker hvilka realiseras till hälften af bokladspriset äro alla kompletta, men litet slitna på omslagssidorna emedan de användts som profver.

Begrafnings Entreprenörens Äfventyr, 5c—Bilder ur Lifvet, af A. H., 5c—Frieriet på Brandfeldt, 10c—Vålnaden, af Aug. Blanche, 60c—Misstaget, 5c — Adjutanten, 5c—Calle Glader, komisk monolog i en akt samt Karl X och Ölänningen, 5c—Kapten Besk, af Chicot, 10c—Joseph, af L. Dilling, 10c—Fickthjufvar inför rätta, 5c—Fribiljetter, 5c—Drinkarens Son, 5c—En Detektivs Äfventyr med Falskmyntare, 5c—En märkvärdig Julafton, 5c—Dödsringen, af Alfred Friedmann, 15c—Förenta Staternas Konstitution, 10c—Speldosan, af Wilhelmina Gravallius, 10c — Ur Verkligheten, af Sofie Gullberg, 5c—Kielman Göransson: Starke Per och de begge Limporna, 5c — Hans Lifs Demon, 10c — Paul Heyse: Kleopatra, 15c—Grumlad Lycka, 10c—Silfverflaskan, af O. Höfer, 2 delar, 35c—Karlarne sådane de äro, 15c—Konsten icke allena att förvärfva sig hvarje flickas kärlek, utan äfven att vinna en rik och dygdig maka, 5c—Olika Lynnen, Olika Öden, af Axel Krook, 10c — Kärlekens Makt, 5c — Brännvin och Salt, af W. Lee, 5c—Dr. N. Lilja: Menniskan dess ursprung, dess lif och dess bestämmelse, illustrerad, inb., $1.00—De Hem vi lemnade och de Hem vi funno, 300 illustrationer, $1.00—John Frisk, af Manfred, 15c—Öfverste H. Mattson: Minnen, illustrerad, $1.00 — Souvenir (250:de årsdagen af första svenska settlementet i Amerika), inb., 30c—Min stackars Patient, 5c—Brott och Hämd, af Zavier de Montpellan, 3 delar, 619 sidor, 60c—Förenta Staternas Presidenter, af V. Nilsson, 25c—Nykterhets-Basunen, 5c—Politisk Handbok för Svenskarne i Amerika, af C. F. Peterson, 30c — Läsning för ung och gammal, af A. Rodell, 35c—Vilda Blommor, af Alfred Rydelius, 5c—Maria Sophia Schwartz: Arbetets Barn, 30c—Den lilla gatsångerskan, 6c—Enkan och hennes Barn, 30c—Från Pantlånekontoret, af George R. Sims, 10c—Sinclairsvisan, eller hvad en fåranerde hört och sett vid ett besök i de himmelska salarne, 5c—Solglimtar och Molntappar, 15c—Kardinalen i Torpa, 5c—Stjernkrogen, af A. Streckfuss, 20c —Sjönödslöftet och min Sommarprest, 5c—Skräddaren skulle ha' Dans, 5c—Sveriges Historia, I-IV delen, 2,800 sidor, öfver 2,200 illustrationer, inb. i 3 vackra band, $2.50—Again in Sweden, af Prof. C. Swensson, 638 sidor, illustrerad, inb., $1.25—Hr. Liwenburg, 10c—Grannar emellan, 10c—Solglimtar, 10c—Under Kastanjeträdet, 5c—Kärlek, 5c—Ett brustet Hjerta, 5c—Byhistorier från Skåne, 5c—E. Tegner: Svea, 5c—Axel, 5c—Nattvardsbarnen, 5c—Baccarats Hämd, 542 sidor, af Ponson du Terrail, 80c—Pehr Thomasson: Postbonden, 5c—Flickan i Norrström, 5c—Gustaf III och Småländingen, 5c—Lull Tufve, 5c — Riksdagsmannen eller Åresjukan, 10c—Karl IX och Klosterjungfrun, Karl XII och Skåningen, 5c—Jägarens Ros, 5c—Klockarens Mari, 5c — Vallflickan och Grefven, 5c—Hans Jansson, 5c—Lasse Mjölnare och Masse Smed, 10c—Prinsen och Borgarflickan, 10c—Kronolänsmannen, 139 sidor, 15c—Målarens Ideal, 15c—Gustaf Vasa och Dalmasen, 5c—En fyndig Bonde, 5c: Till Lifvets Slut, 15c—Till Ulspegels Lefnad och putslustiga upptåg, illustrerad, 10c—Ungkarlsanekdoter, 5c—Hvem tog Skönhetens Pris, af Vilma, 5c — Vågornas Hemlighet, 5c—Dödens Engel, af Olof Wallin, 5c—William McKinleys Lif, 75c—Vid ett högt fönster, af Adam A. Wästberg, 5c—J. O. Åberg: Gustaf II Adolfs sista Julafton, 10c—Karl XII i Stralsund, 15c—Karl XII's Skyddsling, 5c—Hämden af Öda, 10c.

Skickas portofritt vid emottagandet af beloppet i frimärken eller Money Order.

HEIMDAL PUB. CO.,
46 UNION BLOCK,
Cor. Cedar & 4th Sts., ST. PAUL, MINN.

100,000 BÖCKER

(Förteckning No. 1.)

Hela **Svenska Folkets Tidnings** stora lager af Böcker hafva inköpts af oss, och vårt lager af underhållande **SVENSKA BÖCKER** är nu det **största** i Förenta Staterna. Nedanstående äro ett utdrag af vort stora nya **katalog** som sändes **fritt** till enhvar på efterfrågan:

Bjursten, Herman. Egoismen, roman i två delar, 863 sidor	1 00
—Två flammor	35
Blanche, Aug. Vålnaden	1 00
Braun, Wm. von. En löjtnants händelser	20
Carlen, Emelie Flygare. Valdemar Klein.	35
—Familjen i dalen	25
Colling, P. Der igen	25
Friedmann, Alfred. Dödsringen, novell	30
Förenta Staternas Konstitution	15
Gravallius, Wilhelmina. Speldosan, novell	20
Greville, Henry. Wassilissa, roman, 506 sidor	75
Hedberg, Tor. Hökstugan samt andra Småhistorier, 128 sidor	25
Heyse, Paul. Kleopatra, novell	25
Hämd och Försoning, af "Onkel Adam"	30
Höfer, O. Silfverflaskan, en australisk-europeisk skildring, 323 sidor	60
Janssen, Börge. Bland Munkar och Nunnor samt andra Berättelser, 128 sidor	25
Jo Jo. Vinglaren	50
Judinnan, svenskt original af A. L.	35
Krook, Axel. Olika Lynnen, Olika Öden samt en skuggteckning	20
Kärlek och Brott, kriminalroman	25
Lasse Majas besynnerliga öden och händelser, under dess villade band från hans barnår till år 1818, 232 sidor	50
L. M. Damen med svarta slöjan	50
Manfred. John Frisk, roman	30
Schwartz, Marie Sophie. Arbetets Barn, roman	50
—Författarinnan och hennes Man, samt andra noveller	30
—Enkan och hennes Barn, roman, 240 sidor	50
—Guld och Namn, en berättelse, 534 sidor	75
Schubin, Ossip. Djefvulsfiolisten, nutidsroman, 173 sidor	25
Sigurd. Herrskapet Hellevíks Brunnsresa, 132 sidor	35
—Svenska Bilder och Vrångbilder. I—II del	60
Solglimtar och Molntappar, en vald Samling, berättelser, skizzer, poemer, m.m.	25
Starbäck, G. Öfverste Stålhammar	25
Starke Pehr och de bägge limporna	10
Streckfuss, Adolf. Stjernkrogen, roman, 176 sidor	35
Strindberg, August. Svenska Folket, elegant inbunden	3 50
Sylvia. Byhistorier från Skåne	10
Temme, I. D. H. En förlofningsfest	35
Thomasson, Pehr. Svenska Kungliga Äfventyr	25
—Målarens ideal	25
—En fyndig bonde	10
—Den blifvande bispen	10
—Borgarfröken	10
—Lasse Mjölnare och Masse smed	10
Wichert, Ernst. I Sorg, roman	50
—Barnet, en novell	25
Wilderfels, A. von. Hin Onde i New York	50
Åberg, J. O. Gustaf II Adolfs sista Julafton, historisk romantisk berättelse	20
—Karl XII i Stralsund, romantisk historisk berättelse	25
—Baner i Säcken, historisk skildring från 30-åriga kriget	25
Öda, Hämden, novell	20

Sändes portofritt vid insändande af beloppet till

C. Rasmussen Publ. Co.,
— Etablerad 1874 —
720-724 So. 4th Str., Minneapolis, Minn.

Utomordentligt billigt Pris

på god och underhållande svensk lektyr.

Vi realisera återstoden af 11 olika äldre årgångar af **Svensk Familj Journal,** häftade i prydliga omslag till följande underpriser: 1 årgång 50c, 3 olika för $1.00, 7 olika $2.00, eller samtliga 11 årgångar $3.00. Följande årgångar finnas: För 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1900, 1901, 1902 samt 1903. Hvarje årgång motsvarar ca. 1,000 vanliga boksidor, och innehåller flera hundra berättelser, noveller, skizzer och illustrationer m. m., utgörande en mängd förträfflig läsning till otroligt billigt pris. **Skynda att rekvirera innan uppplagorna tage slut.** Allt tillsändes portofritt vid emottagandet af beloppet. Frimärken emottagas. **Eftersänd genast. Bokkatalog fritt.**

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
720-724 So. 4th Str., Minneapolis, Minn.

Den närmasta plikten.

Af Hanna Kamke.

KANSKE mången menar, att i vår tid göras så mycket för att lindra nöd och fattigdom, att det knappast behöfs att påpeka det kraf på barmhärtighet, som bibelordet: 'Salige äro de barmhärtige!' ställer på människorna. Det torde nog ändå inte vara ur vägen att då och då påminna sig detta kraf. Ty liksom hvarje människa förr eller senare behöfver barmhärtighet, så åligger det också henne att själf öfva den, ej blott ryckvis, utan under hela sitt lif, hvarhelst sorg eller nöd kommer henne till mötes.

Det finns alltid någon, som är olyckligare än hon själf, och som hon kanske på ett eller annat sätt kan hjälpa, om ej med pengar, så dock med råd eller åtminstone med vänliga, från hjärtat kommande ord. Ty det är inte nog att betala till fattigvården, det är inte nog att betala bidrag på listor, att understödja basarer och dylikt. Detta är allt godt och väl samt äfven nödvändigt, åtminstone tills vidare, men det behöfs också något annat, något mer, det behöfs en personlig insats.

Man får ej slå sig till ro med, att man så där i allmänhet öfvar välgörenhet, utan man skall med öppna ögon och ledd af en sann medkänsla se sig omkring, först i sin närmaste omgifning, i sin familj, bland sina vänner, och sedan utåt, om inte där finns nöd att afhjälpa, en nöd, som kanske döljes och inte kan nås af den offentliga barmhärtigheten.

Det är på detta område det begås så många underlåtenhetssynder. Man förstår i de flesta fall blott den fattigdom, som är klädd i trasor, och som tydligt kan uppfattas af en hvar. Men den fattigdom, som söker bevara sitt människovärde, som ej vill bönfalla om hjälp, som utåt söker bevara skenet samt sträfvar både dag och natt för att göra rätt för sig, den fattigdomen måste ofta förgäfves se sig om efter en hjälpande hand. Och ändå skulle i många fall blott ett utsträckt finger kunnat bringa räddning.

Hvilket förfärligt ansvar åsamka sig ej de burgna kvinnor och särskildt mödrar, den nya generationens fostrarinnor, som, slutande ögonen för den kamp för lifvet och dess nödtorft, som utkämpas rundt omkring, sitta i sina väl ombonade hem, tillfredsställda med sig själfva och hela världen, utan en tanke på, att äfven de hafva skyldighet att i sin mån lätta bördan för dem, som sucka under ekonomiskt betryck.

Det skulle inte skada, om de någon gång föreställde sig, hur det skulle kännas att med bäfvan se dagen för hyrans och skattens betalande närma sig, att med fruktan motse vintern och dess kyla med ökade utgifter för bränsle, för skodon och kläder. Hur, det skulle kännas att ej kunna ge sina barn den uppfostran, deras begåfning kräfde, ej kunna gifva dem tillräcklig hjälp i sjukdomens dagar, allt af brist på medel.

Det skulle vara hjärtslitande, inte sant? Men denna bittra sorg ha tusende medmänniskor dagligen att utstå.

Man kan ej aftorka alla tårar, man kan ej lindra all nöd, det medgifves gärna, men om hvar och en i sin stad och särskildt de, som ha tillgångar, ville på ett verksamt sätt göra lifvet lättare för den krets af människor, med hvilken de närmast komma i beröring, då vore mycket vunnet. Naturligtvis utesluter inte detta offervilligt deltagande i arbetet för nödens lindrande i allmänhet. Men viktigast och säkerligen äfven af den största praktiska nytta är, att hvar och en hjälper sin "nästa", d. v. s. den som närmast behöfver hans hjälp.

Människan frestas så lätt att se bort öfver sina närmaste plikter, att söka sig plikter på längre håll, och det är därför resultaten så ofta föga motsvara förväntningarna.

Men hur oändlig mycken lycka skulle man inte kunna sprida, och hur lycklig skulle man inte känna sig själf, om man gjorde sig mödan att taga reda på, hvar den närmaste plikten står att finna. Hvar och en har fått sin plats i världen, och det är där han skall verka, och det är där han skall förvalta sitt pund.

Att så många burgna kvinnor kunna betrakta det som den naturligaste sak i världen, att de själf sitta i orubbadt öfverflöd, medan andra lida brist, har säkerligen mången gång sin grund däri, att ingen gjort dem uppmärksamma på, att de jordiska ägodelarna blott äro ett anförtrodt gods, afsedt ej blott för dem själfva, utan också för andra, och för hvilket de en gång skola aflägga räkenskap. Kanske man ej heller i barndomen visat dem, att alla människor äro bröder, att människorna utgöra en enda stor familj, där den ene är pliktig att hjälpa den andre.

Säkerligen skall det för mången, i grund och botten god, kvinna inte behöfvas mera än ett påpekande för att drifva henne att söka frångå sin invanda egoism. Men hon bör ej vänta, tills den mindre bemedlade brodern, systern eller vännen själf framställer en bön om hjälp, utan hon bör själfmant söka ingripa. Det finnas många sätt att finkänsligt göra detta t. ex. genom ett frivilligt erbjudet räntefritt lån eller en summa som gåfva vid en tid, då hon vet, att större utbetalningar stå för dörren, såsom hyra, skatter, skolafgifter m. m. Vidare genom rikliga gåfvor till jul och födelsedagar i form af pengar, kläder, böcker etc., genom understöd till barnens uppfostran och studier i en eller annan form, till vistelsen på landet o. s. v.

En dylik kärleksfull omtanke får dock inte utsträckas blott till de för lifvet nödvändiga, utan den bör också arbeta på att låta andra få njuta med af lifvets glädje. Med hvilken tacksamhet skulle inte sådana glädjeämnen som en bjudning till en konsert, en utfärd, tagas emot, och hur skulle de inte låta lifvet synas ljusare för den, som eljes sträfvar blott för dagligt bröd.

Vi vilja här taga tillfället i akt och varna den gifmilde för att känna sig besviken, om han ej finner den tacksamhet, som han väntat sig. Mången, som erhåller en gåfva, känner nog en uppriktig tacksamhet, men har ej förmåga att visa det och kan därför ofta synas otacksam. Men sådant får inte afhålla en kärleksfull människa från att göra godt, och aldrig bör hon genom själfberöm söka framkalla yttringar af tacksamhet. Sådant väcker endast ondt blod och beröfvar välgärningen dess finaste doft.

I det föregående ha vi hufvudsakligen vändt oss till kvinnorna, ehuru det för de gifta kvinnorna ofta kan bli svårt nog att följa hjärtats och pliktens maning, om mannen förhåller sig afvisande och ej vill vara med om att understödja mindre bemedlade, äfven om han med lätthet skulle kunna göra det. Kan hustrun till en sådan man ej med böner beveka honom att lämna hjälp, där så behöfs, då måste hon uteslutande hålla sig till sina egna besparingar.

Säkerligen skall hon få mera välsignelse för hem och barn, om hon småningom offrar sitt eget, än om det lyckas henne att få ihop en sparad summa, hvilket i detta fall blott kan ske på bekostnad af hennes hjärtefrid. Ty verklig lycka och frid kan inte den kvinna ha som vet, att hon kunde lindra nöd, men af egennytta hindras att göra det.

Naturligtvis mena vi inte sådana gifta kvinnor, som själfva måste arbeta med för dagligt bröd, och hvilkas besparingar, om de kunna göra några, nödvändigtvis äro afsedda för hemmets bestånd och barnens uppfostran eller för ålderdomen.

Ofta undandrar sig den i goda omständigheter lefvande människan sin plikt att understödja den mindre bemedlade, särskildt anhöriga, emedan dessa, såsom det heter, ställa för höga anspråk på lifvet. Den bättre lottade, som tänker så, besinnar inte, att det finns en hel del saker, som äro nödvändiga för en familjs bestånd, och att äfven om inkomsterna äro små, fordringarna på bostad, kläder och barnens uppfostran, för att ej tala om föda och hälsovård, dock inte kunna understiga ett visst existensminimum, delvis beroende på samhällsställningen.

Det är inte meningen att här tala för utdelandet af allmosor åt mindre bemedlade närstående personer, utan för ett kärleksfullt och omtänksamt hjälpande, när helst det behöfs. Jämte denna skyldighet mot våra närmaste ha vi, såsom redan förut sagts, också skyldighet mot hvarje i nöd stadd människa, som kommer i vår väg.

Äfven den jämförelsevis obemedlade kan i sin mån söka bistå nästan, vare sig genom offrandet af tid, arbete eller egendom. Ännu aldrig har någon blifvit fattig af att dela med sig åt en nödställd, ty "ju mer man delar med sig, desto mera har man kvar."

Men för att barmhärtighetens stora plikt skall kunna stå som ett manande, till verksam kärlek drifvande bud, ej blott för några få, utan för många, många, fordras att mödrarna få ögonen öppna för det stora kraf, som ställes på mänskligheten. Mödrarna böra ej blott själfva söka fylla detta kraf, utan de böra också så uppfostra sina barn, att dessa i sin ordning själfmant i handling omsätta de goda lärdomar, de i hemmet insupit.

Redan tidigt bör barnet lära sig att dela med sig åt föräldrar, syskon, tjänare, kamrater och fattiga samt bör småningom vänjas att allt mera tänka på andras behof och glädje.

Det bör inte få betrakta det som en naturlig sak, att det själft har förmåner, som andra måste sakna, utan det bör uppfostras till tacksamhet och till insikt om, att dessa förmåner i de flesta fall äro ofortjänta och lika väl kunnat falla på en annans lott.

Allt efter som barnet blir äldre, bör modern allt mera lära det öfvervinna sin naturliga egoism och bör så i ord som handling föregå med godt exempel.

Om barnet under uppväxtåren ser modern sprida lycka och glädje omkring sig, kommer det att följa i hennes fotspår, och hon skall aldrig behöfva upplefva den smärtan, att ett af hennes barn i en framtid lefved i öfverflöd, medan de andra kanske knappast ha det nödvändigaste.

För en mor, om hon eljes förtjänar modersnamnet, kan det väl inte heller finnas något förfärligare, än om något af hennes barn får kämpa och sträfva, utan att stödjas af sina syskon, som dock vuxit upp i samma hem, ledda af samma moders hand.

Där en sådan hjärtlöshet mot syskon äger rum, är det i de flesta fall moderns fel.

En och annan förmögen person menar, att det är bäst, att barnen uppfostras utan vetskap om föräldrarnas goda ekonomiska ställning, så att de bevaras för högmod samt uppväxa i enkelhet och anspråkslöshet.

Detta kan dock ske lika väl, blott de uppfostras så, att de få klart för sig, att penningen endast är ett lån under den korta jordetiden, ett lån afsedt för egen nödtorft och glädje, men äfven för andras både nödtorft och glädje.

För vår del betrakta vi hvarje sådant hemlighetsmakeri från föräldrarnas sida ej blott såsom onödigt, utan till och med som skadligt, ty på omvägar, genom kamrater, tjänare m. m. få de ändå reda på sanningen och då kanske i öfverdrifven, smickrande form.

Därför är det bättre, att föräldrarna handla öppet samt utan ängslan låta barnet se, att de välsignats med jordiska ägodelar. Detta hindrar inte, att det uppfostras i sparsamhet, ehuru ej i en sådan sparsamhet, som håller på penningen för dess egen skull, utan för att den skall kunna åstadkomma så mycken nytta som möjligt både för ägaren och för andra.

Redan tidigt måste barnet således få klart för sig, att egendom medför ansvar, och ju äldre det blir, desto djupare måste känslan af detta ansvar tränga, så att den omsättes i handling för andras väl.

Om föräldrarna och särskildt mödrarna sålunda genom lära och exempel uppfostra sina barn till goda, kärleksfulla människor, göra de på samma gång en sådd för framtiden, ty den dag kan komma, då äfven deras barn kunna behöfva hjälp. Människolifvet är ett böljande haf, och allt går i vågrörelser. Den, som i dag är öfverst på vågkammen, kanske i morgon redan sjunker i djupet för att lämna rum för en annan.

Dr. Miles' Anti-Pain Pills.

Ett hastigt och säkert botemedel för sjuk och nervös hufvudvärk, ryggvärk, magplågor, neuralgi, nervositet, retlighet, sömnlöshet, reumatism, tandvärk. Innehåller ej opium eller morfin och medför ej några obehagliga efterverkningar. 25 doser för 25c. Fås hos apotekare, eller sändes af DR. MILES MEDICAL CO., Elkhart, Indiana.

HANS HEDER.

Et bild ur lifvet.

Långt ut i skärgården hade man sändt henne för att blifva af med henne. Inackorderat henne hos ett folk, som gaf henne all den vård, de ansågo henne behöfva; "minsann det var för mycket betalt för allt besvär och obehag man hade!"

Begabbad, hånad och föremål för alla bybarnens åtlöje, stod hon på gårdsplanen i solgasset med en hvit duk om hufvudet. Ehuru orden kommo virriga och osammanhängande från hennes läppar, och hon syntes okänslig för hela den yttre världen, tycktes det mig, som om hon genom mildhet, vänlighet och ett oändligt tålamod, skulle kunnat, så småningom, återföras till sina sinnens fulla bruk. Fastän jag var färdig att gråta öfver de hemska olyckor, som kan drabba oss mänskobarn, och nära att blifva bitter, drogs jag dock af en oemotståndlig makt att, dag efter dag gå förbi hennes boning, att se henne, och af en vild längtan att få tala till henne, närande inom mig ett dåraktigt hopp att hon skulle känna, om hon ock icke kunde förstå, hur mitt hjärta blödde för henne.

Jag såg, att hon så småningom lade märke till mig, då jag gick förbi, och då jag vänligt nickade till henne, besvarade hon min hälsning. Timtals kunde hon stå orörlig mot staketet, mer liknande en staty än en människa.

Det var vid ett dylikt tillfälle, jag fattade beslutet att gå in och tilltala henne. Jag fick upprepa min hälsning, "god dag, fröken", flera gånger, men då jag slutligen lyckades väcka henne ur sina grubblerier, samlade hon ihop sin klädning med båda händerna, gjorde en graciös nigning och såg upp på mig med ett par ögon, så leende, strålande och vänliga, som om hela världen och hon vore i bästa samförstånd. Jag såg, hur hon försökte fånga sina tankar, då jag frågade, hur det var med foten, som hon hade benröta i.

— Jo, jag tackar, det är så bra, så bra så, jag behöfver ingenting, det är så bra så.

Hon kunde aldrig förmås att taga emot något, huru ofta jag än ville bjuda henne på någon liten läckerhet eller förfriskning. En dag hade jag henne ovetande lagt litet konfekt i hennes fönster, som stod öppet, och jag hörde henne för sig själf nämna färgerna vid namn, "en är blå som himlen, och en är skär som rosen," om och om igen.

Så gick dag efter dag för henne, kanhända har hon en lång lefnad framför sig, ett förspildt lif, mänskligt att döma.

Kärleken har sköflat hennes lif, berättade mig doktorn en gång. Den hon älskade och älskades utaf, var en svag karaktär.

Redan innan hon kom i hans väg, var han hemligt förlofvad med en annan, men låtsade en lidelsefull kärlek för den unga kvinnan. Fullt uppgående i honom och sin kärlek, fattade hon ej alltid hans gåtfulla ord och då han ibland anklagade sig själf för det orätta i att älska henne, då han ej kunde försörja henne, anade hon däri en dubbelhet. En dag kom han och berättade, att han skulle resa bort. Förklarade för henne, att hans heder tvingade honom att gifta sig med den andra, när han så många år uppehållit sin fästmö, hvilken han nu ej sett på två år.

— Jag vet, att jag gör illa mot dig, att jag, fastän det är dig, jag älskar, är grym emot dig och sårar dig, men du förstår, för min heders skull måste jag......

Hon förstod då — alltför väl — nu förstår hon ingenting.

Sista gången, jag så henne, kom hon emot mig med en skär ros i handen.

— Den skall fröken ha, att lukta på, tillfogade hon.

Rosen har jag gömt. — Rosenblad bruka minna om soliga, lyckliga dagar. — Men när jag ser dessa torra skära blad, hör jag alltid hennes trötta stämma uttala orden:

— Det är så bra, så bra sa, jag behöfver ingenting."

"Pennen."

Ur "Hvad Nytt", Stockholm.

C. P. R. LAND
GODT LAND
hvarest Jordbruk lönar sig.

Canada Pacific Järnvägen

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget antagit följande: Summan å köpeskillingen och räntan delas i 10 delar enligt nedanstående tabell, den första inbetalningen göres vid köpet och den andra, ifall köparen genast bearbetar sitt land, två år efter köpet, den tredje tre år o. s. v. En person som odlar minst 16 acres det första året, är skyldig betala extra ränta det första året. Följande tabell visar de olika betalningarne å 160 acre pr år allt efter landets pris: Första inbetalningen å

60 acres a $4.00 pr acre	95.85	och nio årliga inbetalningar af		80
do „ 4.50	„	107.85	do „	90
do „ 5.00	„	110.85	do „	100
do „ 5.50	„	131.80	do „	110
do „ 6.00	„	143.80	do „	120

I Manitoba och Sydöstra Alberta varierar priset mellan $6.00 och $10.00 per acre, beroende på läge och beskaffenhet. I Sydvästra Assiniboia och Södra Alberta $3.50 till $6.00 per acre, ranchinland vanligen till det förstnämnda priset. I norra Alberta samt Saskatchewan från $4.00 till $7.00 per acre. Dessa priser kunna när som helst ändras.

Om landet betalas till fullo på en gång gifves 10 pct. rabatt af den summa, som öfverstiger första vanliga inbetalningen 6 pct. räknas förfallen betalning.

OBS.! Om ni ej är i tillfälle att köpa land så skrif efter våra pamfletter och böcker, som visa eder huru man försäkrar sig om ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland.)

C. P. R. Land Commissioner.

F. T. GRIFFIN.

Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

FRIA HEM
I VESTRA CANADA

äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen, såväl som i de angränsande distrikten i Assiniboia, och Saskatchewan.

Exkursionstariffer för nybyggare till Vestra Canada erhållas på alla platser i Förenta Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru att tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hveteodlingsbältet, om anhållan därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada.

Skrif till hvilken som helst af regeringens agenter i Förenta Staterna eller

Commissioner of Immigration,
WINNIPEG, MAN.,

eller

Superintendent of Immigration,
OTTAWA, CANADA.

80,000 Acres
godt jordbruks- och kreatursland i
Vestra Canada.

Försäljningen genom vårt land department från 1. Jan. 1902, tills datum uppgår till mer än ..... **1,750,000 acres**

Den raska omsättningen af detta präktiga land gör att det stiger raskt och stadigt i värde. **Uppskjut icke till detta land stigit dubbelt och tredubbelt i pris ....** **Köp NU!**

Vi hafva ännu qvar till salu 600,000 acres i Alberta och 200,000 acres i Assiniboia och Saskatchewan till

$3.00 till $7.00 pr acre.

En sjettedel kontant, med 6 pct. ränta, resten i lika årliga afbetalningar ....

Skrif efter kartor, fullständiga beskrifningar, etc.,

Land Dept., OSLER, HAMMOND & NANTON,
WINNIPEG, MAN.

SPECIAL: En värdefull Ranch på omkring 41,000 acres i Södra Alberta. Väl vattnad. Goda byggnader, etc. Begär upplysningar.

ALLAN LINIEN.
KONGL. POSTÅNGFARTYGEN:

VICTORIAN u. byggn. 3 pr.	*12,000 tons.*	*BAVARIAN dub. propel.*	*10,376 tons*
IONIAN dub. propel.	*9,000 tons.*	*PARISIAN*	*5,500 tons,*
VIRGINIAN u. byggn. 3 pr.	*12,000 tons.*	*TUNISIAN*	*10,576 tons,*
CORINTHIAN	*6,500 tons.*	*PRETORIAN*	*6,000 tons*

Speciella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.

Hytter för 4 och 6. Elektrisk belysning. God och vällagad mat vid dukade bord.

Sängkläder och matkärl, hvilka rengöras af bolagets uppassare, tillhandahålles fritt.

Billigaste biljettpriser till och från Amerika. Svensktalande agent möter hvarje till amerika ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar.

Skrif till eller besök närmaste Allan Liniens agent.

H. & A. ALLAN, Montreal, ELLIS & GROGAN, Calgary, Alt.
W. P. F. CUMMINGS, C. P. R, Winnipeg, Man.,

eller n gon annan af bolagets många agenter.

OBS. Alla C. P. R. Agenter i vestra delen af Canada utfärda biljetter för Allan Linien.

Bygger Ni?

Kom ihåg att **Eddys förhydningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappsorter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.

HON VAR RÄDD.

Johan Petter skjutsar sin husbondes dotter in till staden.

Hon:

— Men ja' ä' så rädder.

Han:

— Hva' då för?

Hon:

— Jo, att du ska' kössa mej.

Han:

— Dä' kan ja' la inte; ja' håller ju i tömmarna.

Hon:

— Åh; dom kan la ja' hålla.

Amerikanskt. — Här om vintern råkade en ko komma ut på ett isstycke i Mississippi och fick på detta sätt följa med nedåt floden en god sträcka. På denna färd förkylde hon sig så, att hon sedan dess mjölkat endast — ice cream.

UNDERBARA DELAR AF MÄNNISKOKROPPEN.

Vetenskapsmän hafva åter och åter studerat, klassificerat och bestämt människokroppens många organ. Den är i sanning underbart utrustad med synnerligen invecklade organ, hvilkas studium låtit åtskilliga enklare företeelser, t. ex. tårar, porer, hår, o. s. v. gås förbi.

Tårar, som fällas i k..., framkalla fullt lika vackra formationer som frosten å fönsterrutorna. Än skönt tårarnas krystaller äro allt för små att kunna ses med blotta ögat.

Huden är, som vi veta, full af små öppningar, porer, genom hvilka skadliga och onyttiga produkter finna utlopp från kroppen. Dessa porer visa sig under mikroskopet ej vara fullkomliga hål, utan bestå af ringformiga fördjupningar i hvilka en halfmånformad öppning visar sig. Dessa öppningar äro afloppskanaler för svetten och de gå ned i huden ganska långt. De äro emellertid icke raka utan spiralformiga. Människohåret är också värdt att närmare studeras. Det har många egendomliga detaljer. Håret växer upp i en liten fördjupning i hufvudsvålen, i hvilken ligger den s. k. roten. Denna är i egentligen en äggformig fettkrla, ur hvilken reser sig ett rör med skarp och väl definerad vägg, som ändar i en liten punkt. Detta rör är till största delen fyldt med en vätska. Hårets olika färg beror på osynliga färgkorn och det är förlusten af dessa, som gränar håret, hvilket i det tillståndet kan liknas vid ett dunkelt genomskinligt rör. Det torde också öfverraska många, att håret icke är slätt, utan består af hvarann öfverskjutande lager likt t ex. takspånen på ett tak.

Sofsjukan, som hittills grasserat mest på västra kusten af Afrika, befinnes vara framkallad af en parasit, trypanosome, som finner sin väg i förlängda märgen och ryggradens membraner. Dessa parasiter öfverföras genom flugor, och orsaken, hvarför så många negrer dö, är att de äro allt för lata att bry sig om ett flugbett.

Det första arbetståget körde genom Simplon tunneln förra månaden, hvilket bevisar, att ett af de märkligaste ingeniörsarbeten i dessa tider nalkas sin fullbordan. Denna tunnel, den fjärde i ordningen genom Alperna, är 12½ mil lång. Arbetet började i augusti 1898 och reguliera tåg komma att köras nästa maj eller något mer än hundra år sedan Napoleon byggde färdig sin militärväg öfver Simploupasset. Krigssträten gick öfver bärgen medan fredlig handel går genom den, och därför se vi dessa moderna undervärk.

"Huru kan en arbetare med en lön af $6.00 i veckan gifva ut 60 c. i veckan allenast för mjölk åt barna?" frågades nyligen vid ett möte af British Medical Association. En kvinna gaf ett passande svar, då hon sade: "enär arbetaren i genomsnitt ödsla $1.50 i veckan på spritlhaltiga drycker, böra de kunna spara nog för barnets mjölk". Dessa siffror röra brittiska arbetare och barn, men tanken och erfarenheten passar också andra land.

LUKTEN.

Synvidden kan, som t. ex. vid Spice Island i Indiska arkipilagen, öfverträffas af lukten. Enligt Humboldt kunde indianerna i Peru ej endast i det djupaste mörker se, att en person nalkades, men kunde till på köpet säga, om den kommande var neger, indian eller europé. Araberna sägas kunna lukta på ett afstånd af 30 a 20 mil. Indianen nyttjar utan tvifvel sin näsa, då han jagar, och major Baden Powell råder hvita män göra samma sak, då de äro ute på spaning.

Men det är ej endast vilda och ociviliserade människogrupper, hvilka öfverträffa oss i detta sinnes utveckling och den möda, de göra sig att förbättra detsamma. I Japan har snusningen af rökelsepulver nästan upphöjts till ceremoni. Under ki-hi-ko (sällskapsbjudning) frambjuder värden ej mindre än 20 af eller flera af dessa pulver, från hvilka han väljer fem, gifvande dem olika namn, härledda från litterära subjekt.

Det är en annan orsak, som torde uppmuntra oss att gifva större uppmärksamhet åt stärkandet af detta sinne, nämligen dess egenskap att framkalla minnen. Minnesgåfvan spelar en ganska märklig roll i förening med lukten.

Indianerna skapa mellanbarken på den röda videbusken, torka den i solen och gnider den i händerna tills den liknar grofit skuren tobak.

Om någon skulle röka detta i ett modernt hus, bleive första besväret att se, i hvilket rum mattorna brinna. Men det finns andra för hvilka den vill framkalla bilder, fullt ut så lifliga som för en hasch-ish-ätare eller De Quincey's opiumätare. För dem återomtagar ett enda bloss minnet af vattenfall mellan ättestupor, det lätta skvalpet längs kanotens köl, glidande öfver lugna laguner med grönskande vass, medan floden brusar öfver farliga stenar — ett kvickt tag med paddeln och kanotens för vänder sig från de taggiga, tandlikande stenkanterna; eller minnet af mockasinens mjuka fotfall i barrskogarna, älgkoas rämande och lägereldens sprakande under den nattliga himlen, öfver hvilken norrskenets fantastiska flammor jaga hvarann; eller de långa, smala stigarna, hvilka slingra sig mellan jätteträden och krypa ned i de djupa gapen i Rocky Mountains, de väderslitna tälten tillhörande guldsökaren eller kinesen, den vilda svanens trumpetskri, som manar oss uppåt och framåt.

Nya Stockholm, den 3 september 1904.

Lektor P. Waldenströms besök hos oss i Nya Stockholm och Perceval hör nu till det förflutna. Men i minnet hos många kommer det länge att stanna, ty att det i flera afseenden var oväntadt och kärt. För mig var det af särskildt intrasse att få se och höra en person, som jag hört och läst så mycket om, och som därtill fått vara det medel, som ledt mig till min Herre och Frälsare. Detta är nu 28 år sedan och hände under min studietid i Lund. Vid läsandet af hans lilla skrift "Nåd för de förlorade" flödade Guds frid in i min olyckliga själ och jagade alla tvifvel och kval som lätta dimmor sin kos. O så lycklig jag var! Och så lycklig jag är! Och så lycklig jag skall bli! Ja, frälsningen är lika värklig som synden och tränger till alla delar i anden, själen och kroppen, dit synden förut gjort besök. Och än mera, ty där synden öfverflödat, där öfverflödade nåden ännu mycket mer.

Att detta skulle väcka uppseende bland mina kamrater är självklart, men hvad betydde väl deras resonemanger mot min frid och glädje i Gud. Om de värkligen voro stygga mot mig, kan jag icke erinra mig, men jag minnes huru jag gick till bokhandeln och köpte mig fotografiet af författaren till nämnda lilla skrift och hängde det öfver min säng. Och detta lilla porträtt har varit en nagel i ögat på både folkskoleinspektörer, prostar, kyrkoherdar och hjälpprästter, och någon har till och med uppmanat mig att kasta desamma på elden. Men allesamman till trots, hänger samma porträtt än i dag öfver min säng. Den som kommer hit kan få se det här. Visserligen är det något urblekt, och P. W. själf sitter med prästkrage, men det är, som sagdt, länge sedan det köptes, och prästkragen missprydde icke.

Nu hade P. W. ingen sådan krage, och det visste jag om förut. Men hans predikan var lika enkel, klar och öfvertygande som förr. Och mötesdagarna såväl i Nya Stockholm som Perceval voro synnade af det härligaste väder, så att folket samlades mangrant. I N. St. samlades vi i den rymliga Augustana kyrkan, som till hvarje plats var fyld af en lyssnande åhörareskara. Söndagen den 14 augusti höll han tvänne predikningar öfver dagens evangelium och epistel, och om måndagen höll han ett föredrag om Sverige, för hvilket man hade att betala en inträdesafgift af 25 cents. I Perceval höll han den 16de tvänne predikningar uti Augustana kyrkan och afreste med kvällståget västerut. Som jag längre fram vill sända några anteckningar till tidningen ur dessa predikningar, vill jag nu blott tillägga, att hvad som dessutom gjorde ett så behagligt intryck på oss alla, var det enkla och flärdfria väsen som utmärkte Fru och dotter till Waldenström, hvilka gjorde honom sällskap. Men deras besök var alltför kort. En annan gång få vi kanske vara längre tillsamman. Må Guds välsignelse följa familjen! En hälsning från oss alla.

FRÅN KLIPPIGA BERGEN.

Herr redaktör.

Guds frid!

Jag kan ej låta bli att sända C.-P. ett bref från denna plats. Jag har nu nått centrum af Canadas storslagna nationalpark. Här äro scenerier, så det förslår. Ej sådana som vi se i våra stadsparker, där träd och buskar växa i symmetrisk ordning, utan såsom vi finna att den stora skaparhanden har strött ut, vildt om hvart annat. Det är hvad jag tycker om att se, dessa väldiga jättar, hvilka svalka sina hjässor uppe i de svala skyarna, under det att dessa utströ öfver dem sitt silfver. När man betraktar dem, kan man ej annat än utbrista med sångaren: "Herre, vår Herre, huru härligt är ej ditt namn öfver hela jorden!" Jag har läst och begrundat den 104 psalmen och här funnit kommentarierna till densamma. Här stå de, dessa väldiga minnesmärken, och vittna om Guds stora makt. Hvad är människors förmåga att jämföra med hvad Han har gjort och hvad han gör. Så säkra och fasta de stå! Vinden är väldig i styrka, när han far fram, men han förmår ej att rubba dessa majestätiska berg. O hvilken väldig bild på Guds trofasthet och rättfärdighet. Människor kunna förvandla markens, ängarnas och skogens utseende. De kunna plantera träd, dränera sumpiga trakter, bygga hus med trädgårdar omkring, men bergen de stå och dalarne äro öfversållade med vackra landtgårdar, omgifna med såsom af gammalt. När slätterna grönskande sädesfält, stå Klippiga bergen lika oföränderlige. Man kan förvånas öfver denna oföränderlighet. Hafvet är starkt, men endast het. Hafvet är starkt, men endast de böljor rulla mot skären, men dessa berg äro starka i sin stillhet. Huru lika Gud! Hans styrka är i lugnet. Han är tålamodets Gud och vinner därför de största segrar. Dessa väldiga berg symbolisera Guds förblifvande. De förändras ej så länge Gud uppehåller deras grundvalar, men vår Gud som är den eviga klippan, vacklar aldrig. På sidorna af dessa höga berg ser jag stigar, som leda upp till deras spets. Den som med uthållighet vandrar på dem, kommer upp. Så med den troende Sanningens väg för oss upp, fastän det kan vara mödosamt att vandra den, men den slutar med förklaring öfver hela den troendes lopp.

Min resa har gått lyckligt hittills. Öfverallt har jag blifvit vänligt mottagen. O, hvilket missionsfält är icke bland svenskarna i Canada! Huru skall det tillgodoses? Här saknas krafter och medel. Måtte Gud hjälpa oss i dessa afseenden, att ej vårt svenska folk må försmäkta i andligt mörker och nöd. Jag fortsätter i kväll till Revelstoke. Jag är frisk och mår väl.

Många hälsningar till vännerna jag fått besöka samt alla C.-P:s läsare.

Banff den 1 sept. 1904.

Abel Anderson.

WETASKIWIN

Glad, hurtig och frisk anlände lektor P. Waldenström tillsammans med den godmodige Hallonqvist på utsatt tid hit till staden. Mycket folk hade samlats för att hälsa den långväga gästen välkommen.

Mr. J. B. Anderson, medlem af skolstyrelsen, var äfven lektorn till mötes för att inbjuda honom att närvara när hörnstenen skulle läggas till det nya skolhuset. Men Waldenström vadanbad sig.

Mr. C. H. Swansons springare stodo just färdiga att föra lektorn med sällskap till det sex mil aflägsna pastorsbostället. Från den höga flaggstången svajade den blågula fanan, och landets flagga vinkade ett välkommen samt äfven påminnande, att på främmande botten långt i västerväg finnas söner och döttrar af Svea, hvilka ej glömt hemlandets sköna färger.

På fredagskvällen hade vi möte i missionskyrkan, hvilken var fyld till sista plats. Till text valde lektorn 1 Kor. 2.1—5. Sköna och dyrbara voro de sanningar, som vi fingo lyssna till. Lektorn syntes lite trött på kvällen, ej att undra på. Åren de många och långa stämpla hvarje människa, äfven P. W.

Efter många om och men lofvade lektorn att hålla ett föredrag lördagskvällen öfver ämnet: Församlingen. Det var en [illegible] föreläsning, upplysande och full af lärdomar. Måtte nu alla, som voro med den kvällen, taga lärdom, sig själfva till nytta och gagn samt andra till välsignelse.

Söndagen uppgick mulen och dyster. Det såg därför ut, stående ut, ty söndagens möten skulle hållas i den sköna församlingsparken. Men snart skingrades molnen och dagens drottning spred ljus och glädje öfver naturen och i folkets annars dystra anleten.

Nu börja långväga farande att komma. De komma från alla håll och snart hafva vi här den största samling af skandinaver, som någonsin kommit tillhopa i Alberta. Nu sjunger kören några sånger, därefter framträder pastor Björkman, läser dagens text, predikar sedan med värme och lif till allas uppmuntran. Men nu skiljas vi åt för en stund, att åter klockan 2 mötas.

Nu var det lektorns tid. Han höll först ett folkmöte, där farmarena fingo omtala hur de tyckte om Canada. Alla med en mun lofprisade landet för dess växtlighet samt för det hälsosamma klimat, som de här hade funnit. Vi fingo äfven lyssna till hur mycket de 'voro värda'. Många, som annars säga sig vara fattiga, hade nu egendom för fem tusen dollars och därutöfver. Jo, sanningen kommer fram inför P. W.

Att Waldenström blef frestad att komma och taga 160 acres land, är solklart, sedan han hört hur fattiga de kommo hit, men hur välbergade de nu sitta på sina jordagods.

Men vi fingo snart lyssna till det eviga lifvets ord. Lektorns text var Rom. 6:1—23. Djupa och tankedigra föllo satserna. Det växlade i folkets anleten under talets gång. Vi måste nu bryta upp ur Guds fria sal för att ånyo samlas i staden Wetaskiwin i Angus Hall. Klockan 8 var den stora rymliga salen fullpackad med skandinaver. Detta var den största samling af folk som staden sett på en gång. Johannes 14:1—11 var lektorns text. Han kände sig nu vara itagen. Det kändes, det syntes, det tog i folkmassan, de följde med.

Måndags morgon for vårt kära sällskap. Länge skall minnet lefva af P. Waldenströms besök här.

G. A. Sandén.

PNEUMONIA FYLLER HOSPITALEN.

Enda sättet att förekomma denna sjukdom är att bli stark och hålla kroppen sund. Ferrozone åstadkommer rikt, rödt, kraftigt blod. "Jag var utsliten och i ett tillstånd att vara mottaglig för Pneumonia", skrifver A. B. Charters af Burlington, "men Ferrozone gjorde mig bättre otroligt hastigt, gaf mig aptit, ansiktsfärg och krafter. Jag ökade 8 lbs. och återvann min förra vigör genom Ferrozone." Pris 50c.

TANDVÄRK

Gör detsamma hur svår tandvärken är — ni kan bota den genast med

7 Monk's Oil

Liberalt Anbud.

$1.25

betalar årsprenumerationen på den stora Veckotidningen

"CANADA"

jämte den illustrerade och välredigerade familje- och landtbrukstidningen (semi-månatlig)

"ODAL MANNEN"

Bästa, billigaste väg att remittera pänningar är att köpa en Postal Note på postkontoret.

För bekvamlighet

och för att bespara eder ansträngning köp en

Cleveland, Massey-Harris, Brantford eller Perfect,

utrustade med fjädersitsar. Begär vår katalog, i hvilken ni finner allt hvad ni önskar finna för att öfvertyga er själf. Agenter önskas å hvarje plats.

Canada Cycle & Motor Company, Ltd.

144 Princess street, Winnipeg, Man.

PATENTS PROMPTLY SECURED

Write for our interesting books "Inventor's Help" and "How you are swindled." Send us a rough sketch or model of your invention or improvement and we will tell you free our opinion as to whether it is probably patentable. Rejected applications have often been successfully prosecuted by us. We conduct fully equipped offices in Montreal and Washington; this qualifies us to promptly dispatch work and quickly secure Patents as broad as the invention. Highest references furnished.

Patents procured through Marion & Marion receive special notice without charge in over 100 newspapers distributed throughout the Dominion.

Specialty:—Patent business of Manufacturers and Engineers.

MARION & MARION
Patent Experts and Solicitors
Offices: New York Life B'ld'g, Montreal; Atlantic Bldg, Washington D.C.

Farmland i Canada

Ni kan få **320 acres för 3.50 pr acre.** Nära järnvägsstation. Skrif eller besök os snart för upplysningar. **Byggnadslotter** i alla delar af staten.

JOHN A. OLSON,
598 Main str. Room 3 Winnipeg.

Marriage License
hos
J E Forslund

Skandinaviska sjukhjälpsföreningen "NORDEN" möter andra onsdagen hvarje månad kl. 8 e. m. i Clements Bl., Main St.
Kvartalsafgift 25 cents.
O. Fagerberg, Finanssekreterare. 428 Fonseca.

Logen N:o 10
Framtidens Hopp
af I. O. G. T.
möter andra och fjärde torsdagen i hvarje månad, kl. half nio e. m., å Fairbanks Hall, hörnet af Main st. och Selkirk ave.
ALF. EGNELL, L. D.
543 Ross str.

BYGGNADS RITNINGAR
och FÖRSLAG utföres af
ALB. ERIKSON, Ingeniör.
257 Fountain st.

50 YEARS' EXPERIENCE
PATENTS
TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c.
Anyone sending a sketch [illegible] quickly ascertain our [illegible] invention is probably [illegible] tions strictly confidential [illegible] sent free. Oldest agency [illegible] Patents taken through [illegible] special notice, without charge [illegible]
Scientific [illegible]
[illegible] New York [illegible] D. C.

Dominion Bank
Kapital $2,900,000.
Reserv $2,900,000.
Allmän bankrörelse.
Spabancs Afdelning
med högsta ränta.
Svenska, norska och danska penningar växlas.
Afdelningskontor:
Hörnet af Main och McDermot str.
North End Branch
Main str., invid C. P. R. stationen.

Finaste slag af viner, likörer och aigrrer. Första klass inredning.
The Market Hotel
Midt emot City Market.
145 Princess street
Pris: 1.50 per dag
P. O'CONNEL, Prop.

Hvar Drinkare blifva botade

Att dryckenskapen är en sjukdom som kan botas, har dagligen varit pröfvadt under de sista nio åren å
EVANS GULD-KUR INSTITUT
299 Balmoral St., Winnipeg, Man. hvarest nära ett tusen man och kvinnor hafva blifvit befriade från detta förfärliga begär, hvilket är orsaken till så många olyckliga hem och så mycket elände i Winnipeg. Läkaren kan fritt konsulteras hvilken tid som helst. Litteratur sändes fritt. Tag Portageu

KAFFEBRÖD,
KNÄCKEBRÖD, SKORPOR, SÖDERTELJE KRINGLOR
SVENSKA LIMPOR, SMÅBRÖD, SPISBRÖD
Till salu hos våra handlande. Handlande i landsorten bedes tillskrifva oss om priser på spisbröd.
Scandia Bakery Co., 1053 Main Str

JONH MATTSON
Snickerifabrik
300 Pacific Ave
Alla slags snickerivaror, Byggnadsvirke, Spännpapper till lägsta priser. Besök oss innan in går annonstädes.

Canada Permanant & Western Canada
MORTGGE CORPORTION.
Hufvudkontor: Toronto, Afdelningskontor; Winnipeg.
Penningar utlånas på fastighet eller land mot lägsta gällande ränta
Farmland till salu. Köpare skall finna det fördelaktigt att examinera vår lista först. Skrif efter vidare upplysningar till
W. M. FISHER,
Manager Manitoba Branch
Sparbanksdepositioner gifves 4 procents ränta.

Önskar Ni att blifva husegare inlemna då ansökan till
The Pairie City Loan Co., Ltd.
Kom ihåg att The Prairie City Loan Co., som är en Cooperativ lån- och byggnadsförening, är ett depositions komp.
Om ni har en liten summa att spara, sätt in den i vår depositionsfond, och låt oss köpa ett hem för eder. Hundradetals af våra medlemmar göra det. Hvarför icke Ni.
Penningarne hålles i säkerhet för hvarje medlem. Vi är den enda co operativa lån- och byggnadsförening i vestra Canada, som arbetar på en säker depositions plan.
J. P. JOHNSON, Reseagent.
ELOF PETERSON, Room 36, Merchants Bank, Superintendents of Agents.

Boarding-House
Matservering och rum för resande har öppnats å LORN STREET, WETASKIWIN.
G. Almstrong.

MrsEmma ([illegible]
TOLF ÅRS PRAKTIK
EXAMINERAD SVENSK BARNMORSKA
Hörn. Sutherland och Charley st.

Följande böcker hafva, bland andra, nyligen inkommit och finnes till salu på Canadas kontor, 259 Fountain street.

Grin-Olle, en samling skämt, illustrerad	0.50
"Irma", af Jenny Brn	0.50
Bilder och Vrångbilder, 2 d.	0.60
Bland munkar och nunnor	0.25
"Sagor" af Albr. Segerstedt	0.25
Räddande engel och drottning, M. S. Schwartz	0.25
Hökstugan	0.25
Hittebarnet från Smolensk	
Guds vägar äro underbara	0.25
Svenska sånger af Sv. Ståhl inbunden	0.50
100 Timer i Engelsk, Norsk-engelsk, inbunden	0.75
ckordböcker [illegible] Svenska och norska från 25 till 75 cts.	
Svenska sångboken, en samling populära sånger	0.50
Lars Bondesons populära sånger o. kupletter	0.50
Lasse Maja	0.75
Brottare-Joe	0.50
James Bröderna	0.50
Kampen för en brud	0.50
Svarta Gestalten	0.50
Brudens Hemlighet	0.50
New Yorks mysterier	0.50
Arfstvisten	0.50
Smugglarens Dotter	0.50
Genoveva	0.50
På Villovägar	0.50
Handbojor och Armband	0.50

Skandia Hotel
307 PATRICK STR.,
8 block vester om Caldes office.
är rätta platsen att stanna under er vistelse i Winnigeg. Ny och modern inredning. Moderata priser. Telefon 2384. M. A. MEYER.

J. E. Stendahl
SKRADDARE
210½ LOGAN AVENUE
Goda tyger af godt fabrikat och moderna kostymer på beställning. Reparationer utföras fermt och till moderata priser. Symaskiner försäljas i kommission.

VED KOL
Alla slags Ved och Kolsorter finnes på lager hos undertecknad.
Telef. 798.
Bostad 96 Dagmar s
Lägsta priser
M P PETERSON

Wiborg's "Tablebeer"
är närande, välsmakande och läskande. Tillredes af rent malt och humle utan några skadliga ingredienser. Ingen alkoholprocent. Har nu utkommit i handeln.
Bensons Bryggeri
Louisebridge P. O.
Telefon 2987.

ÄKTA
Kopenhams Snus
—i parti och minut—
Finaste urval af alla slags rökvärk
J. ERZINGER
McIntyre Blk.

HAS. MOMBURG PAUL PROZESKY
RÖK
den berömda
REFERENDUM
fabricerad af
HAVANNA CIGARSYNDIKATE

Herr-Ekipering.
Skjortor, Kragar, Halsdukar och näsdukar af Silke samt föröfrigt allt som tillhör en första klassen Ekiperingsaffär.
Våra varor äro redbara.
Våra priser likaså.
White & Manahan.
500 Main Str. - 137 Albert
WINNIPEG

VED.
Tamarac, Gran, Pine, Ek och Björk, Pople, bästa slag till lägsta möjliga priser.
O. SIMONSON
116 CHARLEY ST
Telefon 2255.

NI VET ICKE AF GODT
KAFFE förrän ni har försökt PIONEER-KAFFE, helrostodt i pundpaket. Smaken är bättre än grönt kaffe, rostadt i hemmet.
Grönt kaffe förlorar 1 pund på fem under rostningen och PIONEER förlorar ingenting.
Om ni tycker om godt kaffe begär PIONEER.
Skrif efter en fri, vacker, ny premiumlista.
BLUE RIBBON, WINNIPEG.
TRADE MARK

Härmed tillkännagifves att barnavännen Jesus behagat hädankalla vår lille älsklige son

ALBERT TEODORE

i en ålder af 7 månader och 6 dagar, djupt sörjd och saknad af föräldrar och syskon.

Herren gaf och Herren tog,
Välsignadt vare Herrans namn.

I himlen är en härlig park,
Där englar vandra kring,
Med lammen på Guds blomstermark
Bland underfulla ting.

Poplar Point, Man. den 14 september 1904.

Mathilda och G. Winqvist.

Winnipeg.

DÖDSFALL.

Förliden onsdag afton å St. Boniface hospital Mrs. Emma Charlotta Brandt från Louise Bridge i en ålder af 41 år. Hon efterlemnar make och fem barn. I lutherska kyrkan hölls en sorgegudstjänst af pastor A. G. Olson öfver 5 Moseb. 32:49—50. Manskören O. D. afsjöng Integer Vitæ. En ansenlig skara följde stoftet till Elmwood, där det grafsattes.

— I går afled Mr. Simon Anderson å 680 Logan ave., närmast sörjd af sin efterlemnade enka.

— Anders Anderson Byström från 419 Pritchard ave., Winnipeg, född i S. Karpeds förs., Värmland, den 29 jan. 1872, dog å Allmänna Lasarettet den 22 d:s af tyfoidfeber. Grafsattes i Brookside kyrkogård den 24 sept. Ålder: 32 år, 7 månader, 23 dagar. Jordfästningen förrättades af pastor Augustus G. Olson. Byström efterlemnar enka och fyra minderåriga barn.

— Vigda under veckan: Anders F. Karhonen och Peta Lisa Olson.

— Döpte under veckan: Sven Algot, son af Sven Palmquist o. h. h. Karin Matilda Palmbuist; Tyyne Ain-a, son af Oscar Laine och h. h. Susanna Laine.

— Planerna för det nya postkontoret sägas vara i det närmaste färdiga, och inbjudan till entreprenad för grundläggning skall ske fortast möjligt. Stålstommen skall sedan uppsättas under vintern.

Om ni behöfver **någon sorts maskin, eller delar deraf, elektriska eller andra, så hänvänd eder till Stuart Machinery Co. 762-764 Main Street Winnipeg. Denna firma är god, tillförlitlig och väl känd. Skriftliga förfrågningar på edert eget språk besvaras per omgående.**

HOSTA OCH FÖRKYLNING

Det finnes ingen hosta eller förkylning så svår att den ej kan bortdrifvas me d

7 MONKS LUNGCURE

ROYAL CROWN SOAP
— för —
Hardt och mjukt Vatten.
Spar omslagen för premium.
THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG, - - - MAN.

— Miss Garner föll död på Main st. den 17 ds.

— Stadens inkomster detta år väntas stiga till öfver $1.000.000.

— Oscar Johnson har ett 'boarding-hus' på 332 Jarvis ave.

— Öfver 60 kyrkor finnas i Winnipeg.

— Efter en kortlifvad strejk återvände alla plåtslagare vid C.P.R:s verkstäder med en löneförhöjning af 1 cent pr timme.

— Arbetet å stadens artesiska brunn n:o 2 fortgår tillfredsställande, och utsikterna för tillräckligt vatten äro de bästa.

— En ny baptistförsamling, den 8de i ordningen, har bildats i Fort Rouge. En liten nätt kyrka har bygts vid Nassau st.

— På grund af arbetena å underfartsvägen nyttjas Maple street ganska mycket. Ett par olyckstillbud hafva nyligen visat sig där. En vaktman borde anställas.

— Mr. Daly, polisdomaren, dömde två pojkar till 3 års vistelse vid tvångsskolan i Portage la Prairie; andra fingo en varnagel med löfte om samma behandling, om de ej aktade sig.

— Pastor Gust. Carlson håller nästa söndags kväll i baptistkyrkan sin afskedspredikan som vikarie, och påföljande söndag den 9 oktober hålles inträdespredikan af församlingens nye pastor K. A. Johnson från Fränsta, Norrland.

— En mycket praktisk geografisk handbok öfver Nordamerika har på Mimer Press' förlag utgifvits af Olof A. Nilsson i New York. En bok, som är värd att hafva.

— Miss Dora Karple begär $2000 från staden för sveda och verk åstadkomna genom bristfälliga trottoarer.

"Ledstänger behöfvas till alla trappor i stadens hotell" var jurys utslag efter att hafva hört huru T. föll ned och slog ihjäl sig i Manitoba Hotel.

— Då farmaren får väl betaldt för sitt hvete, måste stadsbon nöja sig med att betala högre pris för bröd. Lycklig den som kan baka sina egna bullar och dessutom få dem varma. 16 limper för dollarn nu för tiden.

— Ett nytt affärsföretag har i dagarna begynts, i det Bröderna Berg öppnat ett mattväfveri och spinneri i St. Boniface. Fabriken utför ullspinning och väfver fina mattor efter egen metod samt uppköper mattor.

Se vidare annonsen.

— P. Carroll med $70.00 på fickan föredrog att spara utgifter för nattherberge genom att sofva i en C.N.R. godsvagn. Nöjet kostade honom $5 och rättegångskostnader. Snålheten bedrog således visheten.

— STREJK. C.P.R:s bägare flödar öfver dessa dagar. Urspåringar, sammanstötningar och strejker, både i gång varande och hotande, hålla de höga tjänstemännen i fullt bestyr. Maskinister och deras hjälpredor samt andra i de mekaniskö verkstäderna arbetande nedlade sina verktyg i lördags kl. 11, emedan bolaget ej svarat på deras ultimatum. Arbetarna vilja hafva mera betalt, bolaget säger nej, och där är vi.

Vagnsbyggarnes kotitté är nu i Montreal, underhandlande med Mr McNichol för mera betalning, och stationsagenterna sägas vara oroliga igen.

— Tyfus är tyvärr mycket allmän i staden. Allmänna sjukhuset kan ej herbergera alla, som vilja hafva skötsel.

— "Hemsökares" exkursion från Ontario i förra veckan var mycket väl patroniserad. Tre tåg behöfdes.

— Tandverksinnehafvare (godt ord) kunna börja glädja sig. De uppfinningsrika tyskarna hafva genom experiment utrönt, att blått ljus döfvar all smärta, så att tänder snart skola verkligen kunna utdragas, filas, borras, fyllas, vrängas, rättas o. s. v. utan det ringaste obehag.

— Vi önska ett par tusen namn på personer i Förenta Staterna eller Sverige, som vi kunde få sända ett profnummer till. I ersättning skola vi betala en half cent stycket, om minst 50 namn insändas. Namnen önskas genast.

— Stenfoten för drottning Victorias staty är i det närmaste färdig.

— M. D. W. Bole, liberal kandidat, höll ett politiskt tal vid Young Liberal Clubs årsmöte igår afton, hvarvid han omtalade, att president Hay personligen försäkrat honom, att banan mellan Ft. William och Winnipeg kommer att fullbordas först, och skulle blifva färdig mot slutet af nästa år. Detta företag beräknade han skulle taga minst 3,000 arbetare, öka stadens invånareantal med 10,000, och sätta $25.000.000 i omlopp, en stor del af detta stannande i staden och nordvästern. Detta företag kommer att göra Canada oberördt af den depressionsperiod som nu synes hafva gjort sitt inträde i Förenta Staterna.

Ett tack!

— För det ömma deltagande mina landsmän visat min aflidna hustru, mig själf och mina barn, får jag hjärtligt tacka.

Med högaktning,
G. E. BRANDT.

MARKNADSUNDERRÄTTELSER Winnipeg den 28 sept.

Hafre: No. 2, 39 cts; No. 3, 36 cts; foder 35 cts.

HVETE KONTANT.

1 Northern	1.01½
2 Northern	98½
3 Northern	94¼
4 wheat	84
Feed	60
Feed 2	57

Ägg, 17—18 cts.

Winnipegs partipriser.

Hvetemjöl: 2.75, 2.55, 2.00, 1.55 pr säck.
Hafregryn: 2.10 pr säck.
Kornmjöl: 1.75 " "
Hö: 7.00—8.00 pr ton.
Smör: 18 cts pr lb.
Farmers' separator bricks 14cts.
Dairy, 11—13 cts.
Winnipeg — Goda slaktkreatur, $3a$3.25 pr 100 lbs.; svin $5.50.
Ägg, 18a19 cts.
Hudar, 3—6 cts pr lb.
Seneca rot, 45—50 cts.

NÄSTAN HVARJE KVINNA har anlag för förstoppning och skulle taga in Dr. Hamiltons piller af Mandrake och Butternut, hvilka rensa systemet och reglera matsmältningen. För att få lättnad säkert och utan obehag begagna endast Dr. Hamiltons piller. Pris 25c.

KATARR.

Ett af de bästa medel mot katarr och höfeber är

7 Monks CatarrhCure

David McCullock
970 MAIN STREET,
FRICK BL.
Rakstuga, Biljard,
Tobak o. Cigarrer.
Allt tillfredsställande.

Afslutnings-Bal

hålles i Odd Fellows Hall lördagen den 15 oktober, med täfling. Första och andra pris utdelas till skandinaviska damer.

En "SNAPP"!

Denna vecka endast utbjudas tre centralt belägna 50 fots lotter i Louise Bridge för halft pris eller $250 stycket. Hänvänd eder till

Elof Peterson,
Room 36, Merchants' Bank.

SILVER VAROR.

äro garanterade 925-1000 delar (silver). Ett rikt lager af knifvar, gafflar, skedar. Ämnar ni köpa en fickklocka, kom till oss först, som är största firman på platsen. Svensk urmakare, (om kan kurera svenska klockor, hvilka af andra förklarats obotliga.

Våra bemödanden att inköpa och försälja första klassens juvelerareartiklar hafva krönts med framgång.

Då Ni önskar det bästa, hafva vi det.

Då Ni behöfver sådant som är prydligt och i ögonen fallande, hafva vi det.

Förlofnings- och vigselringar äro vår specialitet.

D. R. Dingwall, Ltd.
JUVELERARE & GULDSMED
424 Main str. - 584 Main str.
OBS. Skyltklockan.
Två butiker.

När ni skrifver var god och säg att ni såg annonsen i "Canada"

Lördags=Priser.

Se i norra fönstret för $1.00 skodon.

100 par damskodon, i storlekar från 3 till 7. 150 variationer. Lördag specielt **$1.00**

120 par af skolflickors skodon Storlek 11—2. 120 och 135 values. Lördag endast **$1.00**

160 par af skodon för skolgossar. Storlek 11—13, 1—5. Lördag specielt **$1.00**

Damgaloscher 35 c.

GUEST & COX Skohandel
719-721 Main Street
invid C. P. R stationen.

OTTOSEN & SEALUND — WETASKIWIN, ALTA.

Skandinaver!

i Wetaskiwin och omnejd.

SE HIT!

Det vill betala sig för eder att besöka vår butik, då ni kommer till staden. Vi hafva ett utmärkt stort lager af manufacturvaror, färdigsydda kläder, skodon, pälsvaror, m. m. Därjämte hafva vi ett fullt lager af grocerier samt porslinsvaror o. s. v.

The Horse Shoe Store,
OTTOSEN & SEALUND.

Telefon 62. — Railway St. East.

SILL

Prima Norsk Fet sill i kaggar af omkring 20 pd säljes nu endast en kort tid till 1.50, ordra genast, innan priset stegras. Tel. 294.

Gustafson & Co.
325 LOGAN AVE.

Anchovies.

Vi äro ensamförsäljare i Canada för Trondhjem Preservfabrik och vi kan derför tillhandahålla till våra kunder allt som tillhör Delikatesser såsom Anchovies, Fiskbullar, Sardiner, Inlagd sill samt så fort vår nya beställning anländer äfven olika sorters preserveradt kött. Återförsäljare böra så fort som möjligt insända sina orders

GUSTAFSON & CO.
Phone 294 — 325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG.

USMÖDRAR försök vårt utmärkta

ONSKAS

Manliga eller kvinnliga maskinVÄFVARE samt lärlingar att arbeta på fabrik. Hänvänd eder till

THE NORTH-WEST RUG BLANKETT MANUFACTURERS
P. O. Box 94. Tel. 2436.
ST. BONIFACE, — — MAN.

10,000 ollars

En väl utrustad sågverksanläggning och 'shingle mills' i B. C. till salu. Kapacitet 50 tusen fot bräder och 100 tusen shingles pr dag. Beläget i godt affärsdistrikt.

25 millioner fot sågtimmer, största delen cedar. 12 millioner fot beräknadt i inköpspriset, resten mot en afgift af $1.00 pr 1000 fot.

För vidare upplysningar tillskrif eller besök denna tidnings kontor.

Svensk Urmakare.

Reparationer af alla sorters vägg- och fickur utföres omsorgsfullt. Vägg och fickur samt ett stort urval af ringar finnes ständigt på lager.

NYMAN BROS.
Urmakare,
WETASKIWIN, ALTA

Se hit.

De som önska sina skinnplagg reparerade till vintern torde billigast och skyndsammast utföras af undertecknad, som drifvit egen affär i 30 års tid och är kunnig i allt hvad till buntmakeriyrket hörer.

W. F. FIX,
80 Martha St.
Winnipeg, Man.

SEALED TENDERS addressed to the undersigned, and endorsed "Tender for Magazine, Winnipeg, Man.," will be received at this office until Friday, October 14, 1904, inclusively, for the construction of a Magazine at Winnipeg.

Plans and specification can be seen and forms of tender obtained at this Department and on application to James Chisholm, Esq., Architect, Winnipeg.

Persons tendering are notified that tenders will not be considered unless made on the printed form supplied, and signed with their actual signatures.

Each tender must be accompanied by an accepted cheque on a chartered bank, made payable to the order of the Honourable the Minister of Public Works, equal to ten per cent (10 p.c.) of the amount of the tender, which will be forfeited if the party tendering decline to enter into a contract when called upon to do so, or if he fail to complete the work contracted for. If the tender be not accepted the cheque will be returned.

The Department does not bind itself to accept the lowest or any tender.

By order,
FRED GELINAS,
Secretary and acting Deputy Minister.

Department of Public Works,
Ottawa, September 19, 1904.

BESÖK OSS UNDER UTSTÄLLNINGEN

Våra kostymer skäras af skicklig tillskärare, sydda skicklig skräddare och passas till er noggrannt af vår expedit.

Det är ett faktum att vi hafva fin-fina kostymer till $ 0., hvilket knappast är tygets värde. Ni måst se dem på, då endast skall ni förstå, hvilket lågt pris det är.

KNOTT & MATESON,
680 MAIN STREET, Nordsidan.
Phone 1492 — Nära C. P. R. Depot.

Svenska liar

1¾ och 2½ tum breda. De säljas i följande längder. 28, 30 32 tum Pris $1.25

Korta Liar, 15 och 18 tum långa, 75 cents.

NU

är rätta tiden att förse sig med

Enbärsdricka och "Root=Beer".

Ett stort lager på hand.

Vårt motto är och och kommer i fortsättningen förblifva: Bästa möjliga pris till våra kunder.

Swedish Importing & Grocery Co.
219 Logan Ave. Winnipeg Man.

Skandinaver. SE HIT

I min Butik finnas de BÄSTA

Grocerier

alltid på lager till möjligast lägsta priser.

Mina Skandinaviska Importerade varor äro alltid af bästa slag och tagna från pålitliga firmor.

Kunder kunna hos mig vara förvissade om redbar behandling.

Orders från Landsorten expedieras skyndsamt. Bedes om landsmännens benägna bistånd.

Telefon 1783. — **P. NELSON.** 412 JARVIS SR

FÖRSÖK EN FLASKA

KOLA-VINE

beredt af den hälsobringande Kolanöten jämte selleri och pepsin.

Den bästa medicin att taga för personer som äro svaga. Fruntimmer finna det vara en utmärkt systemuppbyggande och kraftgifvande dryck. Autentiska intyg. Skandinavisk återförsäljare

Swedish Importing & Grocery Co.,
219 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Red Deer, Alberta, Canada.

RED BUITKEN

Hufvudkvarter for nya settlare och en idealbutik for en hvar men specielt for nya settlare

POSTILL & CO.

Vi visa ett enormt assortment i alla slags möbler, men önska att specielt framhålla vårt sängkammarmöblemang. Af speglar och kommoder hafva vi ett elegant lager i alm med guldförgyllning och spegelglas samt ett trefligt tvättstall till 14.00.

Har ni sett våra spislar. Vi tillhandahålla märkena Treasure och Monarch. Köp icke förrän ni sett dem. Eder kredit är god.

The Royal Furniture Co. Ltd.
298 MAIN ST., WINNIEG.